

Veseli fašenk!

In je pred vrati. Zrel je, kmalu bo počil. Naš "narodni" praznik, kot ga je poimenoval zgodovinar Slekovec. Fašenk je nedvomno doma prav v naših vaseh in vsi, ki z njim živimo, vemo, kaj to pomeni. Skupaj z najmlajšimi ohranjamo bogastvo etnografske dediščine, ki, verjame mo, še dolgo ne bo šla v pozabo. Pridite na fašenk v Markovce in k nam povabite še druge!

In nedvomno je etnografska dediščina del kulture, ki smo jo praznovali v začetku meseca. Naj nas spremlja v vseh mesecih leta in ne pozabimo: h kulturi spada tudi kulturno obnašanje, ki nam ga večkrat kar "zmanjka"...

Fašensko obarvana je tudi prva letošnja številka občinskega časopisa List iz Markovcev. V njej prazniku naproti predstavljamo fašenske vsebine, poročamo o bogatem decembrskem dogajanju društev in organizacij, šole in vrtca in ponujamo koristne vsakdanje informacije. Uvedli smo novo rubriko Ker smeh ni greh, v kateri predstavljamo karikature na aktualno občinsko dogajanje. Vabimo vas k reševanju še ene križanke in predvsem, vabljeni k sodelovanju. Naslednja številka bo izšla v aprilu, pred občinskim praznikom. Rok za oddajo gradiva je **sreda, 8. april 2020**.

Alenka Domanjko Rožanc,
odgovorna urednica

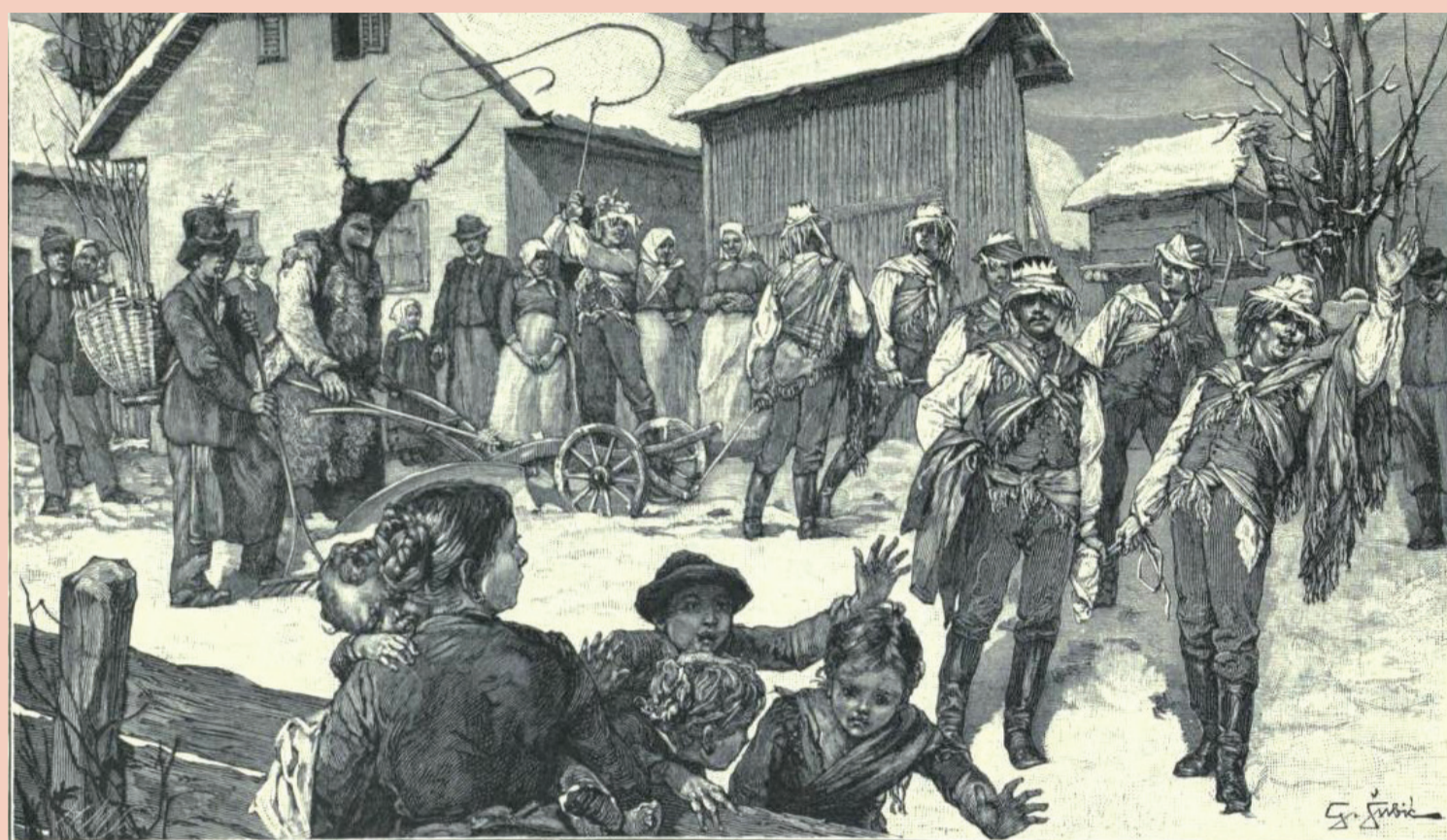
V decembrski številki Lista iz Markovcev se nam je med zajetnim kupčkom voščil izmuznilo tisto, ki so ga posredovali člani vaškega odbora Markovci in Prostovoljnega gasilskega društva Markovci. Za napako se opravičujemo in objavljamo njihove dobre želje. Zanje ni nikoli prepozno.

Uredništvo List iz Markovcev

V srcih se
želja rodi
po miru,
ljubezni, dobroti
za vse ljudi ...

Blagoslovljene božične
praznike in SREČNO v 2020
želita vsem vaščanom in
občanom Vaški odbor Markovci
in Prostovoljno gasilsko društvo
Markovci.

Nejc Kukovec

Znameniti slovenski slikar Jurij Šubic je leta 1890 ustvaril sliko *Der Zug der Pfluger (Orači)* in je prva znana upodobitev oračev in koranta s Ptujkega polja. Orači, mladi fantje, veselo pozdravljajo naokrog in pojejo, spremlja pa jih korant, ki se ga predvsem otroci (v ospredju) bojijo in zato bežijo. Čudovita umetnina je dokaz bogate etnografske tradicije naših krajev.

pet 21.2.

JELENA ROZGA | POSKOČNI MUZIKANTI

sob 22.2.

IVAN ZAK | NIKA ZORJAN | ANSAMBEL ŠALJIVCI

pon 24.2.

GRUPA VIGOR | LUKA BASI | MODRIJANI

ETNOGRAFSKO DRUŠTVO
"ORANT... MARKOVCI"
fašenk
V MARKOVCIH
2020

POVORKA
sobota, 22.2.2020
ob 13. uri
ZABOVCI

Se sploh zavedamo, kaj imamo?

Tisti naš čas, ko se življenje v Markovcih in ostalih vaseh ustavi, se začne 3. februarja, ko kazalci na cerkveni uri odbijejo dvanajstkrat. Po Markovcih prične odmevati pok bičev, iz daljave pa že slišimo markovske fante, ko začnejo z zvonci »ružiti« po vasi (in ne okrog ognja). Takrat se začuti tista čarobnost, ko se Markovčanu naježi koža in dobi občutek pričakovanja, ko vemo, da se lahko počasi pripravljamo na fašenk in ga čakamo. To navado pokanja z biči in »ruženjem« z zvonci nadaljujemo vse do fašenka, saj pokanje z biči oznanjuje, da fašenk »zori«, da bo vsak čas zrel in bo počil.

Verjetno največji praznik takoj za »mastnim torkom« oziroma glavnim fašenkom je »mastna« oziroma »fašenska« sobota, ko v Zabovcih in Mar-

kovcih poteka tradicionalna povorka, na katero pa domačini damo veliko. Zakaj? Ker je to samo enkrat v letu in ker takrat etnografske maske obišejo vsako domačijo ter prinesejo skorajda blagoslov k hiši. Takrat se marsikateremu gospodarju, gospodinjji potoči solza, ko jim orači na dvorišču zapojejo, zaorjejo in jim zaželijo dobro letino, obilen pridelek. Kako naj bi človek ostal mrk in brezčuten, ko domače dvorišče preplavijo male in velike ruse in gamele, pa številni piceki, v ozadju pa se že sliši kopjaški marš ...? Se sploh zavedamo, kaj imamo? Komur se ob tem naježi koža, ve, kaj je pravi fašenk. Obilno obložene mize domačinov so skromna zahvala vsem sodelujočim pa tudi mimoidočim od blizu in daleč, ki si pridejo ogledat naš fašenk in ga lahko

doživijo v vsej svoji avtentičnosti.

Dragi Markovčani, zavedajmo se, kaj imamo. Zavedajmo se, da imamo pustne like, ki so doma samo pri nas na tako majhnem območju, zaradi česar smo res fenomen. Zato povabite svoje prijatelje, znance, sorodnike ... k nam na fašenk. Naj začutijo etnografske maske, takšne kot so, takšne, kot so se pri nas ohranile. Naj vidijo, da koranti ne hodijo okrog z masko na rami kot kakšni manekeni, ampak »priletijo« na dvorišče, »zružijo«, gospodarju in gospodinjji sežejo v roko, če pa je pri hiši še kakšna neporočena »diklina«, pa mu ta priveže robček. Takrat se zavemo, kako veliko dediščino imamo in da je korant res samo naš.

Nejc Kukovec

PRIREDITVENIK marec 2020

petek, 21. februar, ob 18. uri – občni zbor Avto-moto društva Markovci, jedilnica OŠ Markovci

sobota, 22. februar, ob 13. uri – 29. fašenk v Markovcih, povorka skozi Zabovce do središča Markovcev

torek, 25. februar, ob 15. uri - fašenk v Stojncih,

povorka po vasi do središča vasi pri baru Capuccino.

sobota, 7. marec, ob 18. uri - občni zbor PGD Markovci, gasilska dvorana v Markovcih

nedelja, 8. marec - občni zbor KUD Markovski zvon, župnijska dvorana

sobota, 14. marec, ob 17. uri - občni zbor PD Prvenci-Strelci in prireditve ob materinskem dnevu, gasilska dvorana v Prvencih

sobota, 21. marec, ob 18. uri - občni zbor PGD Zabovci, gasilska dvorana v Zabovcih

četrtek, 19. marec 2020, od 7. do 11. ure – krvodajalska akcija, oddelek transfuzijske službe Bolnišnice dr. Jožeta Potrča Ptuj

sobota, 21. marec 2020, ob 18. uri – 10. obletnica srečanja direktoric gospodinjstev, dvorana gasilskega doma v Markovcih

Drage občanke, spoštovani občani,

za nami je kulturni praznik, ob katerem razmišljam, da smo kljub majhnosti velik in zaveden narod, z močno razvito kulturo in pomembnimi dosežki na različnih področjih in se enakovredno postavljamo ob narode, ki jih je več deset ali več sto milijonov. Naši predniki so postali

vili visoke cilje, ki smo jih dosegli po več stoletjih, zasadili pa so tudi čvrste temelje, ki jim moramo slediti, saj, če cenimo svojo preteklost in se zavedamo svojih korenin, lahko rastemo tudi v prihodnost. Smo tudi eden redkih narodov, ki je v svoj koledar praznikov z veliko začetnico zapisal praznovanje kulturnega praznika, kar kaže, da se zavedamo, da nas brez kulture ne bi bilo več. Torej, zapuščina naših prednikov – ljubezen do kulture je velika – in moramo jo spoštovati, negovati in prenašati ter predati našim zanamcem, saj bomo le tako kljub majhnosti ostali veliki, obstali in ostali.

Pred nami je tudi fašenk, za nekatere največji praznik, ko si veliko ljudi nadene maske, veliko pa jih sname. Mogoče bi bilo dobro, da bi bil podoben praznik večkrat ...

V tej številki namerno ne pišem o raznih uspešnih projektih in načrtih za naprej, saj bo zato še veliko priložnosti in če bomo znali strniti vrste, delati z roko v roki, brez takšnih ali drugačnih nagajanj, bo priložnosti še veliko.

Cankar je zapisal, da smo "BLAGOSLOVLJENI ROD".

Želim nam, da živimo v duhu blagoslovljenega rodu. Želim nam, da bi prevladala kultura na vseh področjih,

še posebej v naši občini, predvsem tam, kjer se odloča o tem, kako bomo živeli, kaj bomo živeli in s čim bomo živeli. Želim nam, da bi se vedno zavedali, kdo smo in kdo moramo biti – ponosni nasledniki velikih Slovencev in nasledniki tudi nekaterih velikih Markovčanov. Naša kultura se kaže na vsakem koraku, do naše skupne domovine pa v spoštovanju državnih simbolov, zato ne pozabite ob državnih praznikih izobesiti slovenske zastave.

Milan Gabrovec, prof.
vaš župan

KORISTNE INFORMACIJE ZA OBČANE IZ SEJ OBČINSKEGA SVETA

PONOVI NE OSNUTKU OPPN ZA GRADNJO DOMA STAREJŠIH OBČANOV

Če je informacija koristna ali ne, presodite bralci, dejstvo pa je, da je 6 občinskih svetnikov na decembrski seji 2019 ponovno (že tretjič) glasovalo proti sprejemu dopolnjenega osnutka OPPN – območje južno od šole (Center medgeneracijskega druženja), kar pomeni, da občina ne more nadaljevati s postopki za pridobitev potrebne dokumentacije za gradnjo doma starejših občanov.

SPREJET PRORAČUN ZA LETO 2020 Z VLOŽENIMI AMANDMAJI

Na isti seji je bil sprejet proračun za leto 2020 s popravki, saj je 6 svetnikov predlagalo in tudi izglasovalo amandmaje, s katerimi so znižali sredstva reprezentance, ki so namenjena tudi sprejemom otrok vrtca, osnovnošol-

cev, odličnjakov, društev, krvodajalcev, prejemnikov raznih priznanj, nenačrtovanim stroškom društev, ki zaprosijo za pomoč ob različnih dogodkih. Odvzeli so tudi sredstva za vzdrževanje in obnovo občinskega objekta v Hrastovcu in spremenili sklep o sklepanju pravnih poslov izven veljavnega načrta ravnanja z nepremičnim premoženjem v Občini Markovci za leto 2020. V skladu s spremenjenim sklepom tudi Občinski svet ne bo smel sklepati o nepredvidenem ravnanju s stvarnim premoženjem v vrednosti nad 5 % veljavnega letnega načrta sredi leta, temveč le ob sprejetju proračuna. 6 svetnikov je zavrnilo tudi vse tri županove amandmaje na njihove amandmaje, tudi tistega, s katerim bi se stojnskimi gasilcem zagotovila potrebna sredstva za nakup zemljišča za ureditev povezovalne poti.

SPREJET POKOPALIŠKI RED

Z Odlokom o pokopališkem redu je določen pokopališki red glede opravljanja pogrebnih dejavnosti v vežici in na pokopališču v Markovcih. Odslej se bodo pogrebne dejavnosti, vključno s pogrebno mašo, vršile v posodobljeni mrliški vežici.

ZA ŠPORT DA, ZA KULTURO NE

Soglasno so svetniki potrdili Letni program športa za leto 2020, ki je podlaga za javni razpis za dejavnost športnih društev, niso pa izglasovali Letnega programa kulture, saj se 6 svetnikov ni strinjalo, da bi prireditve ob slovenskem kulturnem prazniku 8. februarja zopet izvedla OŠ Markovci.

ENKRATNA DENARNA NAGRADA ZLATIM MATURANTOM IN DIPLOMANTOM

S 1. 1. 2020 je pričel veljati Pravilnik o

dodelitvi enkratne denarne nagrade zlatim maturantom in diplomantom Občine Markovci. Upravičenec do nagrade v višini 150 € je zlati maturant splošne ali poklicne mature ali diplomant s povprečno študijsko oceno najmanj 9.0, in sicer na področju izobraževanja v turizmu in za deficitarne poklice: kamnosek, mehatronik operater, izdelovalec kovinskih konstrukcij, inštalater strojnih inštalacij, oblikovalec kovin orodjar, električar, avtokaroserist, pek, slaščičar, mesar, tapetnik, mizar, zidar, tesar, klepar – krovec, izvajalec suhomontažne gradnje, slikopleskar – črkoslikar, pečar – polagalec keramičnih oblog, gozdar, dimnikar, steklar.

MBK, Občinska
uprava

AKTUALNI JAVNI RAZPISI OBČINE MARKOVCI

Objavljamo osnovne informacije trenutno aktualnih javnih razpisov Občine Markovci. Besedila razpisov, priloge in celotno dokumentacijo najdete na spletni strani Občine Markovci: www.markovci.si.

JAVNI RAZPIS ZA SOFINANCIRANJE 'FAŠENKA V MARKOVCIH' V LETU 2020

ROK: 2. 3. 2020, 23:59
Razpisana sredstva so namenjena sofinanciranju projektov in prireditev v okviru 'Fašenka v Markovcih', ki jih organizirajo društva s sedežem v Občini Markovci in izpolnjujejo z razpisom določene pogoje. Več v besedilu javnega razpisa.

JAVNI RAZPIS ZA SOFINANCIRANJE PROGRAMOV DEJAVNOSTI, PROJEKTOV IN PRIREDITEV, KI NISO PREDMET DRUGIH RAZPISOV V OBČINI MARKOVCI ZA LETO 2020

ROK: 31. 3. 2020, 23:59
Predmet javnega razpisa za sofinanciranje programov dejavnosti, projektov in prireditev, ki niso predmet drugih razpisov v občini Markovci za leto 2020, je sofinanciranje programov dejavnosti, projektov in prireditev za sklope, ki niso zajeti v programih drugih razpisov Občine Markovci, kot so programi varovanja in krepitev znanja, skupni projekti na področju izobraževanja in druge splošne in posebne prireditve ter dejavnosti, ki pomenijo prispevek k zadovoljevanju javnih potreb in prepoznavnosti občine Markovci in drugo. Javni razpis zajema dva sklopa:
1. SKLOP A: Programi varovanja in krepitev zdravja,

2. SKLOP B, ki zajema druge splošne in posebne programe oz. prireditve. Več v besedilu razpisa.

JAVNI RAZPIS ZA SOFINANCIRANJE DRUGIH OBJEKTOV V OBČINI MARKOVCI ZA LETO 2020

ROK: 20. 4. 2020, 12:00
Z javnim razpisom se sofinancira investicijsko vzdrževanje objektov in oprema objektov drugih društev, ki niso registrirana kot kulturna in športna društva, ter funkcionalnega zemljišča v lasti drugih društev. Več v besedilu razpisa.

JAVNI RAZPIS ZA SOFINANCIRANJE GASILSKIH DOMOV V OBČINI MARKOVCI ZA LETO 2020

ROK: 20. 4. 2020 ob 12:00
Z javnim razpisom se sofinancira investicijsko vzdrževanje in oprema gasilskih domov ter investicijsko vzdrževanje funkcionalnega zemljišča. Več informacij v besedilu razpisa.

JAVNI RAZPIS ZA SOFINANCIRANJE KULTURNIH OBJEKTOV V OBČINI MARKOVCI ZA LETO 2020

ROK: 20. 4. 2020, 12:00
Javni razpis je namenjen sofinanciranju investicijskega vzdrževanja kulturnega objekta in opreme ter funkcionalnega zemljišča v lasti kulturnega društva. Več

informacij v besedilu razpisa.

JAVNI RAZPIS ZA SOFINANCIRANJE ŠPORTNIH OBJEKTOV V OBČINI MARKOVCI ZA LETO 2020

ROK: 20. 4. 2020, 12:00
Javni razpis je namenjen sofinanciranju investicijskega vzdrževanja objekta in opreme ter funkcionalnega zemljišča v lasti športnega društva. Več informacij v besedilu razpisa.

JAVNI RAZPIS ZA IZBOR KULTURNIH PROJEKTOV – OPREMA KULTURNIH DRUŠTEV NA OBMOČJU OBČINE MARKOVCI V LETU 2020

ROK: 29. 5. 2020, 23:59
Predmet razpisa je izbor kulturnih projektov za opremo kulturnih društev na območju občine Markovci za leto 2020. Upravičeni stroški sofinanciranja oz. sklopi nabave, ki se sofinancirajo, so:
- stroški nabave opreme društvenih prostorov (pohištvo, računalniška oprema ...),
- stroški nabave enotnih oblačil in obuval za društvene potrebe,
- stroški nabave glasbenih inštrumentov. Skupna vrednost razpoložljivih sredstev je 14.000,00 EUR na proračunski postavki 1803501 Oprema kulturnih društev, od tega po posameznih sklopih:

1. oprema društvenih prostorov: 3.000,00 EUR,
 2. enotna oblačila in obuvala za društvene potrebe: 4.000,00 EUR,
 3. glasbeni inštrumenti: 7.000,00 EUR.
- Več informacij v besedilu javnega razpisa.

JAVNI RAZPIS ZA SOFINANCIRANJE SMUČARSKEGA TEČAJA V LETU 2020

ROK: 27. 11. 2020, 23:59
Javni razpis je namenjen sofinanciranju smučarskega tečaja, ki ga izvajajo za to usposobljene organizacije. Upravičenec je otrok s stalnim prebivališčem v občini Markovci, ki se udeleži smučarskega tečaja na lastno željo ali v sklopu zimске šole v naravi. Vlogo lahko oddajo le fizične osebe, tj. zakoniti zastopniki mladoletnih oseb. V okviru te postavke se ne sofinancirajo izobraževanja, ki jih prijavijo društva oz. druge organizacije same in se jih udeležujejo mladoletne osebe kot člani društev oz. drugih organizacij. Vlogi morajo priložiti opis z navedbo izvajalca tečaja, kraja in termina tečaja, ki (so) se ga oz. se ga bodo udeležili. Upravičeni stroški po tem razpisu so stroški tečaja, smučarske karte ter stroški prevoza otrok in bivanja. Več v besedilu razpisa.

Občinska uprava

KOLENDAR ODVOZOV za leto 2020

Občina MARKOVCI, naselja: NOVA VAS PRI MARKOVCIH, BUKOVCI, STOJNCI

	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.	17.	18.	19.	20.	21.	22.	23.	24.	25.	26.	27.	28.	29.	30.	31.
Januar	SR	ČE	PE	SO	NE	PO	TO	SR	ČE	PE	SO	NE	PO	TO	SR	ČE	PE	SO	NE	PO	TO	SR	ČE	PE	SO	NE	PO	TO	SR	ČE	PE
Februar	SO	NE	PO	TO	SR	ČE	PE	SO	NE	PO	TO	SR	ČE	PE	SO	NE	PO	TO	SR	ČE	PE	SO	NE	PO	TO	SR	ČE	PE	SO	NE	
Marec	NE	PO	TO	SR	ČE	PE	SO	NE	PO	TO	SR	ČE	PE	SO	NE	PO	TO	SR	ČE	PE	SO	NE	PO	TO	SR	ČE	PE	SO	NE	PO	
April	SR	ČE	PE	SO	NE	PO	TO	SR	ČE	PE	SO	NE	PO	TO	SR	ČE	PE	SO	NE	PO	TO	SR	ČE	PE	SO	NE	PO	TO	SR	ČE	
Maj	PE	SO	NE	PO	TO	SR	ČE	PE	SO	NE	PO	TO	SR	ČE	PE	SO	NE	PO	TO	SR	ČE	PE	SO	NE	PO	TO	SR	ČE	PE	SO	
Junij	PO	TO	SR	ČE	PE	SO	NE	PO	TO	SR	ČE	PE	SO	NE	PO	TO	SR	ČE	PE	SO	NE	PO	TO	SR	ČE	PE	SO	NE	PO	TO	
Julij	SR	ČE	PE	SO	NE	PO	TO	SR	ČE	PE	SO	NE	PO	TO	SR	ČE	PE	SO	NE	PO	TO	SR	ČE	PE	SO	NE	PO	TO	SR	ČE	
Avgust	SO	NE	PO	TO	SR	ČE	PE	SO	NE	PO	TO	SR	ČE	PE	SO	NE	PO	TO	SR	ČE	PE	SO	NE	PO	TO	SR	ČE	PE	SO	NE	
September	TO	SR	ČE	PE	SO	NE	PO	TO	SR	ČE	PE	SO	NE	PO	TO	SR	ČE	PE	SO	NE	PO	TO	SR	ČE	PE	SO	NE	PO	TO	SR	
Oktober	ČE	PE	SO	NE	PO	TO	SR	ČE	PE	SO	NE	PO	TO	SR	ČE	PE	SO	NE	PO	TO	SR	ČE	PE	SO	NE	PO	TO	SR	ČE	PE	
November	NE	PO	TO	SR	ČE	PE	SO	NE	PO	TO	SR	ČE	PE	SO	NE	PO	TO	SR	ČE	PE	SO	NE	PO	TO	SR	ČE	PE	SO	NE	PO	
December	TO	SR	ČE	PE	SO	NE	PO	TO	SR	ČE	PE	SO	NE	PO	TO	SR	ČE	PE	SO	NE	PO	TO	SR	ČE	PE	SO	NE	PO	TO	SR	

- MKO** MEŠANI KOMUNALNI ODPADKI
- EMB** MEŠANA EMBALAŽA
- BIO** BIOLOŠKI ODPADKI
- STE** STEKLO (odvoz samo za pravne osebe, ne gospodinjstva)
- PAP** PAPIR
- ZC** ZBIRNI CENTER V INDUSTRIJSKI CONI

DELOVNIK ZBIRNEGA CENTRA

Ponedeljek	10,00-18,00 (kadar je center v tem tednu odprt v soboto delovni čas v ponedeljek od 14,00-18,00)
Torek	12,00-16,00
Sreda	11,00-18,00
Četrtek	8,00-11,00
Petek	10,00-18,00
Sobota	8,00-12,00 (samo 2x mesečno)

ZIMSKI DELOVNI ČAS DO 16,00 URE

ODVOZ KOSOVNIH ODPADKOV:
Preko naročilnice-1 x letno

Predviden termin odvoza :
od meseca aprila, do meseca septembra

* O točnih terminih boste naknadno obveščeni preko položnice

ZBIRANJA NEVARNIH ODPADKOV

Na zbirnih mestih 1x letno
Predviden termin zbiranja ** :
september/oktober

** O točnih terminih boste naknadno obveščeni, preko položnice

Prosimo, da posode oz. vrečke pripravite na odjemno mesto najkasneje do 6. ure zjutraj

URADNE URE BLAGAJNE:
Vsaki delovni dan:
7:30 do 14:00
Urnik velja od 01.01.2020 dalje

Komunalno podjetje Ptuj d.d.
Puhovala ulica 10, SI 2250 Ptuj
Telefon: (02) 787 51 11
Telefax: (02) 771 36 01
ID: SI65735676

KOLENDAR ODVOZOV za leto 2020

Občina MARKOVCI, naselja: BOROVCI, PRVENCI, STRELCI, SOBETINCI, MARKOVCI, ZABOVCI

	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.	17.	18.	19.	20.	21.	22.	23.	24.	25.	26.	27.	28.	29.	30.	31.
Januar	SR	ČE	PE	SO	NE	PO	TO	SR	ČE	PE	SO	NE	PO	TO	SR	ČE	PE	SO	NE	PO	TO	SR	ČE	PE	SO	NE	PO	TO	SR	ČE	
Februar	SO	NE	PO	TO	SR	ČE	PE	SO	NE	PO	TO	SR	ČE	PE	SO	NE	PO	TO	SR	ČE	PE	SO	NE	PO	TO	SR	ČE	PE	SO	NE	
Marec	NE	PO	TO	SR	ČE	PE	SO	NE	PO	TO	SR	ČE	PE	SO	NE	PO	TO	SR	ČE	PE	SO	NE	PO	TO	SR	ČE	PE	SO	NE	PO	
April	SR	ČE	PE	SO	NE	PO	TO	SR	ČE	PE	SO	NE	PO	TO	SR	ČE	PE	SO	NE	PO	TO	SR	ČE	PE	SO	NE	PO	TO	SR	ČE	
Maj	PE	SO	NE	PO	TO	SR	ČE	PE	SO	NE	PO	TO	SR	ČE	PE	SO	NE	PO	TO	SR	ČE	PE	SO	NE	PO	TO	SR	ČE	PE	SO	
Junij	PO	TO	SR	ČE	PE	SO	NE	PO	TO	SR	ČE	PE	SO	NE	PO	TO	SR	ČE	PE	SO	NE	PO	TO	SR	ČE	PE	SO	NE	PO	TO	
Julij	SR	ČE	PE	SO	NE	PO	TO	SR	ČE	PE	SO	NE	PO	TO	SR	ČE	PE	SO	NE	PO	TO	SR	ČE	PE	SO	NE	PO	TO	SR	ČE	
Avgust	SO	NE	PO	TO	SR	ČE	PE	SO	NE	PO	TO	SR	ČE	PE	SO	NE	PO	TO	SR	ČE	PE	SO	NE	PO	TO	SR	ČE	PE	SO	NE	
September	TO	SR	ČE	PE	SO	NE	PO	TO	SR	ČE	PE	SO	NE	PO	TO	SR	ČE	PE	SO	NE	PO	TO	SR	ČE	PE	SO	NE	PO	TO	SR	
Oktober	ČE	PE	SO	NE	PO	TO	SR	ČE	PE	SO	NE	PO	TO	SR	ČE	PE	SO	NE	PO	TO	SR	ČE	PE	SO	NE	PO	TO	SR	ČE	PE	
November	NE	PO	TO	SR	ČE	PE	SO	NE	PO	TO	SR	ČE	PE	SO	NE	PO	TO	SR	ČE	PE	SO	NE	PO	TO	SR	ČE	PE	SO	NE	PO	
December	TO	SR	ČE	PE	SO	NE	PO	TO	SR	ČE	PE	SO	NE	PO	TO	SR	ČE	PE	SO	NE	PO	TO	SR	ČE	PE	SO	NE	PO	TO	SR	

- MKO** MEŠANI KOMUNALNI ODPADKI
- EMB** MEŠANA EMBALAŽA
- BIO** BIOLOŠKI ODPADKI
- STE** STEKLO (odvoz samo za pravne osebe, ne gospodinjstva)
- PAP** PAPIR
- ZC** ZBIRNI CENTER V INDUSTRIJSKI CONI

DELOVNIK ZBIRNEGA CENTRA

Ponedeljek	10,00-18,00 (kadar je center v tem tednu odprt v soboto delovni čas v ponedeljek od 14,00-18,00)
Torek	12,00-16,00
Sreda	11,00-18,00
Četrtek	8,00-11,00
Petek	10,00-18,00
Sobota	8,00-12,00 (samo 2x mesečno)

ZIMSKI DELOVNI ČAS DO 16,00 URE

ODVOZ KOSOVNIH ODPADKOV:
Preko naročilnice-1 x letno

Predviden termin odvoza :
od meseca aprila, do meseca septembra

* O točnih terminih boste naknadno obveščeni preko položnice

ZBIRANJA NEVARNIH ODPADKOV

Na zbirnih mestih 1x letno
Predviden termin zbiranja ** :
september/oktober

** O točnih terminih boste naknadno obveščeni, preko položnice

Prosimo, da posode oz. vrečke pripravite na odjemno mesto najkasneje do 6. ure zjutraj

URADNE URE BLAGAJNE:
Vsaki delovni dan:
7:30 do 14:00
Urnik velja od 01.01.2020 dalje

Komunalno podjetje Ptuj d.d.
Puhovala ulica 10, SI 2250 Ptuj
Telefon: (02) 787 51 11
Telefax: (02) 771 36 01
ID: SI65735676

PROSTOFER V OBČINI MARKOVCI

PROSTOVOLJNI ŠOFER

S SRCEM NA POTI – brezplačni prevozi za starostnike

Kaj je PROSTOFER?

Prostofer je skovanka iz besed 'prosto-voljni' in 'šofer'. Prostofer je projekt zavo-da Zlata mreža.

PROSTOFER je trajnostni vsesloven-ski prostovoljski projekt za mobilnost starejših, ki povezuje starejše osebe, ki potrebujejo prevoz in ne zmorejo upo-rabljati javnih in plačljivih prevozov. V njem sodelujejo starejši aktivni vozniki, ki radi priskočijo na pomoč. Številni sta-rejši imajo velike težave s prevozi, sploh če so doma zunaj mestnih središč, kjer ni razvite avtobusne mreže. Tisti bolj odda-ljeni se velikokrat ne morejo odpraviti po opravkih, kadar si želijo, temveč se prilagajajo možnostim oziroma času, ko jim lahko pomagajo družinski člani ali prijatelji. Nekateri uporabljajo taksi, vendar pa to pomeni dodatne stroške, kar je za številne prevelik finančni zalogaj, zato tovrstnih prevozov ne uporabljajo.

Komu je namenjen PROSTOFER?

Prostofer je namenjen vsem starejšim, ki ne vozijo sami, nimajo sorodnikov in imajo nizke mesečne dohodke, pa tudi slabše povezave z javnimi prevoznimi sredstvi. Prostofer jim omogoča lažjo dostopnost do zdravniške oskrbe, brezplačne prevoze do javnih ustanov, trgovinskih centrov ipd.

Zakaj PROSTOFER?

Brezplačni prostoferski prevozi starejšim omogočajo:

- večjo mobilnost,
- večjo socialno vključenost,

- medsebojno povezovanje,
 - medsebojno pomoč,
 - boljšo kvaliteto življenja v tretjem ži-vljenjskem obdobju,
 - čim dlje lahko ostanejo doma (čim ka-snejši odhod v dom za ostarele).
- Druženje in občutek koristnosti igrajo pomembno vlogo pri aktivnem staranju.

Kako deluje PROSTOFER?

Uporabnik, ki potrebuje prevoz, pokliče na brezplačno številko 080 10 10. V ko-munikacijskem centru nato zabeležijo njegove podatke in lokacijo prevoza. Po najavi prevoza klicni center obvesti pro-stovoljnega voznika o prevozu in to spo-roči uporabniku, za katerega se opravi prevoz. Vozilo je zagotovljeno s strani ob-čine, prav tako je poskrbljeno za zavaro-vanje voznika in sopotnikov. Klicni center je na voljo za rezervacije prevozov vsak delovnik med 8. in 18. uro, rezervacijo prevoza pa je potrebno najaviti vsaj 3 dni pred izvedbo storitve. Vozniki prostovolj-ci bodo prevoze opravljali od ponedeljka do petka med 8. in 16. uro, izjemoma pa se lahko dnevi in ure tudi prilagodijo po-trebam.

Kdo je lahko PROSTOFER?

Prostovoljni šofer je lahko vsak, ki ima veljavno vozniško dovoljenje in je v svo-jem prostem času pripravljen pomagati tistim, ki prevoze potrebujejo. Vendar pa so prostoferji v resnici veliko več kot zgolj prostovoljni vozniki – svojim sopotnikom nesebično pomagajo tudi, ko ti izstopijo

Slika je simbolična.

iz avta: pri zdravniku jih pospremi-jo do čakalnice in počakajo nanje med pregledom, pomagajo nesti vrečke iz trgovine in jim priskočijo na pomoč pri vzpenjanju po stopnicah ... To so ljudje z velikim srcem, ki jemljejo svojo humanost za samoumevno in častno dejanje.

Kako postati PROSTOFER?

Vozniki, ki želijo postati prostoferji, to sporočijo na občino, v kateri živijo in je priključena projektu Prostofer. V Občini Markovci je kontaktna oseba, ki ji lahko kandidati za voznike sporoči-jo svoj interes, Marinka Bežjak Kolenko (telefon: 02 788 88 87, elektronska pošta: marinka.kolenko@markovci.si).

Zakaj je PROSTOFER družbenokoris-ten projekt?

S t. i. prostoferstvom se povečuje ude-ležba starejših v cestnem prometu in iz-boljšuje njihova mobilnost. Poleg tega se

izboljšuje varnost v cestnem prometu in povečuje socialna vključenost starejših na splošno, obenem pa povečuje cenov-na dostopnost prevozov. V zadnjem času postaja projekt prostoferstva tudi ekološki oziroma prijazen do okolja, saj stre-mimo k temu, da prostoferji uporabljajo električna vozila.

- Slovenija se že uvršča med 'zelo stare' države, saj je danes pri nas vsak peti pre-bivalec starejši od 65 let.
- 3 % na leto se povečuje delež starejših od 60 let.

Zakaj bi k projektu PROSTOFER mora-la pristopiti vsaka občina?

Glede na to, da se dviguje starostna meja in povečuje število starostnikov, postaja-jo potrebe po skrbi za starejše vse večje. Prostofer je eden od projektov, ki na ce-lovit način rešuje problematiko mobilnosti starejših občanov, zato k projektu v zadnjem času intenzivno pristopajo šte-vilne slovenske občine, ki želijo svojim starejšim občanom ponuditi možnost brezplačnih prevozov, ko jih nujno po-trebujejo.

V Občini Markovci bomo pričeli s projek-tom Prostofer sredi meseca marca tega leta, najkasneje s 1. aprilom – odvisno od dobave vozila. Uporabljali bomo elek-trično vozilo, za katero je Občina zago-tovila tudi polnilnico, ki je obenem lahko tudi parkirno mesto za to vozilo. Doda-na vrednost najema ali nakupa vozila za prostoferstvo pa je lahko tudi uporaba tega vozila za kakšne druge občinske na-mene, ko je vozilo prosto.

Prednosti projekta Prostofer, ki jih ne smete spregledati:

- brezplačni klici za uporabnike,
- 100-odstotna odzivnost klicnega cen-tra,
- zagotovljena celostna storitev in kako-vost na vseh ravneh,
- zagotavljanje prostovoljnih voznikov,
- brezplačno usposabljanje in izobraže-vanje voznikov,
- brezplačna namestitve računalniške-ga programa oz. aplikacije in možnost izvoza podatkov ter izdelava statističnih izkazov,
- večja medijska prepoznavnost občin zaradi velike odmevnosti projekta,
- možnost pridobivanja razpisnih sredstev.

Občinska uprava

Ker smeh ni greh

Avtor karikature: Marko Kunčnik

Počasni na hitri cesti

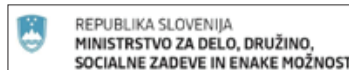
Ponovno sestankovanje prisotnih županov in predstavnikov z okoljskega ministrstva glede hitre ceste od Ormoža do Ptuja, ki je bilo v torek, 3. decembra minulega leta, v prostorih občinskih prostorov v Markovcih, ponovno ni obrodilo sadov. Po slišnem bi lahko rekli, da nekoliko pričakovano, saj so nekateri župani jasno povedali, da se kljub dveletnemu, rednemu sestankovanju o problemu »Hitra cesta« ni kaj bistvenega spremenilo. Zdi se, da stopicamo na mestu in se ne premikamo naprej ali pa so naši koraki zelo počasni. Cesta bi namreč morala biti že zdavnaj končana, predvideno končanje del sega v že kar precej oddaljeno leto 2013.

Župan Občine Markovci, Milan Gabrovec, je opozoril na togost ministrstva za okolje, saj se po njegovih besedah že šest let pogovarjamo, kako bomo gradili in katera od predvidenih variant je prava. Zaskrbljenost o dejanskem stanju projekta je izrazil tudi

župan Občine Zavrč, Slavko Pravdič, ki poudarja, da je dejansko stanje odraz neodločnosti ali neodzivnosti odgovornih, saj po dveh letih še vedno ni bila ustanovljena niti delovna medresorska skupina.

Ormoški župan, Danijel Vrbnjak, je med drugim izpostavil problematiko dnevnega izseljevanja iz okoliških krajev in nemogočih razmerah za normalno življenje, ki jih povzroča trenutno stanje na cestni povezavi Ormož–Ptuj. Zelo hudomušno pa je svoje mnenje izrazil župan občine Središče ob Dravi, ki je s pozdravom »Dobro jutro« pozval vse prisotne, da se zbudimo in odpremo oči. Tako bomo videli, kako delujejo zadeve v naši državi. Z omenjeno opazko je želel opozoriti, da smo politično prešibki, da bi se stvari odvijale v zeleni smeri.

Marko Kunčnik
Foto: MK

Stopi korak naprej in se vključi v program Socialne aktivacije

Socialna aktivacija je pilotni projekt Ministrstva za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti, ki je v letu 2017 nastal kot odziv na posledice gospodarske krize, s katero se je dvignilo število dolgotrajno brezposelnih oseb. Kljub izboljšanju gospodarske slike se danes še vedno srečujemo z ranljivimi skupinami in posamezniki, ki so težje zaposljivi, izgubljajo svoja delovna znanja in kompetence ter imajo številne socialne in zdravstvene težave. Ti posamezniki se med drugim soočajo s socialno revščino in izključenostjo. Projekt Socialna aktivacija, ki ga sofinancirata Republika Slovenija in Evropska unija iz sredstev Evropskega socialnega sklada, vzpostavlja model 16 regijskih mobilnih enot po celotni Sloveniji, v okviru katerih deluje 48 koordinatorjev projekta, ki zagotavljajo podporo pri obravnavi posameznika, vključenega v sistem socialne aktivacije. Dodatno se na podlagi javnih razpisov financirajo tudi projekti Socialne aktivacije, kjer izbrani izvajalci z vsebino nudijo podporo in opolnomočenje ciljne skupine za približevanje trgu dela. V programe Socialne aktivacije se vključujejo dolgotrajni prejemniki denarne socialne pomoči, začasno nezaposljive osebe, druge neaktivne osebe, ki ne prejemajo denarne socialne pomoči ter ženske iz drugih kulturnih okolij z jezikovnimi ovirami.

Projekt pomembno prispeva k izboljšanju socialne problematike v naši regiji. Skozi vključenost v program Socialne aktivacije se aktivno rešuje socialna problematika udeležencev, krepijo se obstoječe ter pridobivajo nove socialne in funkcionalne kompetence za učinkovito spopadanje z ovirami, ki posameznikom preprečujejo vstop na trg dela. Dviguje se motivacija za razreševanje lastne situacije in povečujejo se njihove zaposlitvene možnosti. Cilj je doseči reaktivacijo in integracijo posameznikov v družbene sisteme ter jih ponovno

vključiti na trg dela. Kot kažejo mnogi dosednji primeri dobre prakse, je to mogoče doseči s celovitim pristopom, ki ga je potrebno umestiti v kontekst delovanja že obstoječih socialnih služb. Osebe, vključene v programe izvajalcev, pridobijo praktične izkušnje za trg dela, ki jih lahko osvojijo tekom usposabljanja pri delodajalcih v delovnem procesu pod vodstvom mentorja. Na ta način potencialni delodajalci spoznajo, da imajo brezposelne osebe, prijavljene v evidence Zavoda za zaposlovanje, ogromno znanj, a morda le premalo izkušenj ali možnosti, da jih pokažejo. Delodajalec z vključitvijo v projekt Socialne aktivacije pridobi možnost, da svoj potencialni bodoči kader nauči potrebnih znanj in si s tem zagotovi delavca, ki ga potrebuje. Vključevanje v projekte Socialne aktivacije poteka preko enotne vstopne točke na Centru za socialno delo Spodnje Podravje, enoti Ptuj in Ormož, ter na Uradu za delo Ptuj in Ormož. Obe organizaciji sodelujeta s koordinatorji Socialne aktivacije. V podravski regiji bo programe Socialne aktivacije v obdobju od 2019 do 2022 izvajal Center ponovne uporabe, d.o.o., SO.P., Ormož v partnerstvu z Ljudsko univerzo Ptuj. Na vsaki izmed dveh lokacij (Ptuj in Ormož) bo izvedenih pet šestmesečnih programov. Projekt je oblikovan tako, da omogoča in spodbuja aktivno vlogo raznih organizacij iz lokalnega okolja tako pri izvajanju aktivnosti kot tudi pri zaposlovanju, kar predstavlja dobre temelje za boljšo prihodnost posameznikov. V kolikor vas zanima sodelovanje v projektu, se lahko obrnete na kontakte MDDSZ.

REGIONALNA MOBILNA ENOTA PTUJ
Trstenjakova 5a, 2250 Ptuj
Tamara Pilinger Korošec, tamara.pilinger-korošec@gov.si, 030-715-677
Neli Tekavec, neli.tekavec@gov.si, 030-715-678

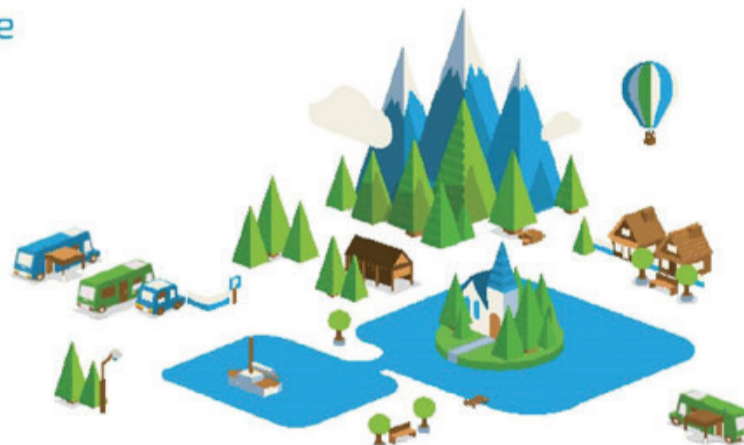
Tamara Pilinger Korošec, koordinatorka
Socialne aktivacije

www.camperstop.si

FB: Stop - Rest - Experience Slovenia in a Motorhome

Mreža postajališč za avtodome po Sloveniji

Mreža postajališč za avtodome po Sloveniji (MPZA SLO) se je v januarju predstavljala na sejmiših v Utrechtu in Stuttgartu.

52. izvedbo sejma CMT Stuttgart je med 11. in 19. januarjem obiskalo skoraj 300 tisoč ljudi, na sejmu je sodelovalo 2161 razstavljalcev. Informacije za naslednji dopust pa so iskali tudi Nizozemci – sto tisoč jih je obiskalo sejem Vakantiebeurs v Utrechtu od 16. do 19. januarja. Mreža postajališč za avtodome se je na obeh sejmiših predstavljala na razstavnem prostoru Slovenske turistične organizacije.

»Če želimo v naši Sloveniji povečati obisk na naših postajališčih, parkiriščih ali počivališčih in v kampih, potem moramo sodelovati na vseh teh sejmiših v tujini. Nemški turizem, tudi avtodomarski, še narašča. Vsakoletno predstavljane naše lepe Slovenije je na tem sejmu zelo pohvaljeno. Dobro sodelovanje

s Slovensko turistično organizacijo in tudi z vsemi ostalimi pa obrodi tudi sadove v obisku številnih nemških avtodomarjev v Sloveniji. Na Nizozemskem je še vedno več prikoličarjev kot avtodomarjev. Upamo, da bodo vsi tisti, ki bodo prišli do naše brosure, rade volje na naših postajališčih, parkiriščih in počivališčih spoznali Slovenijo od blizu,« pravi vodja projekta in župan Občine Mirna Dušan Skerbiš.

Skupna promocija Slovenije kot popotnikom z avtodomi prijazne destinacije je eden glavnih ciljev, hkrati pa MPZA SLO spodbuja tudi urejanje prostorov za postanek z avtodomom, ki so izhodišča za raziskovanje Slovenije od blizu.

V projektu trenutno sodeluje 86 občin-partneric, med njimi je tudi naša Občina Markovci.

Prešernov dan, dan kulture

Kultura je pojem, ki v sebi nosi veliko sporočil. Nekomu kultura pomeni lepo vedenje, spet drugemu tradicijo, ohranjanje jezika, literaturo, petje, ples, glasbo in še kaj. V vsakem primeru pa je kultura nekaj lepega, nekaj, na kar moramo biti ponosni in to tudi ohranjati. S kulturo povezujemo tudi naš kulturni praznik – Prešernov dan, ki ga praznujemo 8. februarja. V četrtek, 6. februarja smo s prireditvijo, na kateri so nastopali učenci naše šole, obeležili slovenski kulturni praznik. Skozi življenje Franceta Prešerna in njegova dela so nas popeljale bela, modra vila in škrlatna vila. Učenci so prebirali svoja literarna dela, ki so jih ustvarjali pri pouku, glasbene točke so pripravili učenci izbirnih predmetov, za ples pa so poskrbeli učenci folklorne. Vse prisotne je ob tej priložnosti nagovoril tudi župan Milan Gabrovec. Ob koncu prireditve pa smo razmišljali, zakaj slavimo Prešernovo smrt in rojstvo. Morebiti zato, saj ko človek umre, za njim ostane tisto dobro, kar je naredil in so njegova dela odraz njegovega življenja.

OŠM

Počastitev kulturnega praznika z razstavo likovnih del

Kulturni praznik, Prešernov dan, smo počastili tudi v Sobotincih. »Bil je nepozaben in prijetno preživet sobotni popoldan. Bila je poezija, glasba, bile so takšne in drugačne zgodbe, tudi mimo obujanja spominov nismo mogli. Bilo je vsega po malo, a kljub temu krasno«, je zapisala Tanja Horvat. Prisluhnilo smo pesmim različnih avtorjev v interpretaciji Edija Lesjaka, Nine Bezjak, Lee Roškar, Saše Bratuša, Jasna pa nam je predstavila svoje zamisli. Zaigrala je flautistka Maja Gošnjak, skladbi Ljubezen do domovine in večno mlado Ko boš prišla na Bled pa je zapela skupina pevk iz KUD-a Markovski zvon. V uvodu smo prazniku primerno slišali tudi slovensko himno. Ob tem smo posebno pozornost namenili našim likovnikom, ki so razstavili svoja slikarska dela. Posebno mesto za svoje umetnine so namenili tudi našim najmlajšim. Ponosni smo, da imamo v tako majhni vasi kar pet ljudi, ki znajo spretno uporabljati čopiče in platno.

Tanja Horvat se iz svojega otroštva spominja, da so bile barvice in listi na

vsakem vogalu, v vsakem kotičku, skratka povsod, kjer je bila ona. Oboževala je likovni pouk, prav tako likovni krožek, ki ji je polepšal vsak petkov popoldan v OŠ. Njeni prvi akrilni slike na platnu sta nastali leta 2012. Med vsemi deli, za katere je motiv v veliki večini našla v lepota narave, se najde tudi kakšno abstraktno. Priložnostno se ukvarja s poslikavo sten, slikanjem na steklo, v pustnem času je aktualna tudi poslikava obraza. Vedno znova rada v objektiv fotoaparata ujame kak čudovit prizor iz narave. Petro Munda veselje do barv in ustvarjanja spremlja že od otroštva. Še kot majhna punčka je občudovala svojega očeta, kako spretno iz različnih barv ustvarja zelen odtenek in iz razbitin naredi pravo limuzino. Zanj je bila to prava umetnost in ta vzorec jo spremlja še danes. Vsa njena dela so nastala v letih 2008–2012 v njenem ateljeju v dedkovi hiši. Uživa ob ustvarjanju abstraktnih del z oljnimi barvami, saj želi, da vsak najde svojo zgodbo v njeni sliki, ker imajo 'Vsake oči svojega malarja'.

Mirko Prelog je veselje do likovnega izražanja gojil že v osnovni šoli in tudi kasneje. Slikanje je ostala le želja. Šele ko je prebolel bolezen, je korenito spremenil svoj življenjski slog in dal prostor tudi barvam. V likovno sekcijo dr. Štefke Cobelj je vključen od leta 1995. V sekciji aktivno dela in dopolnjuje znanje pod vodstvom mentorjev. Nekaj slik visi pri kupcih, večina pa jih je doniral. Za seboj ima že nekaj samostojnih razstav na Ptuj, sodeluje tudi pri skupinskih razstavah DPD Svoboda.

Ljubica Ranfl je slikati začela zelo pozno, saj se ni zavedala, da je to eden od talentov, ki se skrivajo v njej. Tako je leta 2012 začela uporabljati svoje skice, ki jih je prelila z barvami in nastajale so slike. Največ lepote vidi v naravi, vodi, drevesih, v vsem, kar nas obkroža. To so tudi motivi njenih slik. Lepoto je treba samo videti. Z mentorjem Simoničem nadaljuje svojo slikarsko pot pri sekciji Optimisti. Slike se kar kopicijo; niti sama ne ve, kdaj bo uspela vse dokončati.

Nataša Tement pravi, da se je veselje

do risanja že začelo v osnovni šoli. Likovna umetnost je bila ena izmed njenih najljubših predmetov. Kmalu se je o slikanju na platno. Tako je z akrilnimi barvami poskusila slikati pred malo manj kot desetimi leti, za kar jo je motiviral tudi mož Matjaž. Slika v prostem času in za svoje veselje. Najraje slika rože, sadje druge motive iz narave.

Bila sem prijetno presenečena ob razstavi. Vsaka slika je izžarevala lepoto zase. Ne bi se mogla odločiti, katera je bila lepša. Močno me je ganil motiv vaškega gasilca Županovega Janeza. Ob pogledu na sliko se je zazdelo, kot da je še živ in točno takšen, kot smo ga poznali. Gasilci so bili vedno pomemben del vaše skupnosti. In kdo je bil Županov Janez oz. Janez Plohl? Bil je prizadeven gasilec ter vaščan, ki je zelo veliko prispeval v dobrobit vaše skupnosti. Zahvala gre vsem, ki so sodelovali pri organizaciji dogodka, predvsem pa obiskovalcem, ki so nas počastili s svojim obiskom.

Alenka Rižnar
Foto: GZ, LR

Fotografska poezija "Dlan mi po tebi diši"

Sestrična Kaja Kristovič je poezijo Ferija Lainščka izrazila skozi fotografski objektiv. Razstava cikla fotografij v nizkem ključu in črno beli tehniki je na ogled v razstavišču Knjižnice Ivana Potrča Ptuj do sredine februarja. Kaja mi je že pred časom omenila to zanimivo idejo o razstavi in bila sem navdušena in ponosna, da se je samoiniciativno povezala z njej še neraziskano vrsto umetnosti. Odločila se je, da se bo vanjo poglobila in ji dodala svojo noto. Po navdihu rime je nato sčasoma nastalo več kot 20 fotografij. Kajine fotografije so potrdile, da ko se v celoto združita dve umetniški panogi, dva človeka, kup idej in kreativna predanost, nastane umetnost v sveži, v novo rojeni dimenziji.

S Kajo sva zadnja leta precej povezani – zmeraj si piševa, kaj se nama dogaja v življenju, si izmenjujema mnenja, pošiljava fotografije novih projektov in jih komentirava, predvsem pa se zmeraj vzpodbujava, si stojiva ob strani in z vsako novo izkušnjo rasteva. Čeprav je med nama kar nekaj let razlike, mi veliko pomeni njeno mnenje, saj mlajša generacija razmišlja drugače (in obratno) in je med nami zanimivo iskati vzporednice. Najbolj se ve-

selim koncev tedna, ko obe poprimeva vsaka za svoj fotoaparatus in se napotiva fotografirat – včasih peš, včasih z avtom, včasih je pred kamero Kaja, včasih jaz. Za nič na svetu ne bi zamenjala trenutkov, ko se na vsa usta nasmejiva in ob tem še ujamemo kakšno zanimivo fotografijo. Kajo spremlja čut za fotografijo že od zgodnje osnovne šole. Spomnim se, ko sva sedeli na kavču in se med pogovorom spontano odločili, da greva z letalom v London. Presenetila me je, saj sem vedela, da ji letenje ni bilo ravno ljubo. V Londonu sva ogromno fotografirali, obiskali sodobne muzeje, se izgubljali med ulicami in odkrivali fotogenične kotičke mesta, jedli lokalno hrano, igrali namizni tenis na prostem in še bi lahko naštevala vse spontane in nepozabne trenutke, ki sva jih doživeli v petih dneh. Kaja je na tem potovanju izgubila strah pred letenjem z letalom, pridobila pa nekaj mnogo večjega - strast do fotografije. To fotografsko navdušenje, ki je vzkliko v njej, je začutil tudi njen tedanji razrednik Gregor Zmazek, ki jo je leta 2018 prijavil na tekmovanje iz digitalne fotografije. Postala je državna prvakinja, kar je bila velika vzpodbuda za nadaljnje

udejstvovanje. Najbolj ponosna je na zadnje tekmovanje pod okriljem Fotografske zveze Slovenije. Njena fotografija z naslovom "Vrana" je navdušila ocenjevalce, ta pa je kar nekaj časa bogatila razstavni prostor galerije v Škofji Loki.

Odprtje Kajine razstave, 24. januarja, je bilo prav poseben virtuozni večer, kjer so se prepletle glasba, poezija in fotografije ter v vsakem posamezniku prebudile čustva in domišljijo. Kaja je tudi sama zaigrala na klavir, Feri Lainšček pa je z recitiranjem svojih pesmi obudil za-

pisane rime. V veliko čast nam je bilo na otvoritvenem dogodku gostiti dobitnika Prešernove nagrade za življenjsko delo in Kajinega vzornika, Stojana Kerblerja, ki je pokazal zanimanje za njene fotografije. Na Kajo sem zelo ponosna, saj jo spremljam od njenih začetkov fotografiranja, sedaj pa sem bila že na njeni drugi razstavi. Komaj čakam, da vidim, s čim nas bo presenetila v prihodnje.

Eva Vidovič
Foto: EV

Temelji slovenstva v Knjižnici Ivana Potrča Ptuj

Knjižnica Ivana Potrča Ptuj hrani številne knjižne dragocenosti. Konec lanskega leta je svojo zbirko obogatila s prestižno bibliofilsko izdajo Temelji slovenstva. Avtorji so štirje izjemni poznavalci slovenske zgodovine: dr. Peter Štih, dr. Luka Vidmar, dr. Jernej Kosi in dr. Aleš Gabrič. Monografija je izšla pri Cankarjevi založbi in predstavlja najpomembnejše mejnike v zgodovini naroda ter tiste postaje na poti njegovega razvoja, ko so izjemni posamezniki s svojim ustvarjalnim opusom postavili Slovence ob bok drugim evropskim narodom.

Monografija z bogatim slikovnim gradivom je izšla v omejeni nakladi, v 300 unikatnih ročno vezanih in oštevilčenih izvodih s pozlato. Razdeljena je na 61 poglavij. Dr. Štih je prispeval poglavja, vezana na srednji vek, od naselitve Slovanov v Vzhodne Alpe do rabe slovenskega jezika v plemiških in meščanskih krogih v srednjem veku. Dr. Vidmar se je posvetil zgodnjemu novemu veku od konca 15. do začetka 19. stoletja. Dr. Kosi je pripravil poglavja, ki se nanašajo na 19. stoletje, dr. Gabrič pa se je posvetil 20. stoletju. Monografija vsebuje več kot 200 slikovnih enot, pridobljenih od različnih institucij v

Parizu, Beogradu, Münchnu in Budimpešti. Ob prebiranju knjige se seznanimo z raznoliko zapuščino, od letopisov, spominov, pričevanj, listin, urbarjev, trgovskih pogodb, oporok, rojstnih, krstnih, poročnih knjig, do mestnih statutov, opremljenih s podatki o njihovem nastanku in pogosto tudi o ljudeh, ki so jih ustvarili.

Po besedah urednika Aljoše Harlamova prinaša bibliofilska izdaja sistematičen pregled slovenske zgodovine v skoraj poldrugem tisočletju, predvsem zgodovine nacionalne misli od slovenske naselitve v vzhodnoalpski prostor v 6. stoletju do danes.

Osnovno vprašanje ustvarjalcev monografije je bilo, kaj so pravzaprav temelji slovenstva. Na ozemlju današnje Slovenije so se v preteklosti zvrstili številni procesi, pretresi, odločilni za sedanjo podobo tega prostora. Avtorji so na 349 straneh dokumentirali vse prelomne dogodke – od naselitve Slovanov v Vzhodne Alpe, pokristjanjevanja, Brižinskih spomenikov pa vse do vstopa Slovenije v EU. Še posebej pomembni so dokumenti, iz katerih je razvidno, da slovenski jezik ni bil le jezik kmetov, ampak so slovensko govorili tudi plemiči in meščani. O tem priča

pesnitev Služba dami (1255), v kateri štajerskega plemiča Ulrika Liechtensteinskega v preobleki boginje Venere na koroški meji pozdravi vojvoda z besedami »Buge waz primi gralva Venus«. Slovenski pozdrav najvišjega plemiča dokazuje, da slovenščina ni bila le jezik kmetov, čeprav je to edini slovenski stavek v drugače nemškem besedilu. Avtorji so v knjigi poskušali prikazati kompleksnost temeljev slovenstva. Pregled politične, socialne in kulturne preteklosti so razporedili v kratke zgodbe. Zgodovinski viri so vedno izhodišče zgodovinarjevega dela, zato so jih postavili na prvo mesto. Po besedah dr. Štiha v knjigi niso predstavljena samo zgodovinska dejstva, ampak tudi predstave, ki jih imamo o tem, kaj je slovenstvo. Gre za vsebine, ki smo jih naredili za naše, pa čeprav to niso bile. Primer tega je knežji kamen, ki simbolično predstavlja starodavno slovensko identiteto, čeprav je nedvomno spomenik koroške preteklosti.

Komplet Temelji slovenstva vsebuje prestižno knjigo velikega formata, varovalni ovitek, izdelan po meri knjige, natis Ustave Slovenije v elegantni mapi in bombažne rokavice za listanje po knjigi.

Prestizna bibliofilska izdaja Temelji slovenstva ni samo zbirateljski kos za razkazovanje, ampak je namenjena predvsem branju. Knjigo si je mogoče ogledati v Domoznanskem oddelku, kjer je trajno hranjena. Vljudno vabljeni k ogledu.

Jožica Vodopivec,
Knjižnica Ivana Potrča

Foto: KIPP

40 let jih šteje naša hiša učenosti

V pričakovanju božiča in državnega praznika ob dnevu samostojnosti in enotnosti so učenci domače osnovne šole ob 40-letnici nove šolske zgradbe pripravili nepozabno prireditev. Ob misli na katerokoli prireditev, ki jo pripravi Osnovna šola Markovci, nas prav gotovo večina pomisli na odlične in nepozabne predstave učencev pod vodstvom njihovih mentorjev. Kaj torej pripraviti ob tako posebni slovesnosti, kot je 40-letnica (nove) šolske zgradbe? "Kako bi bilo najlepše in najboljše proslaviti našo obletnico in obeležiti državni praznik? Morda z dejavnostjo, ki najbolj opredeljuje naš kraj? S petjem, seveda, in to z zborovskim. V naši občini je zborovsko petje v izjemni »kondiciji«, a smo morda prav zaradi tega to dejavnost začeli dojemati kot nekaj vsakdanjega, običajnega, na trenutke celo nevrednega. Osebnost me to zelo moti. Ob tem je trend povsod, da prireditve postajajo vedno bolj zabavne kot kulturne, ko vse bliska, skače, je hrupno ... Menim, da je manj več – tudi pri teh stvareh," je povedala vodja letošnje prireditve, Slavica Lajh. Nasmejani obrazi in ubrani glasovi učencev šolskih pevskih sestavov so za-

doneli po domači športni dvorani ob spremljavi nadarjenih in perspektivnih glasbenikov Zasebne glasbene šole svetih Petra in Pavla, združenih v simfoničnem orkestru, ki so se prijazno odzvali povabilu. Pa ne samo lepa pesem, ob vsem skupaj smo se lahko potopili še v spomine. Ob ogledu fotografij in posnetkov smo se spominjali razposajenih osnovnošolskih dni in se tudi nasmejali ob anekdotah, ki so se jih spomnile sedanje učiteljice, ki so nekoč obiskovale našo osnovno šolo. Spomine sta obujala tudi govorca, ravnatelj osnovne šole Ivan Štrafela in župan Milan Gabrovec. Oba sta bila enotna v tem, da je prireditev spet preseгла pričakovanja. Poudarila sta, kako dobro svoje delo opravljajo učitelji in učenci in tudi kako se je izboljšala kvaliteta izobraževanja v domači občini v zadnjih štiridesetih letih. V duhu celotne prireditve smo na koncu bili na vrsti še vsi mi, ki delujemo v katerem koli zboru v naši občini. Razkropljeni po dvorani smo ob podpori šolskega otroškega in mladinskega zbora ter ob spremljavi simfoničnega orkestra zapeli najlepšo, domačo Avsenikovo Slovenija, od kod lepote tvoje. Le nekaj kratkih

trenutkov je bilo potrebnih in na nogah je bila čisto vsa dvorana, ki je na ves glas prepevala v čast naši prelepi domovini ob praznovanju državnega praznika. Prireditev polna emocij, obujanja nepozabnih spominov, ubranega petja, čutno odigranih melodij v čast domovini in v pričakovanju prihajajočih praznikov bo zagotovo ostala vsem v spominu še dolgo časa. Tebi, draga šola, pa vse najboljše za prvih štirideset let! "Kdo ve, kam nas peljejo poti, spomin na skupni čas naj ne zbledi ..."

Rebeka Mikša
Foto: RM, TS

Gledališka igra in kürenbal v Stojncih

V mesecu decembru je v Stojncih bila priložnost ogledati si gledališko igro, komedijo z naslovom Gazda tote hiše sn jaz. Scenarij za igro je spisal Tonček Žumber, v vlogi režiserke pa se je izkazala domačinka Marjana Vajda. Igralska zasedba in organizacija igre je bila v domeni KUD Maska iz Stojncev.

Vsebinska zgodba je bila naslednja: dolgočasno življenje na vasi je prekinil prihod simpatičnega in bogatega moškega, za katerim so ponorele tako najstnice kot starejše poročene ženske. Obljubljal jim je namreč vse tisto, kar si je vsaka sama želela slišati. To je v mirno vasico, kjer so življenjske navade in poti bile natančno določene, vneslo mnogo nemira. Glavno

in zadnjo besedo pri hišah imajo ženske, moški pa se jim zaradi čistega miru pri hiši podrejajo. V vsaki komediji je tudi nekaj resnice in tako se je marsikdo od gledalcev našel v tej zgodbi. Že postavitev scene je ob vstopu v dvorano dajala gledalcu vedeti, da so se za izvedbo igre izjemno potrudili. Vsak, ki je kdajkoli nastopal v kakršnikoli igri, ve, da odigrati igro v trajanju več kot uro in pol nikakor ni enostavno, še posebej na amaterskem nivoju. Za vse to je potrebno ogromno odrekovanja in vaj. Le vaja dela mojstra in igralci dobesedno rastejo iz leta v leto. Narečje, v katerem je bila igra odigrana, je zgodbo še dodatno začinilo. Ob premieri je bila igra odigrana še štirikrat. Po

ocenah organizatorjev si je igro ogledalo 600 ljudi. Najboljši kritiki so zagotovo gledalci. Stojeci aplavz ob koncu je dovolj dober barometer kvalitete odigrane igre. Na splošno so komedije trenutno v ospredju. Z današnjo dinamiko življenja so tovrstne sprostitev prav dobrodošle. Obenem v naši občini ob nadpovprečnem zborovskem petju rastemo še na gledališkem področju. Pohvalno. V januarju je isto društvo organiziralo še Kürenball. Prireditev, ki bi prvotno naj dala novega princa karnevala vasi Stojnci, je prerasla v zabavo z igro oziroma več med seboj povezanih skečev. Obdelali so vsa trenutna dogajanja v vasi in občini na šaljiv in predvsem domiselni način. Z vsem

tem dogajanjem dokazujejo, da je že pozabljeno druženje ob večerih vrednota. Vrednota, večja od vseh elektronskih medijev skupaj. Za izvedbo obeh prireditev, za vso popestritev dogajanja v vasi in za ves vaš porabljen čas izrekamo poklon do tal. Princ karnevala ostaja isti in bo poskušal po trajanju mandata premagati bivšega prvaka stranke upokojeencev. To mu je uspelo s spremembo 1. člena zakona: Princ karnevala ima zmeraj prav. Volitev za novega princa letos ne bo. Princ karnevala torej ostaja Don Dušan Dolenjski.

DM

Foto: Katja Vajda

18. Miklavžev koncert Pihalne godbe Markovci

Godbenice in godbeniki Pihalne godbe Markovci so 8. decembra 2019 izvedli že tradicionalni 18. Miklavžev koncert. Tudi tokrat je potekal v večnamenski dvorani v Markovcih. Kako spremeniti, popestriti in s čim obogatiti koncert, da bi bil zanimivejši in privlačnejši, je vsakoletno vprašanje godbenikov. Najprej je to repertoar, ki bi naj bil zanimiv za večino zveste domače publike. Za letošnji koncert so izbrali več vedrih ritmov in takih, ki so vsakoletnim obiskovalcem bližje. Po odzivu obiskovalcev, ki so napolnili tribuno, je izbor bil pravi. Godbeniki na koncert vselej povabijo

tudi goste. Med člani je že dalj časa prisotno mnenje in tudi prizadevanja, da bi morala društva na območju naše občine bolj sodelovati, še zlasti kulturna društva. Prav zato so tokrat v goste povabili Moški pevski zbor Markovci, ki se je povabilu odzval in zapel skupaj z godbeniki, nekaj skladb pa so zapeli tudi sami. Prav tako so se vabilu odzvali plesalci Folklornega društva Anton-Jože Štrafela Markovci, ki so s svojim nastopom lepo dopolnili nekaj melodij. Vedno je tudi dilema komu zaupati povezovanje koncerta. Letos so se odločili za mlad glas gimnazijke Andreje Štumberger. Kon-

certa se je udeležil tudi župan občine g. Milan Gabrovec, ki se je ob koncu zahvalil godbenikom za njihovo celoletno delo in še posebej za koncert, prav tako pa tudi obiskovalcem za obisk in jim ob prihajajočih praznikih zaželel vse dobro. Tudi predsednik društva Boštjan Arbeiter se je zahvalil godbenicam in godbenikom, še posebej dirigentu prof. Petru Gojkošku, prav tako pa obiskovalcem za obisk in njihove prostovoljne prispevke ter donatorjem za njihovo pomoč.

TM

Koncert, ki ogreje in združuje

25. tradicionalni božični koncert KUD Markovski zvon v Markovcih

Markovčani si praznikov ne znajo predstavljati brez tega, da si na Štefan'vo, 26. 12., ob petih popoldan ne bi vzeli časa in se podali v cerkev na božični koncert. In to že 25 let zapored! Tudi ob izteku prejšnjega leta ni bilo nič drugače, ko je 25. tradicionalni božični koncert sekcij Kulturno-umetniškega društva Markovski zvon napolnil cerkev do zadnjega kotička.

Mlado in staro, domačini in tisti od daleč so prišli prisluhnuti lepi božični pesmi. Zapeli, zaigrali ali recitali so jih Mešani cerkveni pevski zbor sv. Marko, Otroški cerkveni pevski zbor Zvonček, Komorni zbor Glasis, Mladinska skupina, Pevska skupina Jutranja zarja in Gledališka sekcija. Vedno znova se sprašujemo, kako naj vas pritegnemo, kaj še lahko pripravimo, a vedno znova ugo-

tovimo: manj je več. Druženje in lepe božične pesmi, čeprav že tolikokrat slišane, so vse, kar potrebujemo.

In kaj je bilo najlepše? Skupno petje. Vsi v cerkvi so bili pozvani k petju, nič več ni bilo "odra", nič več nastopanja, le množica preprostih ljudi, združenih v pesmi in radosti.

Ob tem bi se vam radi zahvalili. Hvala vsem, ker nam podajate roko, ker

nas podpirate, ker nam z obiskom rišete nasmeh na obraz, ker lahko skupaj delimo lepoto praznikov in ker nas tako podpirate že 25 let.

Ob letu obsorej!

Nika Rožanc,
KUD Markovski zvon

Foto: PM

Ta veseli dan ali obiskal nas je Božiček

Veselje v otroških očeh je neprecenljivo. Majhne pozornosti in velika pričakovanja pričarajo posebne iskrice v očeh. Te iskrice še prav posebej žarijo v mesecu decembru, ko napoči čas obiska dobrih mož. 17. decembra je v večnamensko dvorano v Markovcih v organizaciji Občine Markovci prišel eden izmed njih, prav poseben gost – Božiček. Prireditev, namenjena obdarovanju najmlajših občanov naše občine, se je v sproščenem vzdušju pričela ob 17. uri, kjer si je kar 238 predšolskih ot-

rok in njihovih staršev najprej ogledalo lutkovno predstavo z naslovom Mavrična ribica, ki so jo pripravile vzgojiteljice vrtca Markovci. Vse navzoče je pozdravil tudi župan, Milan Gabrovec, nato pa je sledil težko pričakovani trenutek, ko je na oder stopil Božiček in obdaril vse pridne otroke naše občine. Priročna darila so bila pika na i čudovitemu popoldnevu.

DK
Foto: DK

Obisk Božička pričara smeh na obraze otrok

Božiček je obiskal tudi otroke v Sobotincih

Tako malo je potrebno, da vidimo nasmejane obraze in iskrico veselja, pomešano s pričakovanjem, v otroških očeh. Potrebna je le dobra organizacija in nekaj pridnih rok. Ne smemo pozabiti tudi pravočasno obvestiti Božička in uskladiti terminov, saj ima v predbožičnem času polne roke dela. Na srečo imamo v Sobotincih tudi njegove pomočnice, ki pridno pripravijo vse potrebno za dobro zabavo.

Tudi letos je božičkovim pomočnicam v Sobotincih uspelo, da so našim otrokom pripravile nepozabno doživetje. Prišlo je kar 29 otrok z vasi. Preden je Božiček prišel, so skupaj okrasili božično drevo, ki je krasilo večnamenski center v Sobotincih čez praznike. Pobarvali so pobarvanke, izdelali božične voščilnice in okraske ter božične lanterne, jih prižgali in se odpravili na sprehod po vasi v upanju, da bodo naleteli na Božička.

Medtem so pridne roke poskrbele, da je zadišalo iz kuhinje. Palačinke so jim naravnost tekstile in končno so se odprla vrata ... Otroške oči so zažarele. Prišel je Božiček in ne le da je prišel, s seboj je prinesel tudi darila. Božiček je otroke zelo razveselil s svojim obiskom ter se s pomočnicami dogovoril, da na-

slednjo leto spet pride. Otroci v Sobotincih so zelo pridni, saj je slišal, da so se dogovorili, da bodo v večnamenski center prinesli svoje igrače, s katerimi se več ne igrajo. Te bodo potem pridne božičkove pomočnice odnesle tistim otrokom, ki jih potrebujejo.

Upamo, da Božiček bere ta članek, saj mu lahko povemo, da smo naslednji dan zbrali kar lepo število rabljenih igrač, ki so pričarale nasmeš na obraz marsikateremu otroku. Potrudili se bomo, da bomo to dobro delo ponovili vsako leto in tako razveselili še več otrok. Lepa zahvala je namenjena v prvi meri našim božičkovi pomočnicam, ki so se potrudile z organizacijo dogodka. Zahvala gre tudi PGD Sobotinci, VO Sobotinci ter seveda vsem staršem, ki so pripeljali svoje otroke na božično rajanje. Hvala za vse prostovoljne prispevke, ki so namenjeni organizaciji dogodka v naslednjem letu.

Prazniki so mimo, otroci pa se še vedno spominjajo: "Veš, mami, se spomniš, ko je prišel Božiček, pa smo peli in se igrali ..."

Andreja Horvat
Foto: LG

V Sobotincih je tamkajšnje PGD v sodelovanju z VO za najmlajše vaščane pripravilo prijetno decembrsko druženje s prihodom Božička.

Prednovoletni županov sprejem vseh, ki so vključeni v delo in razvoj naše občine

V naši občini je več kot 130 obrtnikov, gospodarstvenikov, ki so velik del mozaika razvoja naših vasi. V občini deluje tudi preko 40 društev, ki predstavljajo kulturo, šport, gasilstvo, prostovoljstvo, našo bo-

gato dediščino, zgodovino prednikov. Veliko naših občanov je vključeno v delo občinske uprave in njenih delovnih teles. Vse in še mnoge druge je župan Milan Gabrovec povabil na skupno prednovoletno

srečanje v večnamensko dvorano v Bukovcih. Ob tej priložnosti se je zahvalil vsem prisotnim za opravljeno delo, za prispevek k prepoznavnosti in razvoju občine. Družabni večer je z lepim glasom popestrila pevka Neisha. Ob druženju, izmenjavi mnenj so zbrani nazdravili z županovim vinom ter drug drugemu zaželeli vse lepo v novem letu. Župan in direktorica sta nazdravila in poklepetala z vsakim gostom, ob odhodu pa je vsak prejel še simbolično darilo.

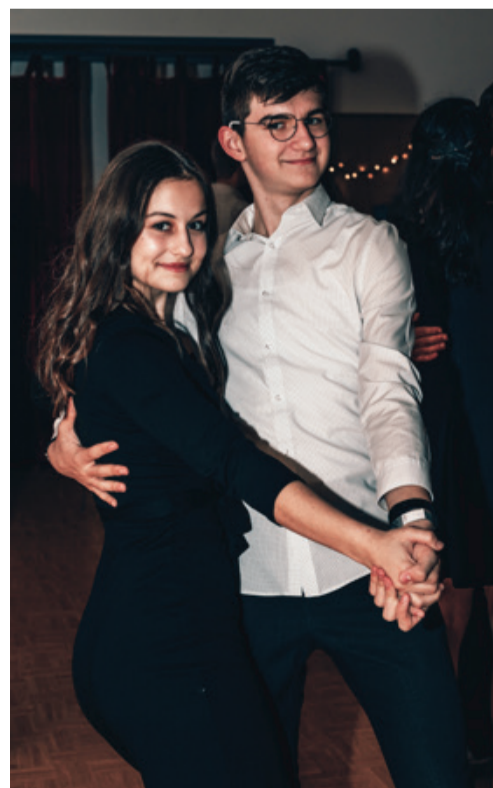
Ivan Golob
Foto: IG

Ponovoletni mladinski ples

Po tem, ko je prvi mladinski ples v Markovcih požel nekaj zanimanja, še več pa začudenih pogledov in misli "Kaj pa je to? Kaj se bo pa tukaj delalo?", smo bili v Folklornem društvu 'Anton-Jože Štrafe-la' Markovci odločeni, da ne bo ostalo samo pri tem. Organizirali bomo še en ples! Tako je stekla organizacija ponovoletnega mladinskega plesa, ki se je odvil v petek, 10. januarja 2020. Dober glas o dogodku se je razširil med mlade in tako smo napolnili dvorano ZAF centra v Markovcih. Naučili smo se dva plesa – foxtrot in swing. Korak po korak, nekajkrat ponovili, potem vklopili glasbo in zaplesali. In nam je šlo! Večer smo si popestrili z ugibanjem teže škatle dobrot. Vanjo smo člani društva ter Pekarna Kolamerca in Kmetija Cimerman prispevali raznorazne domače dobrote in jo napolnili, da je tehtala več kot 6 kilogramov. Ugibanje je bilo zabavno in predvsem zelo različno. Odgovori so se gibali od 3 kg pa vse do 23 kg! Srečnež večera, ki je bil najbližje praviemu odgovoru, si je škatlo z dobrotami

lahko odnesel domov. Ves večer smo plesali na najrazličnejšo glasbo – od jazza do angleškega valčka, od hrvaških uspešnic Oliverja Dragojeviča do zimzelenih slovenskih popevk Ota Pestnerja. Največ plesalcev je pritegnila "živa glasba" – na plesu so se nam pridružili domači muzikanti in z Avsenikom dvignili na noge vso dvorano! Z mladinskimi plesi želimo dvigniti kulturo druženja mladih v naši okolici. Ples je prijeten družabni dogodek, namenjen sprostitvi, druženju in povezovanju. Pozitivni odzivi mladih so nas spodbudili, da bomo tovrstni dogodek še priredili. Konec januarja je naše društvo izvedlo tudi občni zbor, na katerem smo pregledali delo preteklega leta in zastavili cilje za letošnje leto. Društvo je dobilo tudi novo vodstvo. Predsednika Janeza Golca je za naslednjih pet let nadomestila nova predsednica Nika Rožanc.

ADR
Foto: KK

V Prvencih se vedno kaj dogaja

Utrinek z decembrskih otroških delavnic

Prosvetno društvo Prvenci-Strelci vsako leto organizira prednovoletne otroške delavnice, kjer otroci skupaj z mentorico Jerico Golob izdelujejo okraske za božično drevo. Društvo prav tako organizira srečanje vaščanov ob koncu leta. Tako je bilo tudi v lanskem decembru. Predsednik Matej Bezjak se je vsem prisotnim zahvalil za opravljeno delo in sodelovanje v vseh aktivnostih dela. Tudi gasilci so povabili vse vaščane na občni zbor prvo soboto v novem letu, kjer so podali poročila o delih preteklega leta ter smernice za delovanje društva v prihodnje. Dnevi po praznikih so zelo hitro minili. Na Vincekovo se v Prvencih vselej opravi vincekova rez na vaških brajdah, na

katero sta letos vabila aktualni kletar Marjan Meglič in njegov pripravnik Milan Golob, ki bo na martinovo prevzel naziv kletarja.

Prvenska večletna navada je tudi nastop pustne skupine na pustni povorki v Markovcih in širše. Vsi vključeni imamo kar veliko dela s pripravo pustne maske. Terja veliko dela in idej, za kar poskrbi naš pustni vodja Franc Vrbančič s svojimi pomočniki in pomočnicami.

Ivan Golob
Foto: MB

Kletarji so vsak sebi narezali par rozg, da bodo do velike noči pokazale, kakšna bo vinska letina. Že pognane rozge se tudi uporabijo za presmec, da se vinogradniki ponesejo s svojim bodočim pridelkom.

Tudi letos se bodo Prvenčani predstavili na povorkah.

Druženje mlajših in starejših v Strelcih

Tudi najmanjšo vas v občini Markovci je obiskal Božiček. Naše najmlajše nadobudneže je v prazničnem času obiskal prvič v novem domu v Športnem parku Strelci. 13 otrok je v spremstvu staršev, babic in dedkov z velikim navdušenjem ob petju božičnih pesmi ter glasnim klicanjem priklicalo Božička, ki je za otroke pripravil polno vrečo daril. Bilo je zabavno in nepozabno druženje v prazničnem nedeljskem večeru. Dragi Božiček, vabljen spet decembra, da nas obišeš!

Tudi starejši se v Strelcih družimo na različne načine. Med drugim vsako leto priredimo turnir v "šnopsu", ki je prerasel v vsakoletnega in je lani bil že 37. turnir po vrsti. Začel se je leta 1983 v garaži pri Halovih (Golobovi)

v Strelcih. Takrat so bile nagrade vreče umetnega gnojila in tolažilne nagrade. Do ustanovitve občine je vsak zmagovalec turnirja priredil naslednji turnir doma ali v vaškem domu v Prvencih.

Letos, 1. februarja, pa smo turnir organizirali v novih prostorih za druženje v Športnem parku. Nagrade so postali pokali, turnir pa se prireja samo za vaščane vasi Strelci. Tudi letos smo se ob hrani in pijači družili pozno v noč. Med 24 udeleženci turnirja so si prva tri mesta priborili: 1. Daniel Žgeč, 2. Robi Pungaršek, 3. Drago Pungaršek.

Matjaž Korošec
Foto: arhiv

Blagoslov konj na Štefanovo

Ob godu svetega Štefana je tudi letos po pozni sveti maši domači farni župnik Janez Maučec blagoslovil konje. Pred cerkvijo se vsako leto zbere več lastnikov s svojimi konji, pripeljejo se celo s kočijami in paruči. Predvsem Konjeniško društvo Nova vas pri Markovcih zelo spodbuja to navado in v župnijo k blagoslovu povabi tudi konjenike iz sosednjih društev.

ADR
Foto: JL

Čudovite jaslice v domači cerkvi

Tudi letos so farno cerkev sv. Marka v Markovcih krasile jaslice, za katere vsako leto poskrbi skupina pridnih jasličarjev. Soboto pred prazniki so žrtvovali za postavitve in uspelo jim je v enem dnevu. Mah so nabrali že prej, k delu pa so povabili tudi mlade, ki so z veseljem priskočili na pomoč. Letošnje so bile še posebej lepe in so privabile mnogo ljudi, ki so si jih prišli pobliže ogledat. V jaslicah s sveto družino v štalici v ospredju smo lahko opazili mesto Betlehem, ki je bilo zelo živo. V posameznih hišah,

kjer so mlin, pekarna, žaga, skedenj itd, namreč cinglja ali ropota – jasličarji so jih opremili z električno napeljavo. Na vrh jaslic so postavili še maketo domače farne cerkve. Poleg jaslic so postavili jelko, ki jo je z domačega dvorišča cerkvi podaril Roman Podrenek z družino iz Nove vasi pri Markovcih. Hvaležni smo vsem sodelujočim z željo, da se navada priprave jaslic še dolgo ohrani.

ADR
Foto: NR

STATISTIKA Župnije Sv. Marko niže Ptuja za leto 2019

vas	KRSTI	POGREBI	
BUKOVCI	4	13	-9
STOJNCI	6	9	-3
NOVA VAS	0	4	-4
MARKOVCI	5	7	-2
BOROVCI	2	2	0
ZABOVCI	5	5	0
SOBETINCI	1	3	-2
PRVENC	3	3	0
STRELCI	2	0	+2
OD DRUGOD	5	4	+1
SKUPAJ	33	50	-17

Statistika po vaseh

	2019	2018
KRSTI	33 (-13)	46
	MOŠKI	16
	ŽENSKE	17
	zakonski	16
	nezakonski	17
POGREBI	50 (+3)	47
	MOŠKI	23
	ŽENSKE	27
POROKE	13	13

Tečaj za zaročence: izvaja se v nadžupniji sv. Jurija na Ptuju, v učilnici nad župnijsko pisarno vsak petek ob 17. uri in zajema štiri srečanja za ptujski okoliš.

Tečaj za zaročence je namenjen parom, ki so pred odločitvijo za skupno zakonsko življenje. Po opravljenem tečaju udeleženci prejmete potrdilo, ki ga predložite duhovniku, kjer urejate vse v zvezi s cerkveno poroko. Prijava na tečaj je na prvem srečanju. Pri domačem duhovniku se je za poroko potrebno pozanimati najmanj 3 mesece prej.

SVETI KRST: priprave na sveti krst potekajo vsak prvi **TOREK** v mesecu, če

pa pride prva sobota prej, pa zadnji torek. Krsti so vsako tretjo soboto v mesecu in vsako nedeljo med ali po sveti maši.

Velika noč bo **12. aprila 2020**. Markovo nedeljo bomo praznovali **26. aprila 2020**. Prvo sveto obhajilo bo v nedeljo, **24. maja 2020**. Srečanje zakonikih jubilarov bo v nedeljo, **31. maja 2020**. **6. junija 2020** bo srečanje bolnih in ostarelih.

V preteklem letu je bilo razdeljenih 17.000 obhajil.

Dar za cerkev je 50 €. Hvala.

Oglašujte v Listu iz Markovcev!

Spoštovani bralci in oglaševalci,

vaš oglas lahko doseže vsako gospodinjstvo v občini Markovci. Naročila in informacije dobite na e-naslovu: markovski.list@gmail.com. V ceniku še vedno velja: **1 + 1 GRATIS**, kar pomeni, da prvi oglas plačate, drugega, ki je objavljen v naslednji zaporedni številki glasila, pa dobite **ZASTONJ**.

Vabljeni k sodelovanju!
Uredniški odbor

CENIK OGLASNEGA PROSTORA		Velikost (v mm)
- zadnja stran ovitka	250,00 EUR	267 x 386
- 1/1 notranja stran	180,00 EUR	270 x 378
- 2/3 notranje strani	110,00 EUR	170 x 378
- 1/2 notranje strani	80,00 EUR	133 x 378 (pokončno) ali ležeče 270 x 190
- 1/3 notranje strani	60,00 EUR	170 x 190 ali 95 x 378 ali 201,5 x 140
- 1/4 notranje strani	40,00 EUR	133 x 190 ali 270 x 90
- vizitka	20,00 EUR	87 x 50

50 let zakona Matilde in Alojza Markoviča

Civilni obred zlate poroke je opravil župan Milan Gabrovec.

Prvo januarso soboto sta svojo poročno zaobljubo v domači farni cerkvi, še prej pa na Občini Markovci, ponovno potrdila Matilda in Alojz Markovič iz Bukovcev. Civilni obred zlate poroke je opravil župan Milan Gabrovec in jima ob prazniku iskreno čestital, kulturni utrinek obredu pa so dodali člani Komornega zbora Kor pod vodstvom Daniela Tementa. Pri sveti maši, ki jo je daroval domači farni župnik Janez Maučec, sta se skupaj s povabljenimi zahvalila za vse milosti, ki so jima bile dane. Matilda in Alojz sta sicer še vedno zelo aktivna župljana: Matilda sodeluje v župnijski Karitas, nekaj let je bila tudi njena predsednica, Alojz pa je

Zakonca Markovič v družbi domačega župnika Janeza Maučeca

dolgoletni cerkveni pevec. Korenine njegove rodbine segajo tudi do enega prvih organistov v domači cerkvi, s katerim se je pričelo organizirano cerkveno petje v Markovcih. Tudi zlata poročna sveta maša ni minila brez petja; združeni pevci obeh odraslih pevskih zborov so pod vodstvom Alenke Domanjko Rožanc zlatoporočencema poklonili to, kar najbolje znajo – pesem. Zlatoporočencema želimo še veliko skupnih let!

ADR
Foto: PM

Vabljeni v župnijsko knjižnico!

Kot smo že poročali, je v poletnem času v Markovcih zrasla župnijska knjižnica. Ideja zanjo se je porodila iz enostavnega razloga - dati veliko zbirko knjig na razpolago našim župljanom. Približno 10 mladih skrbi zanjo: izposoja knjige, jih ureja na policah, dodaja nove in skrbi za obstoječe. Knjižnica trenutno hrani nekaj preko 2000 naslovov knjig, ki pa obsegajo zelo različne kategorije: romani, poezija, zgodovina, umetnost, osebna rast, o Cerkvi, priročniki vseh vrst: od dela na vrtu do vzgoje otrok in rasti v veri, zborniki in otroška literatura. Niste najbolj zagrižen bralec? Nič za to, v knjižnici so vam na voljo tudi izvodi verskih revij. Knjižnica je odprta vsako nedeljo med svetima mašama in po pozni sveti maši. Pridite in pogledjte - vsaj iz radovednosti, če že ne berete radi :).

Morda pa vas kakšna knjiga spodbudi! In še to - izposoja knjig je brezplačna.

NR
Foto: NR

Anton Črešnik je praznoval 90. rojstni dan

Slavljenec s sinom, vnuki in pravnuki

Ob izteku leta, 8. decembra 2019, je naš oče praznoval devetdeseto obletnico svojega življenja. V vseh teh letih mu je ob družinski sreči življenje nanizalo tudi marsikatero trpljenje, zato se je privadil na skromno življenje. Ob tem je ostal pošten in spoštljiv do vseh, ki so ga obkrožali. Poznamo ga kot tajnika nekdanje Krajevne skupnosti Markovci, ki je na svojem mopedu služboval še mnogokrat tudi v popoldanskem času. Pomagal je postaviti trdne temelje za razvoj sedanje uspešne občine. Z ženo sta v medsebojnem spoštovanju in ljubezni dočakala biserni jubilej skupnega življenja, a nadaljevala le kratek čas, ker je mama kmalu zatem umrla. Le tolažba najožjih mu je pomagala, da ni obupal. Počasi se je postavil zase in sprejel vse gospodinjske

obveznosti. Malo pred devetdeseto obletnico mu je umrl mlajši sin, spet nova bridkost. Spraševali smo se, ali bo zmožni toliko žalosti. Uspelo mu je ponovno zaživeti, le nasmeh na njegovem obrazu se bolj poredko pokaže, saj so pretekli spomini še preveč grenki, preveč sveži. Svojo obletnico je praznoval skromno, kot ga je naučilo življenje, v krogu najožjih. V vabilu sva takrat, med drugim, zapisala: "... sreča ni pod palcem zaklad, sreča je, če te nekdo spoštljivo pozdravi in če imaš še lahko nekoga rad ...". Prava sreča živi med dobrimi ljudmi, ki se znajo med seboj spoštovati. Taki smo z njim praznovali in mu zaželeli še trdnega zdravja in sreče na njegovi življenjski poti.

Zvonko Črešnik
Foto: osebni arhiv

Pregled dela v prostovoljnih gasilskih društvih našega občinskega poveljstva

Z novim letom se pričinja pregled dela v različnih društvih in organizacijah. Strnili smo glavne poudarke poročil z gasilskih občnih zborih v naši občini za prostovoljna gasilska društva Prvenci-Strelci, Bukovci, Nova vas pri Markovcih, Sobetinci in Stojnci. V prihodnji številki bomo predstavili še PGD Markovci, Zabovci in Borovci.

PGD Bukovci

110. OBČNI ZBOR PGD BUKOVCI, 11. 1. 2020

Zbrani bukovski gasilci in gasilke z mladino ob 110. občnem zboru PGD Bukovci. Foto: arhiv PGD Bukovci

Leto smo pričeli z nadgradnjo naše nove pridobitve GVM in pripravo na slavnostno predajo, ki smo jo izvedli 30. marca 2019. Sodelovali smo na čistilni akciji Občine Markovci. V mesecu aprilu smo pomagali Športnemu društvu Bukovci pri izvedbi Markotona, v sodelovanju z vaškim odborom in prisotnostjo vaščanov pa smo postavili prvomajsko drevo. Udeležili smo se Florjanove maše, pripravili društveno tekmovanje, kjer smo združili vaje vseh društvenih tekmovalnih ekip z medgeneracijskim srečanjem članov. Udeležili smo se operativnega pregleda, uspešno oddali dokumentacijo ob razpisu ministrstva za sofinanciranje osebne zaščitne opreme. Udeležili smo se dneva gasilcev OGZ Ptuj. V poletnem času smo organizirali že 36. tradicionalno tekmovanje Za pokal vasi Bukovci, v sklopu katerega se je izvedlo tudi tekmovanje za mladinsko ligo Podravske regije. Tekmovanje je bilo uspešno izvedeno in dobro obiskano. Jeseni smo v tej dvorani gostili srečanje veteranov OGZ Ptuj. Pripravili smo ga skupaj z OGZ Ptuj. Srečanje je bilo dobro obiskano. Izdelali smo društveni koledar in določili ekipe za raznos po vasi. 10 ekip gasilk in gasilcev se je potrudilo, da je koledar prispel v vsako hišo. Zahvaljujem se vsem vaščanom za topel sprejem in prijazne besede z našimi člani.

Peter Majcen, predsednik

PGD Prvenci-Strelci

Utrinek z občnega zbora PGD Prvenci-Strelci. Foto: arhiv PGD Prvenci-Strelci

V sklopu občinskega praznika Občine Markovci smo organizirali tekmovanje v hidrantni vaji, sočasno pa je potekalo 7. pionirsko tekmovanje za pokal vasi Prvenci-Strelci. Vsako leto konec meseca aprila postavimo majsko drevo s pomočjo PGD Ptuj. V mesecu avgustu smo organizirali tekmovanje v peki ciganskih pečenk. Ob 150. letnici gasilstva v Sloveniji smo se udeležili slovesnosti, ki je potekala v Metliki. Udeležili smo se tudi 23. dneva gasilca Območne gasilske zveze Ptuj, ki je potekalo v Stojncih.

Denis Metličar, predsednik

PGD Nova vas pri Markovcih

Prvi trije meseci leta 2019 so bili predvsem v znamenju udeležb na občnih zborih gasilskih društev v OP Markovci, prijateljskih gasilskih društev in ostalih društev, ki delujejo v naši vasi. V minulem letu smo opravili veliko prostovoljnih ur dela: v gasilskih garažah smo izdelali podest, ob čistilni akciji smo uredili okolico gasilskega doma ter položili plošče okrog ograje otroških igral. Največ pozornosti smo namenili nabavi gasilske prikolice, ki je bila naročena lani, dobili pa jo bomo v tem mesecu. S pionirji smo se udeležili tekmovanja ter priredili tekmovanje v hidrantni ligi. Sodelovali smo tudi z vaškim odborom Nova vas pri postavitvi majskega drevesa in konjeniškim klubom pri organizaciji Izidorjevega. Ob koncu leta smo obiskali vsa gospodinjstva v vasi in jim podarili naš koledar ter zaželeli uspešno novo leto. Vsem, ki so nam ob našem obisku namenili prostovoljni prispevek, se zahvaljujemo.

Marko Kekec, predsednik

PGD Sobetinci

Leto smo pričeli z izvedbo 71. občnega zbora društva. Prisotni smo bili na zaporu pustne povorke v Markovcih. Ob materinskem dnevu smo se zahvalili našim babicam, mamam, ženam in puncam ter pripravili pogostitev. Z Občino Markovci smo podpisali pogodbo o financiranju javne gasilske službe ter z OGZ Ptuj aneks o opravljanju javne gasilske službe. Na občinski prireditvi smo prejeli plaketo za 70 let delovanja gasilskega društva. Skupaj s sovaščani smo, kot je že tradicionalno, naredili presmec, pred prvomajskimi prazniki pa postavili prvomajsko drevo ter priredili kresovanje. V poletnih mesecih smo se udeleževali prireditev in tekmovanj, ki so jih organizirala gasilska društva v Območni gasilski zvezi Ptuj ter druga društva, kamor smo bili povabljeni. Še posebej smo ponosni, da smo se po dolgih letih udeležili tabora mladine, ki je lani bil v Borovcih. Vedno znova, ko razmišljam kako začeti z poročilom, razmišljam o tem, kaj povedati. Je dovolj, da dogodke samo omenim ali jih podrobneje opišem, ter pazim, da katerega ne izpustim. Ne, nič se nesme pozabiti, vse je potrebno zajeti v poročilu, saj je to pečat našega društva v preteklem letu in prav je da se spomnimo dogodkov, ki so se vrstili v lanskem letu.

Matej Prosenjak, predsednik

PGD Stojnci

V PGD Stojnci bodo čez tri leta praznovali 100-letnico obstoja društva. Foto: arhiv PGD Stojnci

Takoj po lanskem občnem zboru smo se v društvu odločili, da sestavimo 5-članski odbor in pristopimo k uresničitvi naših dolgoletnih ciljev. Pričeli smo z aktivnostmi za realizacijo nove ceste k gasilskemu domu, kar ni le interes društva, temveč celotne vasi. Ta bi omogočala lažji dostop vaščanov in drugih obiskovalcev našega medgeneracijskega centra, ki je lepo obiskan in bi s to pridobitvijo prostor ob gasilskem domu še bolj zaživel. Pri tem smo bili uspešni, vse dejavnosti prepustili Občini Markovci, ki sedaj ureja vse potrebno in pričakujem, da bo to realizirano v letošnjem letu. S podjetjem Surovina, družba za predelavo odpadkov d.o.o., že 6. leto organiziramo zbiranje starega železa. Zbiranje smo razširili po celotni občini. Zahvala gre vsem, ki ste nam omogočili, da smo lahko v drugih vaseh postavili lokacije zbirnih mest. Veterani so se udeležili srečanja OGZ Ptuj v Bukovcih, članice pohoda po Halozah v organizaciji PGD Zavrč, naši najmlajši so bili prisotni na dvodnevem mladinskem taboru OGZ Ptuj v Borovcih in sodelovali na novoletnih delavnicah na Ptuj. Vedno znova radi razkažemo naše nove prostore, v katerem je zajeta zgodovina društva. Na predlog članov smo se odločili, da prostor registriramo kot spominsko sobo in s tem pridemo na Slovenski zemljevid muzejev. Pogovori so stekli tudi s Turističnim društvom Občine Markovci, s katerimi smo sodelovali, ko so nas obiskali iz Društva Sožitje. Zbirko smo tudi dopolnili z nekaterimi eksponati, ki so jih imeli naši člani doma ali so jih dobili od drugod.

Dejan Zemljarič, predsednik

Medgeneracijsko srečanje v Domu upokojencev v Muretincih

V soboto, 7. decembra 2019, je podmladek RK v Osnovni šoli Markovci skupaj s folklorno skupino, člani OORK in župnijsko Karitas že tradicionalno pred prvo adventno nedeljo organiziral obisk varovancev doma v Muretincih. Najprej je bila sv. maša, ki jo je daroval naš farni župnik g. Janez Maučec. Sledil je kratek kulturni program, kjer so zraven šolarjev sodelovale tudi ljudske pevke folklornega društva. Ob petju ljudske pesmi so se jim pridružili tudi stanovalci. Članice OORK in župnijske Karitas so spekle pecivo in druženje se je tako nadaljevalo ob prijetnem klepetu in prigrizku. Z otroki smo obiskali tudi tiste varovance, ki se niso mogli udeležiti srečanja, ker jim bolezen to onemogoča.

Vodja doma v Muretincih, ga. Jelka Sužnik, je naše pripravljenosti za pro-

stovoljno druženje zelo vesela in njeni cilji, da se dom še bolj povezuje v življenje ljudi iz soseščine, se iz leta v leto uresničujejo. Po prenovi večnamenskega prostora se različna druženja še lažje izvajajo. S tem sodelovanjem si tudi mi želimo, da bi otrokom približali delo prostovoljstva, ki ga odlikuje: spoštovanje do bližnjega in starejših, iskrenost in poštenost, sprejemanje drugačnosti. Več in pogosteje se bomo o tem pogovarjali z otroki, lažje bodo sprejemali dejstvo, da ne morejo dobiti vsega na pladnju. Tudi odrasli prostovoljci so dober vzgled otrokom, zato je tudi naša naloga, da jih z našimi dejanji spodbujamo k različnim oblikam prostovoljnega dela.

Marija Prelog

Foto: Marija Prelog
Učenci Osnovne šole Markovci so pod vodstvom mentorja podmladka RK Milovana Miluniča razveselili stanovalce v domu starejših v Muretincih

MEDOBČINSKO DRUŠTVO INVALIDOV PTUJ

Medobčinsko društvo invalidov Ptuj je invalidska organizacija s sedežem na Potrčevi cesti na Ptuj. Smo izvajalci posebnih programov za invalide v najrazličnejših socialnih stiskah. Zakon o invalidskih organizacijah opredeljuje invalidske organizacije kot združenje interesno povezanih invalidov in njihovih zakonitih zastopnikov, da zadovoljujejo posebne potrebe invalidov ter zastopajo njihove interese.

Cilji delovanja Medobčinskega društva invalidov Ptuj za doseganje kakovosti življenja invalidov so zlasti: uveljavljanje človekovih pravic, vključenost v družbo in sodelovanje v vsakdanjem življenju, nediskriminacija invalidov, vzpodbujanje invalidov za opiranje na lastne moči in sposobnosti, avtonomnost invalidov do uporabnikov storitev, ekonomsko, socialno, zdravstveno in pravno varstvo invalidov, socialna pravičnost in enake možnosti. Za izvedbo zastavljenih programov ima društvo zagotovljene materialne in prostorske pogoje za delo. Posebne socialne programe izvajamo skozi osem sklopov oziroma podprogramov:

PREPREČEVANJE IN BLAŽENJE SOCIALNIH IN PSIHIČNIH POSLEDIC INVALIDNOSTI

Obravnavana na domu, pogovor z invalidom o težavah, ki ga bremenijo, je pomembna komponenta pri preprečevanju in blaženju socialnih ter psihičnih posledic invalidnosti.

ZAGOTAVLJANJE ZAGOVORNIŠTVA

Vsebina programa se nanaša predvsem na strokovno in laično nudenje pomoči invalidom s področja zakonodaje, pomoč pri manjših sporih med delodajalci in invalidi ter njihovimi pravicami, ki izhajajo iz Zakona o delovnih razmerjih, ter drugimi problemi, kot so odhod/prihod na delo, preselitev delovnega mesta iz kraja v kraj, premestitev na drugo delovno mesto, odpuščanje, pridobitev statusa invalidnosti, upokojitvev, pravice iz zdravstvenega zavarovanja.

INFORMATIVNA DEJAVNOST

Informativna dejavnost obsega: oblikovanje in izdaja društvenih informacij, pripravljanje spletne strani društva invalidov, predstavitev dejavnosti društva na javno organiziranih prireditvah v okviru lokalne skupnosti, izdaja društvenega glasila/biltena.

USPOSABLJANJE ZA AKTIVNO ŽIVLJENJE IN DELO

Izvajale se bodo različne oblike izobraževanja in usposabljanja: predavanja, delavnice, odprti prostor, proaktivna delavnica. Pomembno je delo s posameznikom za premik v pozitivno smer pri sprejemanju invalidnosti, oblikovanju usklajene osebnosti – skozi podporo, izobraževanje in usposabljanje s ciljem, da

Člani MDI iz Občine Markovci (Stanka Krajncič, Janez Krajncič, Milica Letonja)

naredimo invalida močnejšega, ki teži k bolj pozitivnemu gledanju na svet.

OHRANJANJE ZDRAVJA

Program obsega eno- ali večdnevne aktivnosti s ciljem ohranjanja telesne in psihične kondicije. Na uporabnike delujejo preventivno in terapevtsko ter soustvarjajo normalne pogoje, da se lahko vsakodnevno vključujejo v življenje in delo. Poleg fizične rehabilitacije prispevajo tudi k psihični, saj prav elementi družjenja pomenijo tudi obliko integracije. Program pomeni sofinanciranje programov v objektih Zveze in v najetih kapacitetah.

REKREACIJA IN ŠPORT

Program invalidom nudi možnost vključevanja v interesne športne dejavnosti, kot so plavanje, streljanje, šah, kegljanje, pikado, ribolov ... Pomeni rekreacijo za vsakogar, doseganje boljše telesne kondicije in ohranitev zdravja skozi različne športno-rekreativne panoge, druženje v času pred in po organizirani aktivnosti pa ojačuje medsebojne socialne vezi in daje občutek vključenosti v družbo.

DNEVNI CENTRI, KLUBI

Program obsega različne vrste skupinskega ročnega dela in različnih spretnosti, razvitih celo do vrhunskih izdelkov. Izmenjava življenjskih izkušenj pri reševanju težav pomeni tudi obliko psihične samopomoči, saj se ob pogovoru z drugimi zdi marsikatera težava takoj manjša in lažje rešljiva kot prej, zato samopomočne in terapevtske skupine pripomorejo h kom-

Razstava na Vranskem

penzaciji invalidnosti.

KULTURNA DEJAVNOST

Društvo invalidov izvaja tiste aktivnosti, ki so pomembne za kvaliteto življenja invalida: najpomembnejši je socialni stik z ljudmi, vključevanje v družbo skozi doživljanje kulturno-umetniških stvaritev, ki morajo biti za invalide dostopne in prilagojene.

V MDI Ptuj je vključenih 113 invalidov iz Občine Markovci, ki se redno vključujejo v programe, ki jih izvaja društvo. Seveda ne moremo delovati brez prostovoljcev - poverjenikov, ki so ključna vez med društvom in uporabniki programa. To so Stanislava Krajncič, Angela Fišinger in Dani Pukšič. Zahvaljujem se jim za vso dobroto, skrb in požrtvovalnost. MDI izvaja svoje aktivnosti tudi na področju občine: organiziramo pohode po vaseh in izvajamo aktivnosti v obliki srečanj, tako da tudi drugi spoznavajo lepote sosednjih občin. Prav tako se prijavljamo na javni razpis, ki ga razpiše Občina Markovci, na katerem smo vselej uspešni. Na ta način lahko izvajamo posebne socialne programe, ki so namenjeni občanom, ki jim v življenju ni bilo prizaneseno z boleznimi ali drugimi težavami. Lanskega novembra so naše članice zastopale tudi Občino Markovci na Univerzi za tretjo življenjsko obdobje na Vranskem, kjer so sodelovale na vseslovenski razstavi Rože iz papirja. Predstavile so izdelavo rož. Sodelovale so tudi na slavnostni proslavi ob mednarodnem dnevu invalidov na Ptuj, kjer so ravno tako predstavljale Občino Markovci.

Zdenka Ornik, predsednica MDI

Foto: arhiv

Ob sv. Vincencu prva rez v vinogradih

Bukovski vinogradniki so se v sodelovanju s Kulturnim društvom Bukovci v soboto, 25. januarja, zbrali pri kletarju Francu Bezjaku v Ritmerku, kjer so opravili tradicionalno vincencovo rez. Pohodniki smo se zbrali pred gasilskim domom v Bukovcih, nato pa pričeli s pohodom med vinogradi, ki je potekal od Podgorcev do Ritmerka. Med potjo smo se večkrat okrepčali pri okoliških vinogradnikih, kjer so nas zelo lepo sprejeli. V Ritmerku nas je pozdravil kletar Franc Bezjak, nato še predsednik kletarjev Stanko Bezjak. Sledila je prva rez, ki so jo opravili vaški kletarji, za tem pa je sledila malica. Druženje smo nadaljevali do noči, saj so bili med nami tudi domači pevci, ki so nas počastili z lepo pesmijo. V dobri družbi in prijetnem druženju smo pozabili na vsakdanje skrbi in sklenili, da bomo srečanje še ponovili.

Jasmina Merc
Foto: osebni arhiv

Zbirajmo plastične zamaške

V januarju je Ptujčan Ignac Habjanič, ki prostovoljno in nesebično zbira odpadne plastične zamaške – ljubkovalno ga kličemo tudi "stric Zamašek" in je tudi član OORK Markovci –, spet organiziral odvoz zamaškov s pomočjo Slovenske vojske. Nabralo se jih je 3000 kg. Glede na to, da je plastični zamašek izredno lahek, je takšna količina res pohvale vredna. Tokrat so se 4 sredstva zbirala za fantka Luka Brajlaha iz Poljčan. Pripadniki Slovenske vojske so 28. januarja odpeljali tovor v reciklažo v Grosuplje, kjer jih podjetje Omplast predela v plastični granulato in nato v surovino za proizvodnjo novih plastičnih izdelkov. V naši občini pod okriljem »strica Zamaška« zbirajo zamaške v osnovni šoli, vrtcu, gostilni Pri oračih, trgovini Tuš Špic Market, Cvetličarni Martine Čuš v Bukovcih, bistroju Mlinček v Zabovcih in

v vseh treh ribiških društvih.

»Morda pa se mi pri tem humanitarnem poslanstvu pridružite tudi VI. Popolnoma nič Vas ne stane, imate pa lep in dober občutek, da ste nekemu, ki potrebuje pomoč, pomagali in to celo z gospodinjstvom odpadkom, kar zamašek nedvomno je. Ob tem se pomagali tudi naravi. Lansko leto je bilo kar veliko povedanega in napisanega, da se zamaški ne bodo več zbirali in odkupovali, vendar to ne drži. Res je, da jih ne odkupuje več podjetje MPI iz Mežice, zaradi tehnološke spremembe v svoji proizvodnji, odkupujejo pa jih v kar nekaj drugih obratih za predelavo plastičnih mas,« je povedal Ignac Habjanič, ki svoj prosti čas v pokoju namenja prostovoljstvu.

Marija Prelog

Foto: PK

Na 14. mednarodno tekmovanje harmonikarjev za nagrado Avsenik, ki je v Begunjah na Gorenjskem potekalo 1. in 2. februarja, so se prijavi-
li tudi trije harmonikarji Zavoda Accordart. Luka Šlamberger je dosegel srebrno priznanje, Lara Tekmec in Dion Kelenc iz Stojncev pa zlato. Iskreno čestitamo!

Servis gospodinjstev
aparatur, elektronskih
naprav in TV/LCD

Ljubo Jurič s.p.
Borovci 56b
2281 Markovci
Tel.: 041-631-571

Pekarna Kolamerca: Želimo ostati majhna, domača pekarna

V prvi letošnji številki predstavljamo podjetje Pekarna Kolamerca, pekarnstvo in proizvodnjo testenin, iz Bukovcev. Njen nosilec je Branko Fideršek, pri delu pa mu pomagajo vsi člani njegove družine. Spoznajmo jih podrobneje.

Gospod Branko Fideršek se je v Bukovce z družino preselil leta 2008. Otroštvo je preživel v Halozah, v Podlehniku. Z ženo sta nekaj let živela na Ptuj, potem je sledila selitev v Bukovce, kjer sta si zgradila hišo in ustvarila dom. Po poklicu je pek, a dela peka ni vedno opravljal. Pot do lastne pekarnice je bila zelo dolga. Med drugim je delal v Nemčiji, kjer je nekaj časa delal v gradbeništvu, nato v mesarstvu, slaščičarni, največ pa seveda v pekarni, kjer si je nabral bogatih izkušenj. Od povratka naprej leta 1993 je bil zaposlen pri različnih domačih delodajalcih in ves ta čas je v njem tlela dolga želja po svoji pekarni.

Prvega marca 2014 se mu je želja uresničila in tako nas Pekarna Kolamerca s svojimi izdelki razvaja že šesto leto. Delo peka je naporno, a če to opravljaš z veseljem, je zgodnje vstajanje pozabljeno. Kot je za pekarno običajno, je odprta že v zgodnjih jutranjih urah,

njihov delavnik pa se prične že veliko prej. Potrebno je pripraviti vsa testa, ki morajo določen čas zoreti (vzhajati), nato je potrebno vsak izdelek stehtati, ročno oblikovati, ponovno vzhajati in seveda tudi speči, nato izdelke postaviti na police in ponuditi kupcem. "Ponujamo različne vrste kruha, sladke in slane pekarske izdelke, rezance, pri nas pa lahko naročite tudi pice, gibanice, ocvirkovice, razne pletence. Tudi ob naročilu posebnih želja se poskušamo potruditi in zadovoljiti kupca," dodaja Fideršek. Ob tem dodaja: "Izrednega pomena je ljubezen do dela in užitek ob tem, ko opazuješ, kako iz sestavin nastaja pekarski izdelek. Da prideš do tega, je potrebna doslednost v vseh fazah proizvodnje. Ne smemo pozabiti, da je velikega pomena tudi kvaliteta surovina, saj le tako dobimo izdelek ustreznosti kvalitete, kot si ga vsi želimo."

Umeščenost pekarnice v prostor je po Brankovih besedah zelo pomembna, saj so tukaj, da zagotovijo svež izdelek in ni potreben nikakršen transport, kjer bi izdelek prepotoval kilometre daleč. Tudi glede konkurence je pozitiven: "Konkurenca je prisotna, ampak na to

gledam kot na dodaten zagon, da se je vedno znova potrebno potruditi in stremeti za kvaliteto svojih izdelkov, da lahko svojim strankam ponudiš le najboljše in čimbolj cenovno dostopno."

Pekarna Kolamerca je na nek način družinsko podjetje, saj pri delu večkrat vidimo še ostale člane družine in brez njihove podpore nikakor ne bi šlo. Takšne želje po skupnem cilju so prisotne tudi za v prihodnje: "Želimo ostati dobra, majhna domača pekarna, ki vas bo še naprej razvajala z našimi dobrotami, za katere se bomo še vnaprej trudili."

ADR
Foto: osebni arhiv

EKOLOŠKA KMETIJA PIVKO

Stojnci 22

SOKOVI,
ČAJI, DŽEMI,
SUŠENE JAGODE,
LIKERJI

M +386 (0)31 260 323
M +386 (0)31 375 669
E marija.pivko@gmail.com
www.facebook.com/aronija.eko/

ZGODBE Z NAŠIH PODSTREŠIJ

Ženitovanjski običaji pri Sv. Marku

Bosman, ženitovanjska pogača

Kakor povsod drugod je tudi pri Sv. Marku bil običajni čas za ženitev predpust, pravzaprav čas med božičem in svečnico ter predpustni čas. Vzroki za to so bili sila enostavni. Pozimi je meso bilo lahko skladiščiti tudi brez hladilnikov in zamrzovalnikov, ki jih seveda ni bilo. Pričujoči zapis je z dodatki povzeten iz publikacije, nastale tik pred začetkom 2. svetovne vojne avtorja Borisa Orla z naslovom Ženitovanjski običaji na Dravskem polju niže Ptuja, hranjenega v Etnografskem muzeju v Ljubljani. Boris Orel, etnolog, si je leta 1941 na povabilo župnika Ignacija Groblarja ogledal več porok v Markovcih. Župniku so se zdele poroke tako posebne in imenitne, da je sam naprosil ravnatelja etnografskega muzeja za pomoč pri zapisu ženitovanjskih običajev in avtorju tudi omogočil, da je bil na porokah prisoten. Ob tej priložnosti sta nastali tudi obe objavljeni fotografiji. Podobno kot danes, pa vendarle različno, se fant dogovori z dekletom na skrivaj, ki mu ugaja in ga rad vidi glede snubitve. Snubljenju pravijo pri Sv. Marku vogle-di. Fanta je spremljal v hišo njegove izvoljenke tisti, ki si ga je izbral za starešino. Ako se zedinijo za nevesto, zlasti pa za doto, potem domači postržejo snubcem s klobasami in vinom. Klobase na mizi so najboljše oznako, da je snubač uslišan.

Na poroko so pričeli vabiti štirinajst dni pred poroko, po prvih oklicih. Vendar ne nevesta in ženin, kakor je to danes, temveč zovčini. Običajno sta bila dva zovčina. Enega si je izbrala nevesta, drugega ženin. V prvi vrsti je moral biti zovčin dober govornik in neugnan burkež. Zovčina sta imela oblečene vojaške hlače ali pa hlače, sešite iz pisanih robcev, belo srajco, na glavi visoko čako iz papirja. Od te čake so padali pisani papirnati trakovi po hrbtu in obrazu. Vsak je imel po eno bučo obešeno okrog ramena. V eni je bilo proso, v drugi vino. Nekaterim sta nasipala v kozarec vino, drugim proso. Bila sta oborožena s sabljo in pištolo. S strelji iz pištole sta oznanila, ali sta se dobro pogodila in bodo prišli povabljeni na poroko. V rokah sta nosila ukrivljeno palico, običajno palico iz korena in okrašeno z zvončki in trakovi. Pred poroko sta klala prašiče in nabirala vino. V času poroke sta bila točaja in strežnika, oblečena v belo srajco z belimi predpasniki.

Večer pred poroko se od ženina poslavljajo fantje. Na njegovem domu pojejo, domači jih postrežejo s kruhom in vinom. Pri nevesti dekleta delajo pušeljce ter okrašujejo hišo. Pojejo razne pesmi, primerne za ta večer. Ko končajo, jih pogostijo. Na poročni dan se zberejo na ženinovem domu vsi njegovi svatje. Ženina nagovori njegov starešina, ki ga opozarja na zakonski stan, njegove dolžnosti in svetosti in pozove ženina, da poprosi starše odpuščanja. Ženin poklekne na pručico, sklone roki k molitvi ter prosi: "Oče in mati odpustita mi, če sem vaju kdaj žalil." Oče blagoslovi sina z besedami (in ne mati, kot je to danes): "Ljubi sin, zdaj te blagoslovim v imenu Očeta in Sina in sv. Duha. Amen."

Odpravijo se po nevesto vsi. Na čelu povorke kopjaš (o kopjašu v naslednjem prispevku) in godci, za njimi ostali svatje. Ko pridejo do nevestine hiše, najdejo vrata zaprta. Svatje trkajo na vrata in vpijejo: "Kaj še spite? Odprite vendar!" Domači jih nagovorijo skozi okno: "Po kaj ste prišli? Ste pošteni ljudje? Kake vere pa ste?" Starešina jim pokaže patanošter (bogec): "Vidite, take vere smo." Zastavljali so jim razna vprašanja, na katera

so morali odgovarjati, preden so jih spustili v hišo, vendar ne dlje od velikega trama, ki je na stropu sredi hiše. V hiši se pogajajo dalje. Nevestin starešina: "Pokusite to pijačo. Če vam odgovarja lahko ostanete ali pa greste." Ženinov starešina poskuša prvo pijačo, ki je jesih in odgovori: "Raje gremo. To bo nam razžrlo želodce." V drugo ponudijo runino vodo, šele v tretje vino. Razbistri se starešini pogled, ko okusi vino: "Pri totem ostanemo."

"Zdaj, ko vam pijača ugaja, pa dajte gruntni list." Starešina jim da hrastov list, to je list od hrastovega drevesa, ki raste na gruntu. Domači zahtevajo še šnajctihel (robec) na pet cifov. Podajo si roke. Starešina od ženina nagovori svate: "Po nekaj smo prišli, pa ne vidim nič takega, kar bi radi imeli." Ponovi se zgodba, ki je vsem dobro znana: s staro babo sprva, pa svatrcu in na koncu nevesto. Nevesta prinese pušeljca za ženina in starešino

Nevesta odhaja

ter liter vina rekoč: "Tukaj vam darujem en mali dar, naj vama dasta Jezus in Marija večjega." Poprosi nato nevesta odpuščanja svoje starše. Nagovori nevestin oče ženina in oba blagoslovi: "Dragi ženin, tu ti izročam svojo neizkušeno hčer, imejta mir in zadovoljstvo. V imenu Očeta in Sina in sv. Duha. Amen"

Odpravijo se k zdavanji (poroki). K cervi sv. Marka se odpravijo z vozmi. V prvem se vozijo kopjaš, godci, pozvačina, v drugem ženin, starešina in ena svatrcu. V tretjem se vozijo nevesta, starešina in ostale svatrcu, v ostalih vozovih pa ostali svatje. Običajno je bilo v tistih časih od 15 do 20 vozov. Šrangji, taki kot jo poznamo danes, se tudi tedaj niso mogli izogniti. Ob nevesti gre 'debela mati' (žena od starešine) in vsem, ki so si prišli ogledat poroko, deli na košče kruha. Po poroki sta ženin in nevesta med otroke metala kovance za srečen in ploden zakon. Po poroki se odpeljejo svatje na ženinov dom. Ženin poprosi svoje starše, da sprejmejo njegovo ženo za svojo. Ako so na ženinovem domu, imajo nevestini svatje prednost in obratno. Sprva jedo gospodsko mesno juho z rezanci. Sledi svinjsko meso, ki ga radi namakajo v hrenovo omako, kuretino, zelje, praženo pogačo. Ne manjka olup in krapčičev ter dobrega vina. Poglavitni jedi sta puran in bosman. Na mizo prinesejo do pet velikih puranov. Položijo jih pred oba starešina, da jih obredno razkosata in razdelita svatom. Bosman prinesejo okrog polnoči. Bosman je podolgovata štrca boljšega kruha. Vsak par je prinesel svojega. Po 2. sv. vojni so jih nadomestile torte in so bosmani na žalost izginiti v pozabo. Bosman je simboliziral vsa kmečka opravila od oranja, setve, žetve, mlatve ... Vsa ta opravila so v posebnem dialogu, ki je trajal do uri, tudi omenjali in veliko plesali. Z največjim bosmanom je plesal kopjaš. Razdelil jih je lahko le starešina. Polovica bosmanov se je lahko pojedla, druga polovica pa je pripadla svatom in so jih odnesli po poroki domov. Na poroko so vabili iz posameznih hiš le gospodarja in gospodarico, ne pa njihovih potomcev. Na ta način so otroci doma deloma občutili, da je poroka v vasi ali žlahti. Nič nenavadnega ni bilo, če se je spraznila sosedova hiša in so hodili plesat v sosednjo hišo. Poroke so se odvijale v kmečkih izbah, kjer ni bilo veliko prostora. Ob polnoči nevesti odzamejo venec z glave, na glavo ji posade moški klobuk. Nato se lahko preobleče v temen nedeljski gvant. Zdaj je šele žena. Po tem obredu kopjaš vzame krožnik

in prične pobirati denar za muzikante in kuharice. Denar izroči starešinoma, ki jih poplača. Poroko so zaznamovale stare igre, ki so že zdavnaj utonile v pozabo, kot so: Pravda za mejo, Kovač podkuje konja, Uglasovanje orgel, Ruso priženejo, Kamelo priženejo, V mlin nosijo, Prizor z zdravnikom, Amerikanski dečki, Gremo v Ameriko, Kako gospodarijo na ženinovem domu ... Poklon vsakemu izmed bralcev, ki pozna vsaj eno izmed iger.

Prav tako je bilo ogromno svatovskih pesmi, pisanih prav za poroke. Prav vse so utonile v pozabo: od Svatovske, Bratca iz Ljubljane, Od ženina in neveste ...

Naredbe za gostijo:

1. Ženin in nevesta se morata pametno obnašati ter jesti in piti, da dajeta zgled drugim.
2. Morata prijazno drug drugega gledati in nad vse kazati radost eden drugemu, da ne bodo po končani gostiji svatje raznašali govorice, da sta ženin in nevesta že na gostiji pokazala, da bosta drug drugega sovražila in pretepala.
3. Starešine morajo posebno gledati na to, da svatje ves denar, ki so ga vzeli s seboj, izročijo njima in ga onadva razdelita godcem, da gredo po končani gostiji svatje s praznim, godci pa s polnim žepom domov.
4. Svatje se morajo dostojno obnašati, pri jestvini se držati naprej in pri pijači nazaj.
5. Možje, ki imajo svoje žene s seboj, ne smejo gledati po drugih, morajo pač misliti, da so njihove najlepše, čeravno mogoče so puklave in krumpaste. To velja tudi za žene, morajo isto misliti, da so njihovi možje najboljši.
6. Jestni in piti se mora toliko, kolikor kateremu treba, vzeti tam, kjer kateri vidi.
7. Na gostiji se ne sme krasti, ker ima vsak svoje rad.

Te naredbe morate spolnjevati, potem ste pravi svatje.

Ženitovanjska miza

Verovanja ob porokah pri Sv. Marku:

1. Nevesta mora, ko pridejo ponjo, skozi okno pogledati, da vidi ona prej njega kot pa on njo. Drugače bo zakon nesrečen.
2. Ko pride nevesta v hišo, kjer jo pričakuje ženin s starešino in svati, mora ona prva hitro nekaj reči. To pomeni, da bo dobila nad možem veliko oblast.
3. Ko odhajajo k poroki, prosi nevesta ženina: "Daj mi Bogeca v žep, da bom srečna s teboj."
4. Ko pride nevesta od poroke v hišo, mora hitro uro naviti, da bo zvesta in srečna.
5. Nevesta ne sme priti k hiši v terek. S torkom je v zvezi torklja, zli duh, ki prinaša nesrečo. Pri Sv. Marku posvare starši otroke: "Otroci tiho bodite, torklja je na dili." Torklja zmeša tudi predicam štrene.
6. Ob polnoči prereže nevesta hleb kruha. Če ga lepo prereže, zlasti pa tako, da pade vsaka polovica kruha pred oba starešina, tedaj bo dobra gospodinja.
7. Nevestino opravo in njene stvari zvečer v temi splejejo na njen novi dom. Temu so rekli bala. Skrito očem vsem svatom in vaščanom.

PREJELI SMO

Za nami je leto, ki smo ga zelo uspešno zaključili po aktivnostih delovanja, hkrati pa tudi finančno. Naše aktivnosti so se pričele ob svečnici, ko se vsako leto zberemo in tečemo z zvonce po vasi. Teka se udeležijo veliko članov, saj že vsi komaj čakamo čas koranta.

Pred leti smo bili pobudniki srečanja vseh skupin korantov v Markovcih, kar je dvakrat tudi uspelo. Zaradi nerealnih ur dogodka kasneje tega ni bilo več možno izvesti, saj bi v tem primeru morali odpovedati tek v Borovcih, kar pa ni smisel društva, saj morajo primarno delovati v svoji vasi. Žal o tem, da bi rešili težavo in našli skupno rešitev, ni bilo nadalje nobenega pogovora.

V februarju smo se odpravili na veliko mednarodno srečanje tradicionalnih pustnih skupin v Švico, ki so se ga udeležile skupine iz 14. držav in 70 skupin iz Švice. S skupinami smo navezali stike za nadaljnjo sodelovanje. Da je lik koranta zelo odmeven, pove podatek, da so med vsemi skupinami za posebno fotografiranje izbrali prav našo skupino. Srečanja smo se udeležili s skupino korantov in s skupino picekov, skupaj 27 članov društva.

Spoznali smo nov način organizacije prireditve, kjer je bilo vključeno celotno mesto z gostinci in domačini, prav posebej pa nas je presenetila prijaznost in odprtost meščanov. Imajo zelo spoštljiv odnos do vseh, ki nosijo maske. Ta pogled je v tujini veliko bolj kulturn kot pri nas, kjer ima maska status nadležne, opite in znane po neprimernem obnašanju. V našem lokalnem prostoru je to na žalost res, saj se do likov ne znamo več obnašati spoštljivo, po drugi strani pa si masko

Etnografsko društvo Tradicija Borovci

nadene veliko ljudi z razlogom, da pač nekam gredo in so maskirani. Postranskega pomena ob tem je, kaj predstavljajo in na kakšen način. Polni novih vtisov smo v mislih že bili na drugem gostovanju, saj smo se na povabilo Slovencev v Münchnu odpravili v to čudovito mesto. Ker smo imeli istočasno dvojne obveznosti, smo se morali razdeliti: polovica članov je odšla v München, druga polovica pa na gostovanje v Sloveniji. Na poti v Nemčijo je vladalo dobro vzdušje, ki se je potem še potrdilo z obiskom dveh naših tam stanujočih članov. Pripravila sta nam pravo kulinarčno dobrodošlico, zvečer pa smo se udeležili prireditve.

Kmalu smo pričeli z obiski po Borovcih, kar je vsako leto najbolj naporen del fašenka, saj nam domačini v veliki meri pripravijo pogostitve, kar seveda vzame veliko časa. Šele v petek zvečer utrujeni zaključimo. V soboto in ponedeljek se udeležimo lokalnih karnevalov v Markovcih in v Dornavi. Ptujškega karnevala se ne udeležujemo, saj smo mnenja, da je Ptuj z likom kurenta ustvaril novo masko, s katero se mi ne moremo identificirati. Društvo se financira izrecno z lastnimi sredstvi in le 1/10 ali še manj je sredstev, ki jih pridobimo s strani Občine Markovci in kvečjemu zadostujejo za kritje stroškov, ki jih društvo potrebuje za delovanje. Sami poskušamo zbrati finančna sredstva, vendar tudi tukaj opažamo negativen odnos vaščanov in podjetij.

Aprila se bomo odzvali povabilu v Španijo, v okolico mesta Bilbao. 20 naših članov bo predstavljalo lik koranta in piceka. Vsa finančna sredstva smo

zbrali člani sami. Zaradi velike oddaljenosti kraja obiska bomo člani odpotovali z avionom, korantije in oprema pa bo poslana s kamionom preko transportnega podjetja. Organizacija potovanja je zaključena in vsi se že veselimo spoznavanja novih običajev in navad, saj nam bo tokrat predstavljen južni del Evrope in njihove maske. Ob tem se zahvaljujemo vsem sponzorjem, ki so razumeli naša prizadevanja za širitev kulturne dediščine v Evropi ter prepoznavnost likov iz naše občine.

Najbolj nas vsa leta našega delovanja moti odnos do likov, ki jih imamo. Občina Markovci ima tako rekoč listek z glavnim dobitkom tombole, pa ga ne zna unovčiti. Turistično bi lahko z etnografskimi liki Markovce naredili prepoznavne po celi Evropi, kamor spadamo, vendar nekateri tega ne

želijo in so jim pomembnejši lastni interesi. Na ptujskem območju je veliko skupin, ki so koranti ali kurenti samo zato, da se "imajo fajn" in s svojim neprimernim obnašanjem in predvsem odnosom do maske oz. lika mečejo slabo luč na vse skupine. V našem društvu smo pred leti predlagali ustanovitev zveze korantov. Po predstavitvi nam je ideja nekdo iz naših krajev odnesel na Ptuj in tako si posamezniki po svoje ustvarjajo zgodbe. Tisti, ki bolj podrobno spremljamo dogodke na tem področju, opažamo, da gre zadeva v umetne smeri, ki jih nikoli ni bilo. Zgodovina se izmišljuje sproti.

Vsem občanom občine Markovci želimo vse dobro v letu 2020.

ED Tradicija Borovci
Foto: osebni arhiv

"Samo, da fašenk je, da je divje"

Za Slavka Vrtačnika in njegovo družino je fašenk, pustni čas, praznik, a tak tradicionalen, kot pravi izročilo in kot ga je v cerkvenih bukvah opisoval zgodovinar in kaplan Matej Slekovec.

V noči z nedelje na ponedeljek, po svečnici, kot veleva staro ljudsko izročilo, je Slavko Vrtačnik zgrabil nekajmetrski bič in točno opolnoči pri vaški cerkvi sv. Marka prvokrat letos zamahnil v fašenski čas. "Nazadnje bom z bičem počil kakšno minuto pred polnočjo na pustni torek. S sosedom Marjanom bova takrat kar na domačem dvorišču naznanila konec fašenka. To je vsako leto en tak bolj žalosten trenutek, ki pa prav pride, saj sem po vsem fašenskem dogajanju takrat po navadi že čisto 'hin', utrujen, da še komaj stojim. Taka, da še komaj hodita, sta zadnje trenutke fašenka tudi moja brata Daniel in Peter, pa vsi naši, ja, vsi, ki jih poznam in delamo fašenk v Markovcih," se je razgovoril Vrtačnik, po domače Cencov Slavko. Vrtačnikovi fantje so od malega 'gor rasli' s fašenk. Sredi Markovcev so doma, mimo njihove hiše so od nekdaj bežale in divjale melike, gamele jim tudi rečejo, mimo so se kotalili medvedi, na dvorišče priplešejo vile, da kaj lepega zapojejo in razveselijo gospodinjo. Prihitijo piceki in kūrike, pri hiši se, na poti po svetu, ustavi bozjak, človek, ki nože brusil. Gospodarju pridejo dobro letino voščit orači, najbolj pa se pri Cen-

covih, kot pri vsaki hiši v vasi, vselej razveselijo korantov.

Fašenk je bil nekdaj "naroden praznik"

"V petek pred fašenkem sem korant in že od svečnice naprej si čisto vsak večer okoli pasu zavežem korantove zvence in ružim, skačem, saj je treba za koranta biti pri moči. Se spomnim, da sem prvokrat oblekel korantijo na pustni ponedeljek v osmem razredu. Prijatelj mi jo je posodil, jaz pa brez kondicije naravnost v Stojnce. Ves dan smo bili koranti, dolga pot je bila pred nami in še daljša za nami, ko smo se vrnili domov, in še danes vem, kako hudo mi je bilo, ker v torek nisem mogel niti hoditi, pa je fašenk brez mene divjal naokoli," se spominja Slavko. "Zdaj so drugi časi, koranti niso več taki divjaki, kot so bili nekdaj. Je zapisal Matej Slekovec v cerkveni kroniki, ko je opisoval markovske pustne like in običaje, da so bili takrat, pred sto leti in več, koranti, on jim pravi kurenti, čeprav so pri nas od nekdaj doma koranti, da je bil korant, kot da bi iz pekla pobegnil. Slekovec tudi govori o pokanju fašenka in za vse nas, ki smo tukaj gor zrasli, je fašenk 'naroden praznik', kot je še zapisal in tako ohranil za nas nekdanji župnik v Markovcih," je razlagal sogovornik. Pred leti, ko je prav za fašenk njegov brat Daniel praznoval

okrogli rojstni dan, je v ruse odel domačo deco pa še vse, ki so hoteli biti zraven. In v povorki po Markovcih je zdivjalo 40 rus. "Rusa je prva pustna maska iz Markovcev, ki je na ogled v stalni zbirki Slovenskega etnografskega muzeja. Pred leti sem jo naredil zanje, a obudili so ta že skoraj pozabljeni pustni lik pred nekaj več kot četrt stoletja v markovskem etnografskem društvu. Ruse so naredili po opisu iz župnijske kronike na pobudo takratnega predsednika etnografskega društva Martina Mikše. Čez leto ali dve, ker so člani društva imeli veliko dela z drugimi maskami, so ruse zaupali nam, Cencovim pubecem, pa so zdaj naša deca tista, ki najbolj divjajo z njimi po vasi," razlaga. Čez leto so oprave za rusko spravljen na njihovem hlevu. To je ogrodje iz lesa, včasih so bile kar krpele, ki so jih na kmetih imeli za spravilo trave in listja. To so prekrili v vrečevino, dodali še glavo. Ježeve kože na gobcu ruse sicer ne uporabljajo več, a je ta še vedno divja. "Predstavlja namreč neko divjo žival, ki jo je gozdar našel v gozdu, pa ni vedel, kaj bi z njo. Šel je tako z ruso po vasi, jo hvalil, kako dobra da je, a je nihče ni hotel kupiti, vzeti za svojo, saj je kar skakala gor in dol, le pri miru ni mogla biti. Melika, ki jo tako radi zamenjujejo z ruso, predstavlja domačo žival, v njej sta dva človeka, manj divja je, jo je pa težje nositi naokoli, saj tisti drugi nikoli ne ve, kam se bo obrnil prvi," razlaga Markovčan, ki si brez fašenka življenja sploh ne zna predstavljati.

Zbirateljstvo mu je v zibel položeno

Te dni že v pozdrav poreče: "No-coj bom ruža." Fašenk ima z bratoma

preprosto v krvi. Mama se ob tem križa in dodaja, da ne ve, od kod jim to, a je ponosna na svoje fante, snahe in vseh trinajst vnukov, ki komaj čakajo, da si nadenejo ruse na ramena in zdivjajo po vasi. "Rad jih vidim, ko so tako glasni in divji, saj to pomeni, da bo naš markovski fašenk še dolgo živel," se smeje Cencov Slavko, ki gre od doma za fašenk kot rusa, pa se vrne v čisto drugi preobleki: "Smo bili že vse mogoče, tudi v vile smo se oblekli, da je bilo smeha, pa tudi take novodobne, bolj karnevalske maske. Včasih še sam ne vem, ali sem gonjač ali porta, samo da fašenk je, da je glasno in divje." Od pustnega petka do dneva po pepelnici Slavka, pa še bi se našlo njemu podobnih, ni v službo. "Se ve, da imamo dopuste, je enkrat šef rekel, da moram v službo na pustni ponedeljek, pa sem vse narobe naredil in v sredo je bilo treba vse popravljati, zato ima zdaj kar rad, da me tiste dni ni za strojem," se smeje sogovornik, ki pa je v resnici kaj resen človek, še posebno takrat, ko se prelevi v vlogo župnijskega arhivarja. Kroniko svoje družine in svoje vasi ima v malem prstu. Kar se je dalo, je prebral in naštudiral. Da bi zapisano v starih bukvah ohranil za potomce, je začel domov nositi še stare predmete, lončene piskre, stare slike, kakšen radio ali šivalni stroj. "Vse, kar ima duh po starem, me privlači, stare podobice ali nabožne in druge slike, fotografije, različni zemljevidi. Resnično z veseljem se zakopljem v cerkvene bukve in zato prav rad ob nedeljah, po rani maši, sedem z našim župnikom Janezom Maučecem na skupen zajtrk. To je najin obred, posediva, nazdraviva in se pogovarjava. O današnjih in nekdanjih časih."

Slavko je med tistimi, ki ohranja tudi druge vaške običaje, povezane z veliko nočjo, pa miklavževanjem, božičem in kmečkimi opravili. Srečati ga je na košnji v Šturmovcih. On celo ve, ker ima en tak sto let star katastrski zemljevid, kdo je v časih, ko je Drava še tekla po starem, tam gospodaril. Sodeluje s Pokrajinskim muzejem Ptuj-Ormož: "Meni se zdi, da nič takšnega ne počnem, a zdaj vidim, da to moje delo le ni kar tako. Ko sem se poglobil v družinsko kroniko, poizvedoval, kaj je v življenju počel ta ali oni stric, kaj je delala katera od tet, sem spoznal, da mi je bilo to zbirateljstvo in ohranjanje starega v zibel položeno, pa mama in ata tega nista niti vedela. Zdaj si vsi z zanimanjem ogledujejo družinsko drevo, še drugi bi radi, da jim ga pomagam nare-

diti, pa za vse resnično nimam časa. So me zdaj še v dramsko skupino potegnili, pa z ženo Darjo hodiva enkrat na teden na plesne vaje, pa ne ljudskih plesov, pač pa latinskoameriških. Bo že držalo, da je treba v svet (odplesati), da še bolj začutiš bogastvo domačega!"

Slavica Pičerko Peklar
(objavljeno v prilogi Štajerc,
četrtkovi prilogi Večera, 6. 2. 2020)
Foto: Andrej Petelinšek

Malajski polotok: Malezija in Singapur (2. del)

Singapur je neodvisna država od leta 1965, prej pa je pripadla Maleziji. Država ima zelo strogo zakonodajo, zato je potovanje tja pravi izziv. Že na spletu sva pregledala kakšne omejitve veljajo pri prestopu meje. V državo je prepovedano prinašati alkohol, cigarete in, bog ne daj, droge. Ob nakupu avtobusnih kart sva zraven emigracijskega listka, ki ga je potrebno izpolniti ob vstopu v državo, prejela tudi dopis, da v primeru, če tihotapiva droge, sledi smrtna kazen z mučenjem. Droge so v Singapurju zelo, zelo, zelo preganjane, poleg visokih kazni prinašajo tudi dolge zaporne kazni, del kazni pa je tudi mučenje s kovinsko ali palico z ratana. Prav tako je v državo omejen vnos zdravil. Nekatera zdravila, ki se v Sloveniji dobijo brez recepta, pri njih veljajo kot zdravila, ki povzročajo odvisnost, torej jih smatrajo za drogo. Prav zato je potrebno mesec dni pred prihodom njihovo ministrstvo zaprositi za odobritev vnosa teh zdravil. Še ena posebnost, ki se nam zdi smešna: v Singapurju so prepovedani žvečilni gumi. Če jih na meji odkrijejo, sledi denarna kazen v nekaj tisoč dolarjih. Čeprav sva v Singapur potovala z avtobusom, je kopenski mejni prehod podoben tistemu na letališču: vso prtljago skenirajo, prav tako je oseba deležna obsežnega varnostnega pregleda. Z ozirom na vire iz spleta in Lonely Planeteta ter različne podatke, ki sva jih prebrala, sva bila kar malo živčna, ko sva prestopala mejo, a je z izjemo podrobnega izpraševanja carinika vse potekalo gladko. Bil sem deležen vprašanj, kot so: zakaj nekdo iz

Slovenije prihaja v Singapur, kje je Slovenija, kdaj je razpadla Jugoslavija, koliko je vrednost evra glede na singapurski dolar, kaj vem o breksitu ... Sicer so me vprašanja malo presenetila, ampak sem kar suvereno odgovarjal in carinik se je zadovoljil z mojim znanjem o svetovno politično-finančnih razmerah. Po prestopu meje je sledil šok. Človek je še vedno v Aziji, vendar Singapur zelo malo spominja na Azijo, ki jo vsak potnik pričakuje. Vse, kar spominja na Azijo, je zgolj nepopisna vročina, okoli 35 stopinj in visoka vlažnost. V vele-mestih je v prometu vedno kaos. Tukaj tega ni bilo, celo nasprotno: zelo malo avtomobilov je bilo na ulicah (država ima zelo visoke davke ob nakupu avtomobila in že tisti najmanjši avtomobili lahko dosegajo ceno 100.000 dolarjev), mesto pa neverjetno čisto in urejeno. Kako pa ne bi bilo, saj so kazni enormne! Za odvrženo smet na tla je predvidena kazen 2000 do 10000 singapurskih dolarjev in družbeno koristno delo. Domačine in tujce na vsakem koraku spremljajo opozorila z zagroženimi visokimi kaznimi za različne prekrške. Kazen je treba plačati na primer, če vas dobijo z malico v bleščete urejenem metroju, drastično se kaznuje kajenje v in na javnih površinah, svarilom pa ni mogoče uiti niti v javnih straniščih, kjer vas lahko kaznujejo, če po opravljeni potrebi ne potegnate vode.

Če vas ujamejo med vejanjem (kajenje elektronske cigarete), vas bo to stalo do 2.000 singapurskih dolarjev. Medtem ko je na Tajskem strogo prepovedano govoriti karkoli slabega o

kralju, je v Singapurju z zakonom prepovedano samo pomisliti na škodovanje predsedniku države. Če bi vam kaj takšnega prišlo na misel in bi to delili s kom drugim, ki bi vas prijavil, vas lahko doleti celo smrtna kazen! Kazni so nekoliko milejše – le zapor –, če razmišljate o smrti preostalih državnih pomembnežev.

V Singapurju sva si ogledala center mesta, ki ga krasijo podobe veličastnih stolpnih, botaničnih vrtov in veličastnega hotela z ogromnim bazenom na vrhu. Obiskal sem tudi narodni muzej, ki je fenomenalno zasnovan in če ne bi bil omejen s časom, sploh ne bi vedel, da sem za ogled porabil kar tri ure, ki so minile, kot bi trenil. V Singapurju

je moč srečati veliko zahodnjakov, saj je tukaj zelo močno finančno in trgovsko središče sveta, država pa velja za tretjo najbogatejšo na planetu. Temu primerne so tudi cene, saj malo pivo v čisto povprečnem baru stane 15 singapurskih dolarjev, da o hrani niti ne govorimo. Dva dni je bilo dovolj, da sva spoznala in okusila Singapur ter način življenja v njem, ki je res specifičen in te nekako umiri, saj vse poteka po predpisih. Država v zahvalo visokim kaznim skoraj ne pozna kriminala, zato je mesto izredno varno.

Iz Singapurja sva pot z nočnim avtobusom nadaljevala proti zahodni obali Malezije, na otok Pangkor. Spet je bilo potrebno prestopiti mejni prehod

in tokrat so nama prestop malo popestrili malezijski mejni organi. Seveda meni. (Ne vem, zakaj, ampak širom sveta se mi cariniki vedno zelo posvetijo in mi namenijo več časa kot ostalim potnikom). Mejna kontrola je namreč podvomila v moj potni list, mojo osebno fotografijo. Čeprav so ga elektronsko preverili ter je sistem pokazal, da je potni list originalen, tudi vsi moji prstni odtisi so se ujemali, so me nazadnje opazovali trije cariniki in moj zdajšnji izgled primerjali s fotografijo v potnem listu. Po petnajstih minutah, ko mi je že res šlo na smeh, ker so kar trije strmeli v mene in moj potni list, so se le odločili, da sem na sliki jaz in lahko nadaljujem pot.

Po prevoženih 900 km in prespani noči na avtobusu sva zgodaj zjutraj prispela v pristanišče Lumut, kjer sva se vkrcala na trajekt proti otoku Pangkor. Gre za manjši otoček, relativno blizu celinske Malezije, pa vendar dovolj velik, da ti tam ne more biti dolgčas. Tukaj sva se namenila bolj počivati, saj sva do zdaj skoraj vsak dan prehodila cca. 20 km in po tej vročini in sopari se človek rahlo utruja. Bele peščene plaže, opice, kuščarji in čudovite ptice, ki se ne bojijo ljudi na vsakem vogalu, pravi tropski raj. S počivanjem nisva dolgo zdržala, zato sva že drugi dan najela kolesa in

se odpeljala odkrivat otok. Pa nama je bilo kar hitro žal, da nisva najela skuterja, kajti tako strmih cest, kot jih ima ta otok, še bližnje Haloze ne premorejo.

Kar nekaj poti sva morala ob kolesih, ki niso imela prestav, prepešati, vendar se je splačalo, čeprav je bilo vroče. Na otoku sva srečala zelo malo turistov, mogoče največ 20; ostalo so bili samo domačini, ki so res prijazni in pripravljeni pomagati na vsakem koraku oz. ob zmedenosti popotnika. Pri Malezijcih mi je všeč tudi to, da niso vsiljivi tako kot npr. Tajci ali Arabci. Pustijo te na miru. Če karkoli potrebuješ, nikoli ne zavrnejo pomoči, tudi če ne znajo angleškega jezika. Malezija je več etnična država. Najvišji delež prebivalstva predstavljajo Malajci, ki so muslimani, sledijo Kitajci s svojimi tradicionalnimi religijami in pa Indijci, ki so v največji meri hindujske veroizpovedi. Vse te skupnosti med seboj bivajo v sožitju, se družijo in se spoštujejo, čeprav so si zelo različni. Tudi domačini so mi znali povedati, da prav zato, ker spoštujejo drug drugega in si pomagajo med seboj, ne poznajo konfliktov. Čas na otoku je res prehitro minil. Na plaži so nama navadno delale družbo opice, ki so relativno nevarne, saj pokradejo vse, kar se da odnesti, zato sva morala malo bolj paziti na osebno prtljago, pa tudi

sicer ni z njimi dobro češenj zobati, saj prenašajo steklino. Tokrat v Aziji nisem bil prvič in moram reči, da je Malajski polotok tista pristna Azija, pisana in kontrastna v vseh pogledih.

Vsakega potovanja je prehitro konec in tudi s tem je bilo tako. Pa kaj bi

z otožnostjo in melanholičnostjo premeleval kako je bilo lepo, če pa se že veselim naslednjih dežel, ki čakajo, da jih поблиže spoznam.

MM
Foto: Matej Kirbiš

Dijakinja Meri Potočnik iz Stojncev je najboljša aranžerka v državi

Mladi talenti iz Slovenije so v januarju na državnem tekmovanju SloveniaSkills preverili svoje znanje, kreativnost in spretnosti v desetih različnih panogah. Na področju aranžerstva so tekmovali tudi ptujski dijakinji Danijela Vinko in Meri Potočnik ter študentka Lana Kostanjevec. Zmago je odnesla Meri in tako postala državna reprezentantka na evropskem tekmovanju EuroSkills.

Tekmovanja v poklicnih spretnostih SloveniaSkills, EuroSkills in WorldSkills, imajo več pomembnih vlog. So kovnica mladih talentiranih strokovnjakov, ki si že z udeležbo na tekmovanju večajo možnosti za zaposlitev; priložnost za šole, da se med seboj pomerijo v znanju in poklicnih spretnostih; priložnost za delodajalce, da spoznajo svoje bodoče zaposlene in morebitne nosilce razvoja v njihovih podjetjih. Mladi so se v Ljubljani pomerili v aranžerstvu, cvetličarstvu, IKT, kamnoseštvo, mehatroniki, kuharstvu, slikopleskarstvu, strežbi, pohištvem in stavbnem mizarstvu. Kot omenjeno je v aranžerstvu zmago odnesla Meri Potočnik, dijakinja 3. letnika programa aranžerski tehnik na ptujski ekonomski šoli »Ideje in navdih sem črpala in črpam iz sebe, sicer pa rada ustvarjam, všeč so mi izložbe, aranžiranje,« je bila redkobesedna državna prvakinja, ki se raje izraža s svojimi izdelki. Dvodnevno tekmovanje je bilo sestavljeno iz več nalog: priprava predstavitvene table in modne izložbe ter postavitve prodajnega otoka. Njena ideja in produkt iz metražnega blaga sta nagovarjala mlade podjetnice, ob tem je morala postaviti še prodajni otok, ki je zahteval poznavanje barv in tehnično znanje nanašanja barv. Oboje

Foto: ŠC Ptuj
Izložba in prodajni otok najboljša aranžerke v državi Meri Potočnik

je dijakinja iz Stojncev opravila več kot odlično, kako tudi ne, ko pa je po besedah ponosne mentorice Vesne Emeršič: »Spretna, natančna, ima likovno znanje, zelo občutljiva je za barve, ima resnično dober likovni čut.«

Z uvrstitvijo na prestižno evropsko tekmovanje pa se trdo delo šele do-

dobro začne. »Meri bodo na evropsko tekmovanje pripravljali številni slovenski mentorji, konec marca pa imamo v Planici kondicijske in psihološke priprave,« je napovedala mentorica Vesna Emeršič. Vrhunec priprav bo prestižno evropsko tekmovanje oziroma mini olimpijada najboljših v Evropi od 16.

do 18. septembra v Gradcu, kjer bo v aranžerstvu barve ptujske šole in seveda v prvi vrsti Slovenije zastopala Meri Potočnik.

Mojca Vtič

MED IN KULINARIKA

Med je v tradicionalni kuhinji skorajda nepogrešljiv, saj daje jedem posebno aromo. Ne sodi le v napitke in posladke, obogati celo glavno jed. Preizkusite!

V preteklosti so med uporabljali kot edino sladilo, nato ga je zamenjal sladkor, danes pa se trend uporabe medu kot sladila, predvsem z vidika zdravega prehranjevanja, vrača. Prav tako ga vse pogosteje srečamo kot dodatek jedem in ne le sladnicam, ampak tudi mesnim jedem, testeninam, rižotam ... Kako pestra je uporaba medu v kulinariki, nam kaže tudi bogata dediščina jedi z medom (kaše, pečena jabolka, potice, razni štruklji, sladice iz medenega testa ...). Med uporabljamo kot dodatek marinadam za razne vrste mesa, predvsem pri svinjini, divjačini, govedini, domači in divji perutnini, drobnici, pri svežih in prekajenih ribah, morski hrani in zelenjavi, ki je lahko dušena, pečena ali ocvrta. Meso lahko glaziramo tako, da zmešamo olje in med, temu dodamo še manjšo količino želeja rdečega ribeza ali brusnic in namažemo po mesu pred koncem pečenja. Pri hladnih začetnih jedeh med dodajamo k raznim sirom, ki jih kombiniramo s sadjem in oreščki, hladnim pečenkam in dodajamo ga lahko v prelive za razne solate. Lahko popestri okus raznim hladnim in toplim juham ter omakam. Razne jedi iz riža, testenin, stročnic, zelenjave, oreščkov, lahko tudi mesa, dobijo sladko-kisli priokus eksotičnih kuhinj. Med je lahko dodan kipnikom/

pudingom, kruhu in jedem iz različnega testa, kremam, strjenkam, sladoledom ter zmrzlinam. Uporabljamo ga lahko pri vlaganju sadja in zelenjave. Odlično tekne k svežemu sadju. Stopiti iz okvirjev in poiskati najprimernejši okus medu je izziv vsakega kuharja. V Sloveniji nam je na voljo pester nabor različnih okusov slovenskega medu z zaščiteno geografsko označbo, kočevskega gozdnega medu z geografskim poreklom in kraškega medu z geografskim poreklom. Ti izvirajo iz slovenskih travnikov in neokrnjenih gozdov, v njih okusite raznolikost tisočeri cvetlic. Za pridelavo medu, vključenega v sheme kakovosti, morajo čebelarji čebelariti po načelih dobre čebelarke prakse. Tak med dosega višje kakovostne parametre, kot jih predpisuje Pravilnik o medu, in je podvržen dodatnemu nadzoru s strani neodvisne kontrolne organizacije. Drožasti kruh z medom, suhe slive s pršutom in medom, pečene polnjene paprike z ajdo, fetom in medom, praženec s proseno kašo, slanino, porom in lipovim medom, medena korenčkova solata, medeni biskvit z makom in ajdovo moko ... Vse to in še več receptov najdete na spletni strani www.okusi-med.si/medeni-recepti.

Vabimo vas, da preizkusite medene recepte in postanete "master šef v kuhanju medenih jedi".

Tanja Magdič, Javna svetovalna služba v čebelarstvu

Čebelarstva zveza Slovenije skupaj s partnerji 17. aprila 2020 organizira vseslovenski projekt »Korak zase, korak za sladkorčke« s katerim želi zbrati finančna sredstva za nakup ultrazvočne aparature za oceno stanja ožilja, ki se redno uporablja pri pregledih sladkornih bolnikov. Nov aparat bi zamenjal že zdavnaj iztrošenega ter omogočil veliko hitrejše in zanesljivejše preglede.

Dobrodelno izobraževalno prireditev bomo zaznamovali s skrbjo za lastno zdravje in gibanje, zato bomo 17. aprila 2020 organizirali vseslovenski pohod na sedež ČZS, s ciljem, da skupaj stopimo korak po korak, po svojih zmožnostih zase in za dobrodelnost. Isti dan ob 17. uri bo potekal tudi dobrodelni koncert v organizaciji ČZS in Občine Lukovica z znanimi slovenskimi glasbeniki.

Več o projektu si lahko preberete na <http://www.czs.si/content/x8>.

Potica z medom in s tepko

SESTAVINE

Testo: 800 g bele moke (TIP 500), 200 g ajdove moke, 10 rumenjakov, 84 g kvasa, 17 g soli, 7 g limonine lupine, 4 dl mleka, 1 dl konopljinog olja, ½ dl vroče vode, ½ dl mleka (kvasec), 70 g sladkorja, 1 strok vanilije.

Orehov nadev s tepkami: 500 g zmletih orehov, 2 dl mleka, 150 g hojčevega medu, 150 g sladkorja, 3,5 g limonine lupine, 3 rumenjaki, sneg treh beljakov, 100 g masla, 200 g suhih, kuhanih tepk, 250 g svežih hrušk, karamela za premaz, 1 strok vanilije.

PRIPRAVA

Kvas zalijemo z ½ dl vroče vode in mleka ter postavimo na toplo. V mleku skuhamo strok vanilije. Vanilijevo mleko ohladimo. Preostale sestavine, kvasec in vanilijevo mleko zmešamo

in vzhajamo. V mleku skuhamo strok vanilije. Vanilijevo mleko ohladimo. Iz beljakov pripravimo trd sneg. Skupaj zmešamo orehe, med, sladkor, limonino lupino, nato dodamo vanilijevo mleko in maslo, rumenjake in v maso vmešamo sneg treh beljakov. Sveže hruške in suhe tepke narežemo. Na razvaljano testo najprej razmažemo karamelo, nato maso in nanjo posujemo sveže hruške in tepke. Pečemo 15 minut na 200 °C, nato 45 minut na 175 °C.

Avtor recepta: Uroš Štefelin

Srečanje osnovnošolcev generacije 1957

Po dolgih letih smo se v Gostilni pri Ribeku v Stojncih zbrali sošolke in sošolci, rojeni leta 1957, ki smo skupaj sedeli v osnovnošolskih klopeh. Dogodek nas je nekaj sošolcev pripravilo v zelo kratkem času, zato smo bili še toliko bolj veseli, ker se nas je zbralo lepo število.

Kar nekaj nas že pestijo takšne in drugačne težave, ampak ob zvokih dobre glasbe smo na to pozabili in se veselo zavrteli krepko čez polnoč. Obljubili smo si, da se spet srečamo čez dve leti, do takrat pa vsem želimo zdravja.

*Upravni odbor
Foto: Črtica in druge zgodbe*

Srečanje sošolcev generacije 1964

V soboto, 7. 12. 2019, smo se srečali sošolci, ki smo se od osnovne šole, takrat še Osnovne šole bratov Štrafela, poslovili pred štiridesetimi leti, leta 1979. Tokrat smo se dobili v Hotelu Botra v Gorišnici. Osnovno šolo nas je končalo 74 sošolcev, srečanja pa se nas je udeležilo 42.

Žal nekaj sošolcev že ni več med nami: Janez Veršič, Dragica Majcen, Martin Meznarič, Janez Arnuš in Branko Strelec so se mnogo prehitro poslovili od nas. Bili smo zadnja generacija, ki je osnovno šolo začela in končala v stari šoli, saj so se tisto jesen ostale generacije že selile v novo šolo. Pouk je bil dvoizmenski, 2. razred smo imeli v tedanji posojilnici. Nismo vedeli, kaj je to šolska jedilnica, saj smo si hrano iz kleti, kjer je bila kuhinja, nosili v razrede. V šolo smo vsi hodili peš ali s kolesom. To so bili povsem drugačni časi.

Šola nam je dala znanje, prijatelje, sošolce, ki se vsakih pet let srečamo na obletnicah. Tokratno srečanje v prijetnem ambientu Hotela Botra je ob dobri glasbi trajalo skoraj do jutra. Ob obujanju spominov na šolske dni s sošolci, nekateri so prišli tudi iz drugih krajev Slovenije, celo tujine, je čas skoraj prehitro minil. Ob koncu smo se vsi strinjali, da leta vse prehitro bežijo in da se čez pet let spet vidimo. Upam, da še v večjem številu.

Rada bi se zahvalila našim fantom, organizacijskemu odboru, za ves trud pri izpeljavi srečanja.

*Brigita Kukovec
Foto: osebni arhiv*

20 prehojenih let Društva podeželskih žena občine Markovci

Druženje, izobraževanje, družabno kulturne aktivnosti ter ohranjanje in oživiljanje kulinarčne in etnološke dediščine so pomembne za posameznika in za skupnost. Prav s tem namenom smo se zbrale ženske v občini Markovci 21. decembra 1999 na ustanovnem občnem zboru našega društva. Udeležilo se ga je 64 ustanovnih članic. Od teh jih je 50 še vedno bolj ali manj aktivnih. Prva predsednica je bila Marta Lešnik, ki je to funkcijo opravljala en mandat, od takrat pa društvo vodi predsednica Slavica Vinček. Pisarno imamo v gasilskem domu v Novi vasi, kjer se srečujemo na sestankih, ostale naše aktivnosti pa potekajo v gasilskih domovih po vseh vaseh v občini.

Ker se ženske rade družimo in naučimo kaj novega, je število naših članic hitro naraščalo. Društvo je štelo največ 210 članic. Zaradi različnih razlogov, največ zaradi starosti, so nekatere članice društvo zapustile. Pridružil se nam je nekaj novih in tako sedaj šteje mo 177 članic.

Za svoj znak smo si izbrale pustni krof, po naše krapčič, s preprostim razlogom: ker živimo v deželi korantov, krapčič pa je naša najznačilnejša pustna jed. Od leta 2002 organiziramo javno ocenjevanje pustnih krofov, na katerem smo do leta 2011 izbirali naj krof občine Markovci. V letu 2012 smo k sodelovanju povabile še sosednja društva, ki se z veseljem odzovejo. Zbrale smo tudi nekaj podatkov o nastanku pustih krofov in zapisale recepte zanje in za flancate.

Skozi 20 let smo imele veliko različnih tečajev, ki potekajo v kuhinjah v gasilskih oz. vaških domovih. Za tiste, ki se poleg kuhe rade ukvarjajo še z drugimi ročnimi spretnostmi smo organizirale tečaje: izdelovanje rož iz papirja, vezenje, poslikava pisank, slikanje na svilo in steklo, izdelovanje izdelkov iz ličja, izdelovanje nakita iz papirja izde-

lovanje adventnih venčkov in še kaj. Iz teh tečajev je nastala skupina, ki se še redno dobiva enkrat tedensko in pridno ustvarja. V letu 2016 smo za krašnje Ptuja za pustni karneval izdelale 3 velike duhe, ki smo jih leta 2019 prenovile in dodatno izdelale še 2 nova.

Ne smem pozabiti na začetni in nadaljevalni tečaj računalništva, v katerem so naše članice pridobile osnovno znanje o uporabi računalnika, ki ga s pridom uporabljajo.

Poslušale smo različna predavanja: o zdravi prehrani, negi in vzgoji rož, pridelovanju zelenjave, vzgoji in uporabi zelišč, o dobrih odnosih v družini, kako postati direktorica svojega gospodinjstva. Rade pa spoznavamo ožjo in širšo okolico in se odpravimo na strokovne ekskurzije. Po Sloveniji smo obiskale že veliko zanimivega, saj smo si ogledale skoraj že vse pokrajine. V tujini smo si ogledale razstavo cvetja v Tullnu in praznik narcis v Avstriji, Svete Višarje in Zgornjesavsko dolino, hrvaško Zagorje in Varaždin. Bile smo tudi na dvodnevni ekskurziji na Hrvaškem z ogledom pridelovanja mandarin. Skupaj s pridelovalci vrtnin smo bile na dvodnevni strokovni ekskurziji na Primorskem in v Italiji. Rade pokažemo, kaj znamo. Postavile smo razstave ročnih del, ki nastajajo pod pridnimi prsti naših članic in drugih občank, kulinarčne razstave, razstave peciva, razstave krompirjevih jedi. Zbrale in zapisale smo tudi nekaj starih receptov krompirjevih jedi. Največja razstava je bila ob prvem občinskem prazniku v jedilnici osnovne šole.

Pripravile smo že veliko pogostitev ob različnih priložnostih. Spomnimo se nekaterih: otvoritev prenovljene občinske zgradbe, simpozij dr. Ljudevita Pivka, nova maša, blagoslov novih orgel v farni cerkvi, ob občinskih praznikih in farnem žegnanju, kulturnih in dobrodelnih prireditvah, zlati maši, otvoritvi Qlandie, na Dobrotah slovenskih kme-

tij, otvoritvi vrtca, obletnici moškega pevskega zbora ... V letu 2013 in 14 smo v sodelovanju z LAS-om Bogastvo podeželja z našimi jedmi pogostile goste iz Litve.

Odpravimo se v šolo in vrtec v Markovcih, ko nas povabijo. Otrokom pokažemo, kako nastajajo kulinarčne dobrote, rože iz papirja ali drugi izdelki. Naše znanje smo delile tudi z mladimi gasilci in skavti.

Pred leti so članice redno sodelovale na tržnici na dvorišču občine, prav tako smo se predstavile tudi na sejmu AGRA. Naše društvo in izdelovanje različnih ročno izdelanih izdelkov smo predstavljale v Mercatorjevih centrih po Sloveniji. Nekaj let smo organizirale dneve krompirja, na katerih smo prikazale, kako je spravilo krompirja potekalo nekoč. Sodelovale smo še pri pripravi in ocenjevanju različnih sort krompirja; ocenjevali smo, katera sorta je primernejša za kuhanje in katera za cvrtje.

Ponosne smo na koledar občine Markovci za leto 2012, za katerega smo fotografije pripravile v našem društvu. Šlo je za prikaz različnih uporabnih predmetov v gospodinjstvu, ki sedaj v pozabo. Sodelovale smo pri nastanku kuharske knjige Bogastvo okusov podeželja, za katero smo v sodelovanju

z drugimi društvi prispevale recepte in jedi skuhale za fotografiranje. Nekaj jedi in projekt smo predstavile v gostišču Vila Monde, kjer smo pripravile nedeljsko kosilo na temo pustnih jedi. Predstavile smo se v nekaj TV oddajah, kot so Kajža, Slovenski pozdrav in dvakrat v oddaji Dobro jutro, na Ptuju in v Markovcih. Naše društvo od ustanovitve dalje vsako leto krasimo farno cerkev ob zahvalni nedelji. Članice skrbimo tudi za svoje zdravje in smo se skupaj že večkrat odpravile na enodnevno kopanje na morje ali v toplice. Kondicijo nabiramo na krajših kolesarjenjih in spoznavamo našo bližnjo okolico.

Sodelujemo s sorodnimi društvi iz okolice. Naše članice so dosegle zmago v ročnem izdelovanju rezancev, ki ga organizira društvo gospodinj Draženca. Z Društvom gospodinj Marjetice iz Spuhlje sodelujemo v projektu Samoskrba iz domačega vrta.

Naših 20 let je bilo zanimivih in pestrih. Tudi v bodoče se bomo trudile, da bo naše delo zanimivo. Vabimo vse, mlade in malo manj mlade, ki se rade družite malo poklepetate in se naučite kaj zanimivega, da se nam pridružite.

Slavica Strelec, tajnica društva

V Sloveniji pijemo kavo in čaj z medom

Čebelarstva zveza Slovenije je pobudnik projekta »Pijmo kavo in čaj z medom« in spodbuja Slovence k uživanju kave in čaja z odličnim medom slovenskih čebelarjev. Čebelji pridelki in izdelki slovenskih čebelarjev so izredno cenjeni. Zaradi vse hitrejšega in stresnega načina sodobnega življenja so tako primerne hrana za ljudi.

Ali tudi vi uživate kavo in čaj z medom? Več o tem, zakaj je priporočljivo kavo in čaj sladkati z medom, je predstavila Marija Merljak, univ. dipl. inž. živ. teh., ki je zapisala:

»Najprej se vprašajmo, kaj se zgodi, če čaj in kavo sladkamo z navadnim belim sladkorjem. V tem primeru bosta prebava in presnova sladkorja iz obeh napitkov potekali tako, da bo telo jemalo obstoječe zaloge mineralov za razgraditev tega sladkorja.

Če pa sladkamo čaj ali kavo z medom, ne bomo osiromašili telesa z odvzemanjem mineralov, kajti med ima sam dovolj mineralov, ki so potrebni za njegovo razgradnjo. Pravzaprav ima dovolj velike količine najrazličnejših mineralov, ki so vrh vsega v pravilnem medsebojnem razmerju, da presežek tega mineralnega prepleta lahko telo uporabi za druge presnovne namene.

Vendar pa sladkanje z medom zahteva več pozornosti kot preprosto umešanje belega sladkorja v vroč čaj ali kavo. Vedeti namreč moramo, da izgubimo večino prednosti medu, če ga vmešamo v vroč čaj in kavo. To pomeni, da moramo oba napitka ohladiti na največ 40 stopinj C. V tem primeru bosta čaj in kava, sladkana z medom, ohranila vse, kar je v medu, in neprimerno bolj bosta koristna za telo, saj bomo na ta način poleg mineralov v telo vnesli tudi vitamine in encime kot biokatalizatorje prebavnih in presnovnih procesov.«

Slovenci imamo čebelarstvo tako rekoč »zapisano v genih« in je del naše tradicije in zgodovine. Ponosni smo na bogato znanje, ki smo ga prejeli od naših prednikov in hkrati vizionarsko gledamo naprej. S pobudo, razglasitvijo in praznovanjem Svetovnega dneva čebel smo ponesli prepoznavnost slovenskega čebelarstva v svet. Na svetovnem nivoju smo spodbudili ozaveščenost javnosti o pomenu čebel in čebelarstva za človeštvo. Ob zavedanju, da je čebelarstvo pomembna kmetijska in tudi gospodarska panoga, da je kar 2/3 svetovne hrane posredno ali neposredno odvisne od opravevanja čebel, lahko s ponosom ugotovimo, da smo del zgodbe, ki spreminja svet.

Vabimo vas, da tudi sami postanite del te zgodbe in uživajte kavo in čaj z odličnim medom slovenskih čebelarjev – uživajte napitek z zgodbo.

Med lahko namažemo na kos kruha, uporabljamo ga kot naravno sladilo, dodajamo ga tudi mesnim jedem, ribam, omakam, marinadam, zelenjavi, sadju, seveda pa tudi slaščičarsko-pekovskemu pecivu ... ČZS, JSSČ je izdala prvo kuharsko knjižico Jedi z medom od tu in tam v elektronski obliki. Knjižico najdete na spletni strani www.czs.si.

Nataša Klemenčič Štrukelj

Miha na lovu gostil ribiča

Kot ribiča in ljubitelja ribolova me je vedno zanimalo, kako lovci lovijo oz. uplenijo divjad. Prav zato sem vljudno poprosil mladega lovca Miha Zelenika, člana LD Markovci, če me vzame s seboj na lov, da si lažje predstavljam, kako se tej stvari streže. Miha ni imel nič proti in že zarana, v temi, sva se odpravila na »štant« prežo, ki je po njegovem mnenju primerno mesto za uplenitev divjadi. Začetek je podoben ribolovu, kjer se namestiš ob vodi na lovnem mestu, v vodo namečeš hrano, ki bi naj privabila ribe, in čakaš. Podobno je tudi pri lovu, kjer se udobno namestiš na preži in čakaš.

Sedela sva popolnoma tiho, kot bi bila sprta. Na nebu je bilo milijon zvezd in luna s polnim obrazom naju je kar nekam čudno opazovala. Megla se je počasi dvigovala, kot bi nekdo odstiral svilnato zaveso in pred nama se je v jutranjem svitu pojavila njiva s stoje-

čo koruzo in mačko ob njej, ki je očitno iskala jutranji obrok. Čez čas je iz koruze prišel mladič srne, za njim pa še njegova mama, pa tudi nekaj sorodnikov, ki pa so vsi skupaj predaleč za uplenitev. Tiho in napeto sva pričakovala, če se bo družina napotila na drugo stran proti gozdu in zmanjšala metrsko razliko med njimi in nama na preži, vendar je boginja lova Diana bila naklonjena srnji družini in jo je zaščitila ter obvarovala na ta način, da se ni približala na strelsko oddaljenost. Ko sva se peš vrnili k avtomobilu, mi je Miha pokazal drevesa, na katerih je merjasec odlučil drevesno skorjo in na ta način ostril čekanke. Ko sva se z avtomobilom popeljala po lovišču, mi je pokazal njivo, ki je izgledala kot bi jo oral traktorist, ki ni bil več svojega dela, vendar so jo »orale« divje svinje. Ribiči imamo za določene ribe lovopust, torej določen čas,

ko se jih ne sme loviti. Za nekatere ribe je tudi določena najmanjša dolžina in številčna kvota za lovni dan. Kako je to urejeno pri lovcih?

Miha: »Tudi lovci imamo določena pravila, ki jih je potrebno dosledno upoštevati, kajti tukaj je v uporabi strelno orožje in hitro se lahko zgodi kaj nepredvidenega. Imamo dva načina lova: skupinski lov, kjer se lovi mala divjad in sodelujejo tudi lovski psi ter posamezni lov, kjer se lovi predvsem parkljasta divjad s preže. Za določeno divjad je predpisana tudi tako imenovana varstvena doba, ko se je ne sme upleniti. Zajec in fazan se smeta loviti samo na skupinskem lovu in običajno uplenitelj plen odkupi. Odstrel parkljaste divjadi je odobren s strani Lovske zveze Slovenije. Uplenjene lisice se morajo obvezno predati na veterinarsko kontrolo.« V kolikor bi nama uspelo upleniti srnjaka ali

srno, ki je prišel/prišla s koruznega polja, bi sledil postopek, ki izgleda nekako takole: uplenjenca se položi oz. obrne na desno stran telesa, torej z njegovim levim bokom navzgor. Na mestu uplenitve se odlomi zelena vejica iglavca ali listavca (nikoli ne odreže) in lovec se skloni k plenu ali pa poklekne ob njem in mu spoštljivo vtakne vejico v gobček in še eno vejico za svoj lovski klobuk. To vejico ima lahko za klobukom samo na dan uplenitve. Zadnji grižljaj pripada vsej veliki parkljasti divjadi, ne dobijo pa ga določene vrste velike divjadi (medved, volk, ris, lisica, divja svinja ...).

Iskrena hvala Mihi, da mi je omogočil in dovolil prisotnost na lovu.

Mirna roka in dober pogled

Ignac Habjanič

Še o ribičiji iz preteklega leta

Pišem v imenu ribičev upokojevcev, ki ribarimo v Športnem parku Zabovci. Pred leti je bilo ustanovljeno Ribiško društvo »Kafrnca« Zabovci, ki se še vedno vodi v registru društev pri UE Ptuj, prav tako pa tudi na nivoju republiškega registra, samo v naši občini Markovci ne. Ne vem, kdaj bo do tega prišlo, vsekakor pa si tega člani močno želimo. Tudi naša ekipa je v preteklem letu organizirala številne ribiške dejavnosti. Imeli smo celoletno tekmovanje v številu ulovljenih krapov po sistemu »ulovi, spusti«, ki je bilo zelo uspešno, saj je prvak ulovil kar 258 krapov. Prav tako smo v preteklem letu organizirali nadomestni memorial za naše pokojne kolege ribiče, in sicer za Marjana Plohla, Boža Knapiča in Janeza Janžela - Djerija, s katerimi smo vrsto let skupaj ribarili. Prehodni memorialni pokal je prejel Stanko Erlač, ki je bil tudi najuspešnejši član v tekmi za carja, saj je ulovil ribo, ki je tehtala 8,52 kg. Tako smo v lastni režiji uspešno končali vsa tekmovanja preteklega leta in z upanjem, da nas bo vendarle kdo uslišal. V imenu upokojevcev in Ribiškega društva »Kafrnca« Zabovci želimo dober prijem v letu 2020.

Branko Kodrič

Foto: osebni arhiv

Štefanova ribiška tekma

Narava je z lepim vremenom pred novim letom omogočila, da smo ribiči ŠRD Markovci izvedli še zadnjo tekmo v lovu rib s plovcem v letu 2019. 24 tekmovalcev se je dan po božiču podalo v boj za osvojitve Štefanovega pokala. Vodstvo tekmovanja je za tekmovalce poskrbelo s kuhanim vinom. Po končani tekmi je v prijetnem vzdušju minilo družabno srečanje vseh članov ŠRD Markovci. Zmagovalec tekme za Štefanov pokal je postal Miran ZAPLOTNIK, drugouvrščeni je bil Borut LEVIČNIK, tretje mesto pa je dosegel Dušan HORVAT. Iskrene čestitke!

Maks SAKELŠEK, vodja tekmovanja je povedal: »Vreme je za ta letni čas bilo več kot lepo in je privabilo k ribniku v Prvence kar 24 tekmovalcev. Verjamem, da se bomo ob štefanovem spet srečali tudi v letošnjem letu.«

Ignac Habjanič

Foto: Tadej Vajda

Šola zdravja Stojnci vas vabi

Naredimo nekaj dobrega za sebe. Pridružite se nam v društvu Šola zdravja Stojnci. Nič vas ne stane, samo odločiti se morate, premagati strah pred neznanim, si vzeti čas zase in se nam pridružiti. Idejo, da lahko z zdravim načinom življenja preprečimo številne bolezni ali pa vsaj omilimo njihovo napredovanje oz. zmanjšamo posledice, je pri nas prvi uresničil ruski specialist nevrologije in manualne terapije (alternativna oblika zdravljenja) Nikolaj Grishin. Leta 2002 so ga povabili v Slovenijo. Najprej je deloval v Celju, pozneje na Obali, leta 2009 pa se je vrnil v Moskvo. Trdil je: »Mi smo tisti, ki živimo v lastnem telesu in zato tudi sami odločamo o svojem zdravju.« Pristop je preprost, poznali pa so ga že v antiki: »V zdravem telesu je tudi zdrav duh.« Z redno jutranjo vadbo v naročju narave postanemo bolj gibčni, odporni proti boleznim, bolj sproščeni in ozaveščeni (ne nasedamo »čudežnim ozdravitvam«), smo v prijetni družbi in spoznavamo nove prijatelje. Vse to pripomore k boljšemu počutju in sproščenosti ter samostojnosti do pozne starosti. Z redno vadbo povečamo mišično maso, zmanjšamo število in posledice padcev, ugodno vplivamo na srčno-žilni sistem, zdravljenje diabetesa, visokega pritiska, holesterola, znebimo se odvečnih kilogramov, povečamo družbeno aktivnost in predvsem boljše počutje nas samih in vseh, ki z njim delijo življenje z nami. Zaradi vseh teh vrednot je Šola zdravja izredno pomembna ne samo za vsakega posameznika, ampak tudi za družinsko, lokalno in širše okolje ter za zdravo in strpno življenje vseh generacij.

Šola zdravja Stojnci vstopa že v četrto leto delovanja. Srečujemo se vsak dan delovnik ob 8. uri pred gasilskim domom v Stojncih. Za vadbo potrebujemo samo malo več poguma ter želje po zdravju in druženju. Vadba je prilagojena značilnostim in zmožnostim vsakemu izmed vas. Posebno pozornost posvečamo medsebojnemu razumevanju in dobremu počutju. Zaradi tega se veliko pogovarjamo, se potožimo, spodbujamo in tolažimo, izmenjamo kuharske recepte, gospodinjske nasvete, zdravstvene izkušnje, okrasne in zdravilne rastline ter semena in, jasno, vaške novice. Skupaj praznujemo rojstne dneve, hodimo na izlete, pohode, kolesarjenje ... V bodoče se bomo še pogosteje srečevali s sosednjimi društvi, organizirali predstavitveno vadbo v drugih vaških središčih, obiskali dom upokojevcev, šolo, vrtec ... Želimo, da bi se nam pridružilo čim več ljudi vseh starosti. Skupaj bomo zmogli, boljše se bomo razumeli, lažje si bomo pomagali, bolj bomo zdravi in bolj bomo srečni. Verjemite, vsak trenutek je priložnost za nov začetek. Izkoristimo ga!

Ivan Laura

Turnir Nogometne šole Korant

V soboto, 11., in v nedeljo 12. januarja je Nogometna šola Korant Markovci organizirala tradicionalni zimski turnir mlajših selekcij v nogometu.

V dveh dneh se je v večnamenski dvorani v Markovcih pomerilo 42 ekip, torej okrog 400 mladih nadobudnih nogometašev, ki so jih prišli vzpodbujati starši, sorodniki in prijatelji. Ti so bili navdušeni nad igro in borbenostjo mladih nogometnih upov.

V soboto so se pomerile ekipe U-7 in U-11, v nedeljo pa ekipe U-9 in U-13.

REZULTATI:

U-7

1. ONŠ HAJDINA
2. NK CIRKULANE
3. NK ALUMINIJ

U-11

1. NK LENART
2. NK ALUMINIJ
3. NK SLATINA

U-9

1. ŠAMPION CELJE
2. NK ALUMINIJ
3. NK GORIŠNICA

U-13

1. NK ALUMINIJ (BELI)
2. NK ALUMINIJ (RDEČI)
3. NK ORMOŽ

Domači nogometaši so tekmovali v vseh selekcijah, a so letos kljub dobri igri in borbenosti morali priznati premoč drugih ekip. Kljub temu že komaj čakajo na nove priložnosti. NŠ KORANT se zahvaljuje vsem, ki so sodelovali in pomagali na turnirju, vsem staršem, obiskovalcem ter sponzorjem, predvsem pa vsem nogometašem za prikazano igro v upanju, da se prihodnje leto spet vidimo.

Bojana Plajnšek
Foto: osebni arhiv

Praznični nogometni turnir

V soboto, 8. 2., je potekal tradicionalni turnir v malem nogometu za veterane, ki ga prireja ŠD Stojnci. Ponovno nam je uspelo dobiti na parket precej zvenceh imen malega nogometa. Turnir je potekal v 2 kategorijah. Pri veteranih +35let je prvo mesto osvojila ekipa iz Središča ob Dravi, drugo mesto je šlo na Hajdino, tretje pa v Zavrč. Pri starejših veteranih je prvo mesto osvojila ekipa Domino iz Svetega Tomaža, drugo mesto NK Hajdoše in tretje mesto NK Borovci. V obeh kategorijah smo nagradili najboljše igralca in vratarja turnirja. Zahvalili bi se Občini Markovci za brezplačni najem dvorane in našim članom kluba za pomoč pri organizaciji turnirja. Se vidimo 8. 2. 2021!

Silvo Fošnarič
Foto: SF

ZAF

TV

MARKOVCI

- fotografiranje, snemanje, ozvočenje ali organizacijo dogodka (tudi z dronom!)

- najem dvorane

- digitalizacija starih VHS kaset

- računalniško izobraževanje

- digitalno oblikovanje tiskovin

- izdelava oglasov

GREGOR ZMAZEK, S.P.

MARKOVCI 44, 2281 MARKOVCI

040 632 919

info@zaftv.eu | www.zaftv.eu

ZAF

CENTER

MARKOVCI

VABIMO VAS NA
ZAČETNI TEČAJ
DRUŽABNIH PLESOV

ZA SAMO
40€
NA OSEBO
ZA 10 UR

ZAPLEŠI

Z NAMI

20. 01. 2020 ob 20:01

Čaroben december v vrtcu Markovci

Pričarati otrokom čarobnost in veselje v očeh je nekaj najlepšega in neprecenljivega.

V času veselega decembra so otroci v vrtcu Markovci doživljali praznični čas skozi različne dejavnosti. Čarobni mesec smo pričeli z zabavo s Poskočnimi muzikanti.

Čarobnost smo doživljali skozi pravljичne urice, izdelovali smo zimsko dekoracijo, novoletne voščilnice, krasili novoletno jelko, pripravili praznično kosilo ...

V vseh skupinah smo pripravili srečanja s starši in starimi starši, ki so potekala v obliki predstav ali delavnic: izdelovanje dekoracije, peka peciva, krašenja smrekice, izdelovanja nočnih lučk in pohoda z lučkami ... Predvsem je bilo pomembno medsebojno druženje.

Otroci skupine Sončki so pripravili glasbeno dramatizacijo Zrcalce, ki so jo zaigrali vsem otrokom vrtca in staršem. Tudi skupini Cofki in Zvezdice sta odigrali predstavi Snežno drevo in Babica Zima in nam pričarali zimski čas.

V skupini Oblački so predstavo za svoje otroke pripravili starši. To srečanje jim bo tako majhnim in velikim ostalo v spominu, saj so vsi doživeli neprecenljive skupne trenutke.

Vsi smo nestrpno pričakovali najlepši čas v letu, ko nas je obiskal Božiček. Ob tem so vzgojiteljice pripravile lutkovno igrico Mavrična ribica, s katero smo spoznali, da je v življenju lepše nekaj podariti kot samo dobiti.

Ker smo bili letos zelo pridni, nas je obiskal še en dobri mož, Dedek Mraz. Nekateri otroci so se z njim srečali prvič. Skupaj smo zapeli pesmice in se poveselili.

Praznični čas je tudi čas, ko lahko z drobnimi dejanji pomagamo in razveselimo druge. Tako nas je prav prijetno razveselilo podjetje Dorssen Mont d. d. iz Borovcev. Gospod Albert Kekec, direktor podjetja, je pod smrekico v vrtcu postavil darila in nam zaželel čaroben praznični čas. Hvala za podarjene igrače.

V letu 2020 si želimo, da bi ostali takšni kot smo, veseli, razigrani in vedoželjni. Vsem iz srca želimo, da najdete tiste drobne poti, ki vodijo od srca do srca, k sreči, zdravju in zadovoljstvu.

Sonja Ambrož Zelenik

ZDRAVJE V VRTCU

Zdravje je največje bogastvo, poskrbimo zanj!

V januarju smo v vrtcu Markovci več pomena posvetili zdravju. Skozi tematski sklop, ki je trajal teden dni, smo otrokom skušali približati teme, ki so pomembne za zdravje. V ponedeljek nas je obiskala pediatriinja Irena Puntarec – Djukanovič. Obiskala je prav vsako igralnico in uživala. Zakaj uživala? Letos ni zdravila bolnih medvedkov, kužkov, zajčkov ... Otroci so ji prepevali, igrali, plesali, pripovedovali, jo naučili novih stvari. Spoznala je, kaj počnemo v vrtcu. Tudi spontanega pogovora ni zmanjkalo. Sodeč po nasmehu na njenem obrazu, ko je odhajala, sklepam, da je zelo uživala. Upam, da se je tudi kaj novega naučila. V zahvalo za njeno vsakoletno sodelovanje so ji otroci iz skupine Sončki na platno naslikali štiri letne čase. Želimo,

da bi slike še dolgo krasile njeno ambulanto.

Vprašanje otroka: "Vzgojiteljica, kaj je zdravnica tudi lahko bolna?"

V torek smo dejavnost namenili gibanju. Vse skupine so se odpravile na sprehod po okolici Markovcev. Zavedamo se, da je gibanje dobro za vse. V naslednjih dneh smo se navajali na pravilno umivanje rok in zobkov. Zobke nas uči umivati sestra Brigita, ki prihaja iz zobozdravstvene ustanove na Ptuj. Obišče nas vsaj trikrat na leto. Pri navajanju na pravilno umivanje rok nam je pomagala zgodbica o traktorju na travniku. Poskrbeli smo, da na rokah niso ostali bacili. Upajmo! V avli vrtca je ob koncu tedna nastala razstava izdelkov na temo zdravja.

Za zdravje ni dovolj skrbeti samo en teden v letu, zanj skrbimo vsak dan!

Erika Janžekovič

Starši pripravili prijeten večer

V skupi Oblački si bomo letošnje srečanje še posebej zapomnili. Mamice in atiji so namreč skupaj pripravili večer, ki je bil res čaroben. Vsak je bil pripravljen dodati svoj delček k skupnemu zadovoljstvu. Mamice so se pripravile za dramatizacijo in jo super odigrale, atiji so poskrbeli za svoje otroke. Prav lepo jih je bilo videti, ko so se igrali z njimi, se družili med seboj. Tudi babice in dedki so bili med nami, nasmejani in zadovoljni. Pomislili boste, kje sta pa bili vzgojiteljici? Tudi medve sva bili zraven in nadvse uživali.

Dragi starši,

hvala vam za vsak nasmeh, besedo, dobro voljo, ki ste jo širili med nami. Mamice, bile ste odlične igralke, kaj odlične, bile ste vrhunske! Vedite, kar ste naredili oziroma bili pripravljene narediti za svoje otroke, nima besed zahvale. To bodo vaši otroci nosili v svojih srčkih vse življenje.

Erika Janžekovič

KULTURA

Kaj je kultura?

Ko himna slovenska širi toplino,
povzdignemo radost za našo domovino,
s ponosom vstanemo pokončno,
kajti ljubezen do domovine ostala bo neskončno.

Kultura nas spremlja od prvih korakov,
prvih besed,
ko ušpičil si prvi nered
in mama naučila te osnovnih je ved.

S kulturo prestapljaš v odrasel svet,
za sabo puščaš otroško sled.

Kultura obnašanje izpolnjuje,
slabe navade izboljšuje,
umetnost in glasbo povzdiguje
in vse nas navdihuje.

Amelie Pajkiher, 9.r

LETNI ČASI

Če bila bi zima, pri nas snežilo bi vsak dan,
če bila bi snežinka, bi padala v dlan.
Če bila bi oblak, snežila bi tu in drugod,
sneg bi belo padal vsepovsod.

Če bila bi pomlad, bi prvi dan vzcvetela,
če bila bi vreme, nikoli ne bi grmela.
Če bila kot cvetoča roža,
bi rastla, kjer me lahko vsak poboža.

Če poletje bi bila, nikdar ne bi snežila,
če bila bi sonce, nebo bi razjasnila.
Če bila bi morje, bi se v mene potopili,
se z ladjami vozili in se veselili.
Če bila bi jesen, vsakdan bi imela drugi ten,
veter bi pihal kot fen,

zazibal bi pisano barvno drevo,
v mojih barvah vsem bi bilo lepo.

Ana Stolec, 7. r.

PESEM

Pesem je vse, kar vsebuje besede,
ljubezen, veselje, stiske in zmede.
Pesem te včasih prizadene,
te razveseli ali stran odžene.

Če si žalosten,
te pesem v objem zavije,
te spravi v smeh in ti skrbi izbije.
Pesem, če je le ta prava,
ti pokaže, kaj ti je dala narava.

Sara Jevšenak, 7. r.

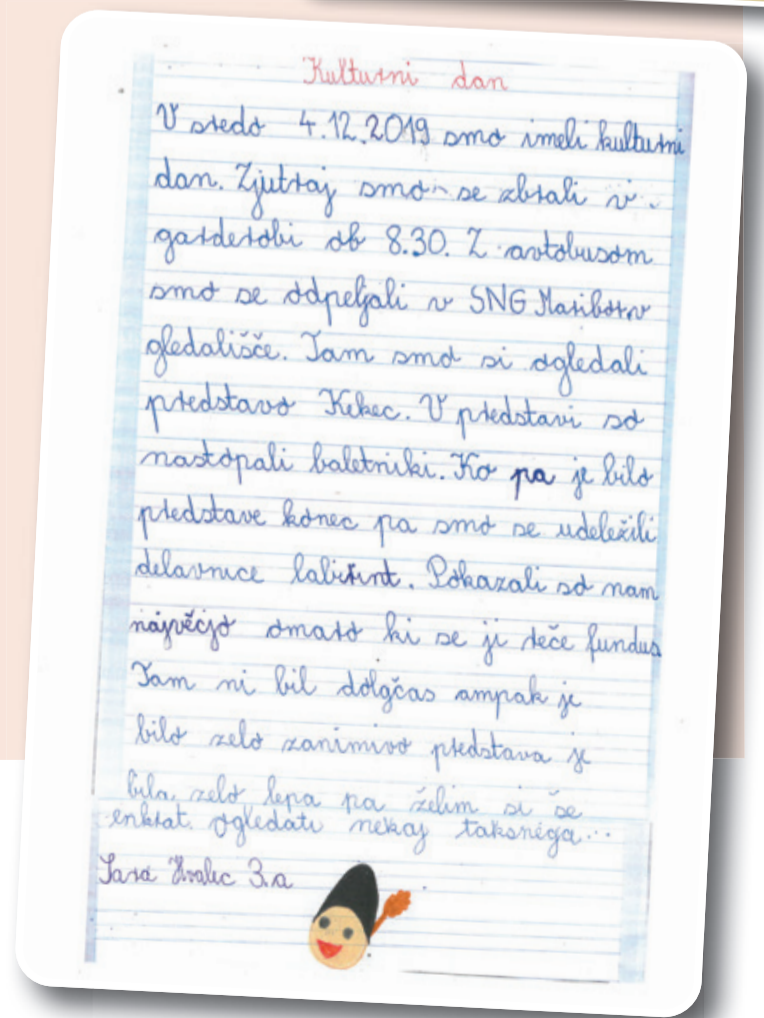
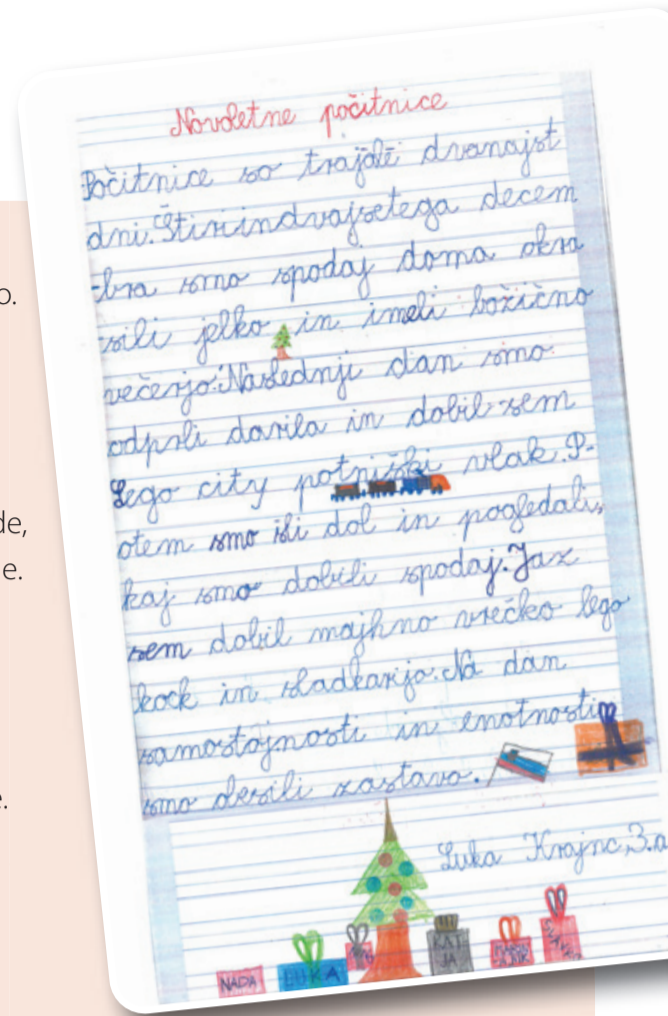
ČE BIL BI ...

Če bil bi letalo, bi po zraku letel.
Če bil bi riba, bi me ribič ujel.
Če bil bi trava, bi me jedla krava.
Če bil bi šola, bi povzročil veliko glavobola.

Če bil bi stol, nekdo na meni bi sedel.
Če bil bi avto, bi po cesti drvel.
Če bil bi pulover, bi o meni naredili »cover«.
Če bil bi kača, bi bil klopotiča.

Če bil bi zvezek, bi po meni pisali.
Če bil bi portret, bi me okoli kazali.
Če bil bi slika, bi bil lep in pika.
Če zvonil bi zvonec, slovenščine in pesmi
zdaj bilo bi konec.

Jan Popošek, 9. b

ČE ZMAJ POŽRE MOJO MAMO

Nekega lepega dne sem gledal televizijo, dokler nisem videl pri poročilih, da zmaj je samo mame. Razmišljal sem, kaj bi bilo, če bi zmaj pojedel mojo mamo. Bil bi zelo žalosten. Vzel sem orodje in zaprl vsa okna in vrata z deskami. Tedaj sem zaslišal, da nekdo hodi po podstrešju. Kar naenkrat je postalo vse tiho in iz dimnika je prišel velik zmaj. Šel je mimo mene in požrl mojo mamo! Nisem ga mogel ustaviti. Jokal sem in razmišljal, kaj naj naredim. Tedaj sem se spomnil, da imam prijatelje. Odšel sem po njih in tudi oni so bili brez mam. Rekel sem jim, naj gredo po še več prijateljev in otrok. Rekel sem jim, naj naredijo nekaj za boj. Moj prijatelj Leon se spozna na te reči, kako rešiti starše. Ker je znal voziti, je pripeljal gasilski avto, punce so izdelovale meče, loke, posode za vodo, Luka pa je pripeljal konje. Z ostalimi smo naredili načrt in odšli na njegovo goro. Zaklicali smo: "Zmaj, zmaj, zmaj!!!" Zmaj je prišel iz jame, hotel bruhati ogenj, ampak mu je Leon z gasilskim avtom pogasil usta. Ko ni več mogel bruhati, smo s konji vrgli sulice in zmaj je padel, ker so se zrušila tla in smo mu razrezali trebuh in tako rešili starše. Tako smo živeli srečno do konca svojih dni.

Žiga Cehte, 5.b

Ava

Vseeno ji je če jo on gleda,
Otožno, depresivno, osamljeno, vseeno ji je.
Vseeno ji je v šoli, doma, na cesti, v mestu,
Rada je takšna kot je, vseeno ji je.
Čaka, čaka, je, dela, spi,
In ko drugi gledajo za njo, vseeno ji je.
Živi sama, ne potrebuje nikogar,
Čas ji beži, konec jo čaka,
In ko v kotu osamljena razmišlja,
O času, ko ji ni bilo vseeno,
Potoči solzo, a vendar, vseeno ji je.

Maj Bezjak 9.b

Moja domovina

Slovenija, moja domovina,
si najlepša, ena in edina.
Ti moj najdražji si kraj
in na zemlji pravi raj.
Slovenec, poglej naše lepote,
dežele, visoke planote.
Imamo jezera in reke,
prav tako gore lepe.

Lepa je zares
zaradi okolice in dreves.
Nikoli je ne zapustimo
in v njej za vedno živimo.

Sara Janžekovič, 8. b

Gazela

Trdna je kakor opeka, le kdo je ne pozna?

Svetleča je kot sonce, le kdo je ne pozna?

Velika je kot smreka, ki raste in se nikoli ne podre.

Nežna je kot pero, le kdo je ne pozna?

Teče kakor reka, ki nikoli ne usahne.

Razigrana je kot otrok, le kdo je ne pozna?

Ana Vrtačnik, 9. b

Gazela

Nikomur ni znana resnica, da jo ljubim,

čeprav je ona moja druga polovica, ki jo ljubim.

Ve le noč, ki bridko sliši zdihovati me brez spanja.

Ne bi mogel živeti brez mojega sončeca, ki jo ljubim.

Ve še jutro, ve še poldne, ve še mračni hlad večera.

Ona je prava golobica, prava lepotica, ki jo ljubim.

Luka Majcen, 9. a

OBMOČNO TEKMOVANJE V ZNANJU ANGLEŠČINE ZA UČENCE 9. RAZREDA

15. januarja 2020 je v prostorih naše šole potekalo območno tekmovanje v znanju angleščine za učence devetega razreda. Udeležilo se ga je 83 učencev s 36 osnovnih šol iz naše regije. Z naše šole se je na tekmovanje uvrstilo 5 učencev in prav vsi so dosegli zelo visok rezultat, štirje med njimi pa prejmejo srebrno priznanje.

Matija Vugrinec iz 9.a razreda je dosegel vse možne točke. Uvrstil se je na državno tekmovanje, ki bo potekalo 17. marca in se ga bo udeležilo 250 devetošolcev iz vseh krajev Slovenije.

Rezultati naših učencev:

Matija Vugrinec 47 / 47 – srebrno priznanje, Taja Lia Vidovič 44 / 47 – srebrno priznanje, Maša Fras 43 / 47 – srebrno priznanje, Daniel Raušl 42 / 47 – srebrno priznanje, Jaka Glažar 41 / 47

Sonja Pavlenič

NAGRADNA KRIŽANKA

Spoštovani bralci,

v decembrski številki Lista iz Markovcev smo objavili nagradno križanko, katere rešitev je bila: **UROŠ SAGADIN, SREČNO NOVO LETO.**

Trije srečni izžrebanci, ki bodo prejeli simbolične nagrade podjetja Mlin Korošec, so **Jože PUC, Strelci; Tadeja KUCHAR, Strelci; Peter ČUŠ, Stojnci.** Iskrene čestitke! Nagrade prevzamete v Zabovcih, na sedežu podjetja Mlin Korošec.

Vabimo vas, da rešite tudi februarsko križanko. Nagrade prvim trem izžrebancem bo tokrat podarilo podjetje Pekarna Kolamerca, pekarstvo in proizvodnja testenin, iz Bukovcev. Rešitve nagradne križanke pošljite na elektronski naslov markovski.list@gmail.com. Prve tri nagrajence bomo obvestili po elektronski pošti.

					AVTOR: Aleš Milošič	NAŠ »PUŠT«	ZAČETEK ABECEDE	NAJVEČJA EVROPSKA LUKA	ALFRED NOBEL	NAŠ PEVEC NABER	PEČENA MOČNATA JED							
					EGIPČANSKI KRALJ													
					SEZONSKO PRED- PLAČILO ZA PREDSTAVE													
					20. ČRKA		OZNAKA ZA 1000 KG		100 m²									
							DRŽAVA V BRAZILJI		RAZTEGLJIV TRAK									
					ŽENSKO IME													
		ŠPANSKA ILUSTRATORKA (Marta)				OZNAKA ZA ŽVEPLO												
LIST IZ MARKOVCEV	VURBERK (do 1982)	NAZIV	LITER	ELDA VILER	▶							▼	REKLAMNI LISTIČ	PODZAVEST ČLOVEKOV PRAVI JAZ	ČUT ZA ZAZNAVANJE Z DOTIKOM	PRIPRADNIK ITALOV	OZNAKA ZA KALIJ	
					PREDLOG		DRŽAVNI SVET			PRED- LEDENA DOBA								
					BOJNO VOZILO		POLONA ŠEGA											
PAMET			AVSTRALSKI VREČAR							POSOJILO								▼
			SL. IGRALKA (Štefka)							RIMSKI PESNIK								
IZDELEK ČEBEL				VRSTA BLAGA							INT. DOMENA AVSTRJE			HOKEJSKA PLOŠČICA				
											OVIRA NA POTI			VODNA ŽIVAL				
OZNAKA ZA FOSFOR		POLMER		LOJZE ROZMAN			OZNAKA ZA ARGON	PLAZILEC								LIDIJA ORNIK		
		UPOKO- JENEC		JAZ, ..., ON														
LEKARNA								ČRNA CELINA								GRŠKA ČRKA (gostota)	OZNAKA ZA FOSFOR	HORMON, KI DVIGNE TLAK
								TOMI POTOČNIK										
PRISTJA- LIŠČE ZA HELIKOP- TERJE									OZNAKA UKRAJINE			RIMSKA BOGINJA JEZE	VAS NASELJE					
									SEBIČNEŽ			BLAGAJNA						
LIST IZ MARKOVCEV	NIKA CIPOT			NUŠA VIDMAJER			KDOR PIŠE PESMI							HVALNICA				
	KALCIJEV KARBONAT			PETI DEL CELOTE			A							OZNAKA ZA VODIK				
ALEXANDER ZVEREV			ITAL. JED PIZZA					GRAM			ZELENA STROČNICA					ROBERT ŠTRAFELA		
			OZNAKA ŠVICE								17. ČRKA				DEL OČESA			
							IGOR ERJAVEC	NOR. SMUČ. SKAKALEC							NOVINARKA (Lada)			
								UDAREC Z DLANMI						PEVSKI ZLOG				
IZRASTEK NA PRSTU					PRIPADNIK HIPIJEV					NACE	€	MOŠKO IME						DEDEK NA PRIMOR- SKEM
					DOTIČNI (ENAK)							OZNAKA ZA REKO						
EDEN			RIMSKO 2			SLO.TRENER (Luka)							GANSKI DIPLOMAT					
			PRVI SAMO- GLASNIK			NIZEK Ž. GLAS							GLAS ČRIČKOV					
BARVNI ODTENEK							SENO 3. KOŠNJE								GLINA, ILOVICA			
							ENAKI ČRKI								KRAJ PRI LJUBLJANI			
TON MED D in E			KNJIGA ZEMLJE- VIDOV						CRISTIANO RONALDO			STRUP IZ SEMENA RICINUSA						
			8. ČRKA						1. ČRKA			POLMER						
SPREM- LJANJE SRČNEGA UTRIPA				ODISEJEV OTOK						ZAČIMBA ZA PICO								

MALI SLOVARČEK:

NAEL – ŠPANSKA ILUSTRATORKA (Marta)
ANAN – GANSKI DIPLOMAT OZN (Kofi)

ROTTERDAM – NAJVEČJE EVROPSKO PRISTANIŠČE
OPAAS – NORVEŠKI SMUČARSKI SKAKALEC (Vegaard)

RUFUS – RIMSKI PESNIK

INTERVJU

MARIJA VERŠIČ

ŠOLSKI NOVINARJI RAZISKUJEJO PO SLEDEH NAŠEGA FAŠENKA

ko več povork, maškarade, korantov ... Nekoč pa smo se našemili samo z oblačili, ki smo jih našli na podstrešju.

Kako je včasih potekala povorka skozi vas?

Povorka se je začela dopoldne, ko so se vsi gostje zbrali na Runarovi domačiji. Nato smo šli v gasilski dom, kjer so se vsi, gostje in domači, najedli, saj je tam bilo vse od krapčičov do mesa. Po pojedini smo šli v povorko, ki je bila bogata s koranti in cigani, pri vsaki hiši pa je bila nastavljena tudi hrana, da so se gostje še enkrat lahko najedli.

V kaj ste se najraje našemili kot otrok?

Ko sem še bila otrok, nismo imeli nobenih oblek iz trgovin, imeli smo samo oblačila, ki smo jih našli na podstrešju. Najraje smo se oblekli v »gostovejnec«.

Velikokrat se sprašujem: "Le kdo naredi gamaše in robčke za korante, obleke za hudičke in rože? Kaj pa dühe, ki so obešeni po naših vaseh?" Vse to zna narediti Marija Veršič iz Zabovcev, ki nam je povedala vse in še več o fašenku iz njenega otroštva.

Kaj je vaš največji spomin na fašenk iz otroštva?

Iz otroštva je moj največji spomin bila hrana. Otroci smo se najbolj veselili »krapčičov«, pa vse hrane, ki je drugače ni bilo v izobilju.

Je bil fašenk včasih bolj ali manj izrazit kot danes?

Fašenk je danes bolj izrazit, ker je veli-

Pletete gamaše, delate pa tudi dühece in rože ... Kaj je bilo tisto, zaradi česar ste začeli s tem?

Ker smo pri naši hiši pletli veliko ročne dela (puloverje, jopice), smo pletli tudi gamaše in druge obleke za fašenk. S pletenjem sem začela že v osnovni šoli. Na začetku smo bili skorajda edina domačija, zato so k nam prihajali vsi iz Borla, Ptuja ... Nato smo to v gasilskih domovih začele delati tudi skupinsko. Delale smo za celo vas.

Imate vaše prve izdelke razstavljene?

Ja, kar nekaj izdelkov imam shranjenih na Ptujskem gradu. Nekoč sta g. Gačnik in g. Brencelj prišla in mi to vse uredila.

Poznamo dve vrsti gamaš, zelene in rdeče. Nam lahko prosim razložite razliko med barvama?

Zabovci in Videm imajo zelene gamaše,

vsi ostali pa imajo rdeče.

Kakšno je bilo vaše največje naročilo gamaš?

Ja, to je odvisno od tega, koliko korantov je v skupini. Naročili so tudi po 12 parov, tudi po enega, ampak vse skupaj se to nabere. Včasih sem naredila na leto tudi čez 50 parov gamaš.

Kako pa boste letos spremljali povorko?

Letos bom povorko spremljala z balkona, s sorodniki, domačimi. Vsako leto si naredimo malico, spečem tudi krapčiče.

Najlepša hvala, da ste si vzeli čas. Želim vam lep fašenk.

Hvala.

Pia Zemljarič, 7.b

10. tradicionalne koline

Pozimi, v hladnih dneh jeseni in spomladi je tradicionalna sezona kolin. Predvsem na vasi se ljudje še vedno odločajo zanje, saj so meso in izdelki doma rejene prašiča kvalitetni in okusni, ob tem pa tudi vedo, kaj dajo na mizo.

Člani Turističnega društva Občine Markovci se trudimo ohranjati ta običaj in tako smo v soboto, 1. februarja, pripravili že 10. koline zapovrstjo. Možje so zjutraj popili čaj z žganico, nato je glavni mesar zaklal prašiča in mu odvzel kri v krnico – posodo za poznejšo izdelavo krvavic. Prašiča so potem naložili na "šrogo" in nadaljevali s kolinami – ga razkosali in meso obesili na kline. Medtem so v kuhinji pripravili malico: kisló juho, pražena jetrca, kisló zelje, kuhan krompir ter pečeno meso.

Po obilni in okusni malici so nadaljevali z razrezom mesa za mesene klobase. Potrebno je še bilo pripraviti vse potrebno za krvavice – ajdovo kašo, riž, ocvirke, juho in seveda kri ter začimbe. Tudi v kuhinji je bilo veselo in delovno, saj se je pripravljala kolinska večerja. Za večerjo je bila "hrtišna" juha z domačimi rezanci, pečeno meso v krušni peči, pečene krva-

vice in pečenice, "hrtišne kosti", pražen krompir, dušeno kisló zelje, zelena solata ter nariban domač hren. Za sladico je bila gibanica iz krušne peči. Manjkalo ni niti domače pecivo, ki so ga pripravile članice društva. Po opravljenem delu so sedli za pogrnjeno mizo vsi, ki so sodelovali čez dan pri kolinarjenju, člani in simpatizerji društva ter nekateri povabljeni gostje iz društev domače občine. Povabilu so se odzvala tudi društva iz sosednjih občin, s katerimi sodelujemo. S kolinsko večerjo smo tako zaključili koline – prvi dogodek in projekt TD Občine Markovci v jubilejnim 20. letu delovanja. Dogodki ob jubileju se bodo nadaljevali skozi celo leto. 6. marca bo v dvorani PGD Markovci jubilejni zbor članov. Pozivamo vse, ki bi jih delo v društvu zanimalo, da se nam pridružijo, nam z novimi idejami pomagajo ustvarjati zgodbo in pomagajo pri promociji turizma v Občini Markovci. Društvo je odprto do vseh občanov, tudi zaradi tega organiziramo dogodke kot so koline TD Občine Markovci. Dela bo vse leto veliko. Na kolinah smo pokazali, da se znamo družiti in organizirati, zato bomo veseli, če se nam

pridružite. Naše delo lahko opazujete tudi na naši spletni strani www.td-markovci.si ali <https://www.facebook.com/tdmarkovci/> ali <https://www.facebook.com/groups/605636669544732/>. Za vse informacije so vam na voljo predstavniki društva po vseh vaseh občine.

Sonja Erlač

LIST IZ MARKOVCEV je glasilo občine Markovci, ki glasilo tudi izdaja.

Uredniški odbor: Ivan Golob, Doroteja Kostanjevec, Marko Kunčnik, Dragan Mikša, Neža Tement.

Odgovorna urednica: Alenka Domanjko Rožanc.

Lektoriranje: Doroteja Kostanjevec
Grafična priprava in tisk: Evrografis d.o.o., Maribor.

Natisnjenih 1250 brezplačnih izvodov.

Naslov uredništva: Markovci 43, 2281 Markovci. **Telefon:** 02 788 88 80.

Spletni naslov: www.markovci.si

<https://www.facebook.com/ObcinaMarkovci>

ROK ZA ODDAJO GRADIVA za naslednjo številko je SREDA, 8. APRIL 2020.

Naj krof 2020

1. februarja 2020 smo članice Društva podeželskih žena občine Markovci skupaj s Kmetijsko svetovalno službo Ptuj organizirale že jubilejno, 19. ocenjevanju pustnih krofov. Komisija je izbrala Naj krof za leto 2020.

V ocenjevanje so gospodinje prinesle 12 vzorcev. Tudi letos so v ocenjevanje poleg domačih članic prinesle krofe članice iz različnih okoliških društev kmetic, gospodinj in podeželskih žena. Tako so se nam pridružile članice iz Društva gospodinj Draženci in Zavrč ter članice Društva kmetic Videm. Naše ocenjevanje je namenjeno predvsem druženju in izobraževanju in ne tekmovanju. Ocenjevanje poteka javno in se ga lahko udeležijo vsi, ki jih zanima, kako se ocenjuje. Predsednica komisije vsak vzorec, ki ga strokovna komisija ocenjuje, takoj javno predstavi (pove dobre lastnosti in morebitne pomanjkljivosti). Vsi udeleženci dobijo košček krofa, ki ga poskusijo in si ustvarijo lastno

oceno oziroma mnenje, ki ga lahko tudi javno povedo. Komisijo so sestavljale: predsednica Marija Horvat, učiteljica praktičnega pouka na izobraževalnem centru Piramida Maribor, Terezija Bogdan in Bernarda Trafela, svetovalki na KGZS Zavodu Ptuj ter Darinka Meznarič, članica Društva podeželskih žena občine Markovci. Komisija ima vsako leto težje delo, saj so krofi vsako leto boljši oz. bolj izenačeni. Menimo, da je k izboljšanju kakovosti veliko prispevalo ocenjevanje. Če se spomnimo prvih ocenjevanj, je komisija našla pri krofih še veliko napak in pomanjkljivosti, ki pa so jih gospodinje nato vsako leto popravljale. Letos je priznanje za « Naj krof 2020 » ponovno dobila Jožica Peršoh, članica Društva gospodinj Draženci. Jožica je priznanje za naj krof prejela že leta 2013. Čestitamo!

SS
Foto: MK

Fašenski slovarček

SVEČNICA - 40 dni po božiču je svečnica (vedno 2. februarja), ko pospravimo jaslice in se pripravimo na predpustni čas. Predpustni čas sledi božičnemu času in traja od svečnice do pepelnice.

PEPELNICA - Fašenk je tesno povezan z veliko nočjo, ki je premakljiv praznik in je na vrsti prvo nedeljo po prvi spomladanski polni luni. Ko imamo datum velike noči, odštejemo 40+6 dni (nedelje se ne štejejo) in tako dobimo pepelnično sredo, ki bo letos 26. februarja – dan pred sredo je fašenski torek.

MASTNA SOBOTA IN NEDELJA - Mastna sobota in mastna nedelja sta dneva pred fašenkom. Zakaj "mastna"? Ker so se ta dva dneva pričeli pripravljati na praznovanje fašenka, ki se slavi kot naroden praznik (M. Slekovec). Pričeli so kuhati in peči meso. Mast od kuhe in peke so izkoristili za kuhanje bodisi juh, pa tudi nekaj mesa je romalo v njihove želodce.

POKANJE FAŠENKA - Pokanje fašenka je fraza, ki opisuje pokanje z biči. Pokati so pričeli po svečnici in s tem naznanjati, da je fašenk pred vrati.

Zrel je, vsak trenutek se bo razpočil.

DÜHI - Zakaj dühi za fašenk krasijo naše vasi? Odgovor je povezan s porokami v božičnem in predpustnem času. Okrasitve so po poroki enostavno prenesli iz izb na plano. Drugega okraševanja niso poznali in se je ohranilo še vse do danes.

ETNOGRAFSKI LIKI NAŠIH VASI - koranti, orači, vile, piceki, kürike, pokači, frajljice, kopaja, medvedi, ruse in gambele, bozjak, ded in baba, baba deda nosi, kopjaš (ženitovanjski lik), mazači.

M. Slekovec v cerkveni kroniki piše o gosačih, ki so jih kmetje za fašenk gostili. Gosači so bili ljudje, ki si kaj prida niso mogli privoščiti. V kmečkih hišah se je napeklo vsega, kar hiša premore, še posebej tam, kjer so pričakovali poroko, pa je hčer obsedela na drenu (se ni poročila). Bogati (veliki) kmetje se v preteklosti niso maskirali. Pričakovali so maske in gostili gosače. Maske so pobirale jajca in klobase, pa tudi kakega dinarja se niso branile.

Po pustu je sledil 40-dnevni post in tako so klobase, jajca ... ostale za veliko noč.

DM

Foto: ADR
Živobarvni dühi so tipični okras v naših vaseh v času fašenka.

Foto: KB
Bičovega poka na svečnico ob polnoči v središču Markovcev se je udeležilo lepo število pokačev (na fotografiji niso zbrani vsi), sledili pa so jim domači koranti, ki so z rožljanjem naznanili pričetek priprav na fašenk.